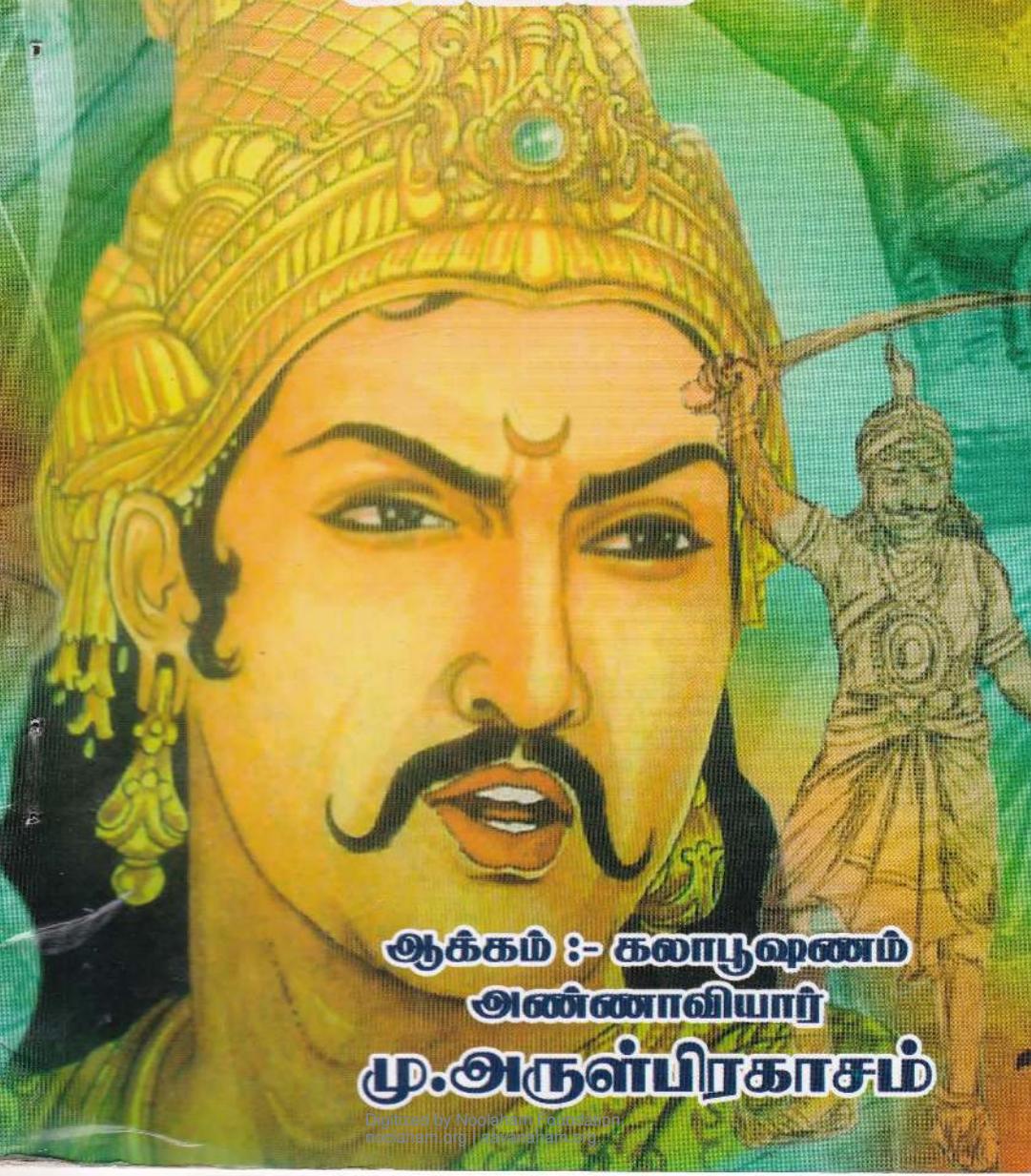

பாண்டபா வன்னியன்

காவியம்

நூக்கம் :- கலாபூரணம்

அண்ணாவியார்

மு.அருள்பிரகாசம்

பண்டார வன்னியன் காவியம்

நால் ஆசிரியார் :
“கலாபூஷணம்”
மு.அருள்பிரகாசம்

அஞ்சாரனை :
பதுவையர் சனசமூக நிலையம்
மகேந்திரபுரம் பாலையூர்

**நூல் : பண்டிருவன்னியன்
காவியாம்**

முதற் பதிப்பு : 2015

**ஆக்கம் : “கஸ்துஷனாம்”
மு.அநூல்பிரகாரம்**

**வெளியீடு : வாக்கு மகானை கல்வி பண்பாட்டு
அமைச்சின் கலைச்சாராத் தினைக்களம்**

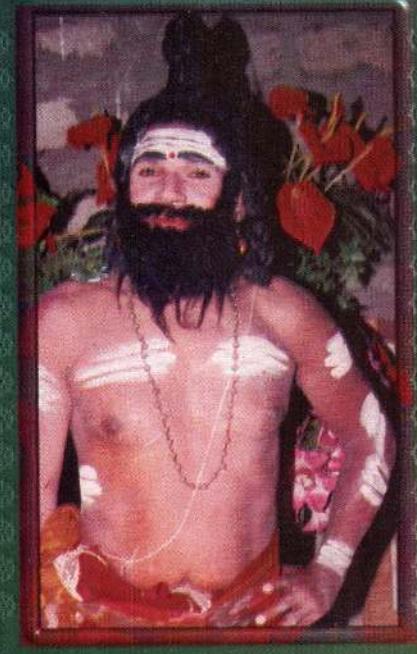
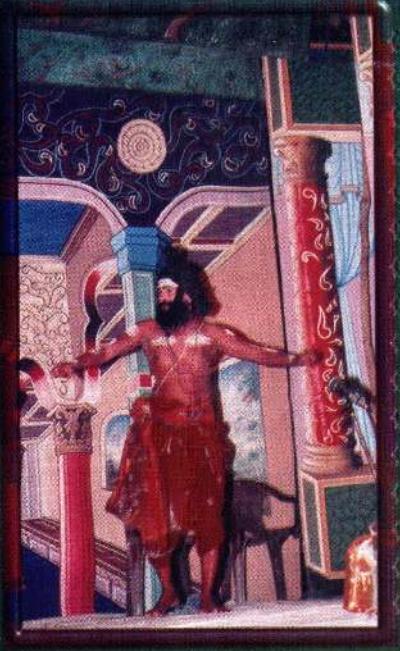
பதிப்புறிமை : நூல் ஆசிரியருக்கு

**அச்சமையுபு : “ஒம் விள்ளையாஜ் அச்சகம்”
தெ.பே 0774818305**

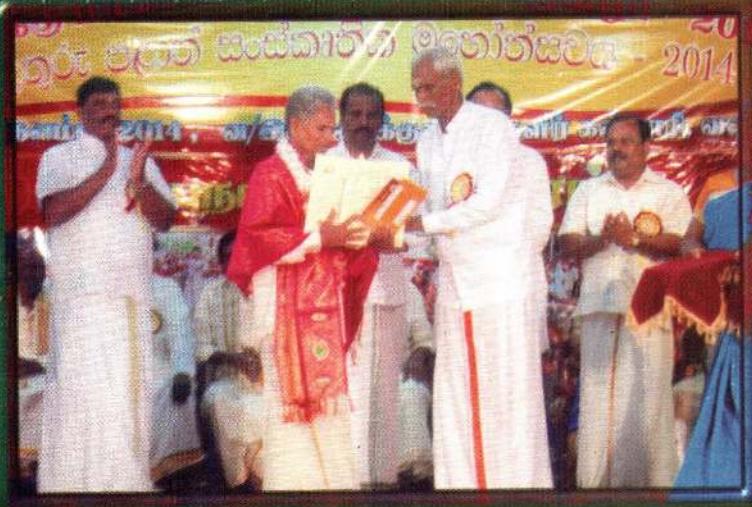
விலை : 250/-

இந்த நூல் தொடர்பான உங்கள் கருத்துக்களை வரைவற்றின்றோம்.
தொவது வழக்கள் நவூலுகள் கிருமின் கட்டுக்காட்டுவதும்.
ஏதுகூட பிரதிகள்
வற்றுக் கொள்ள நீங்கள் எம்மிடம் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

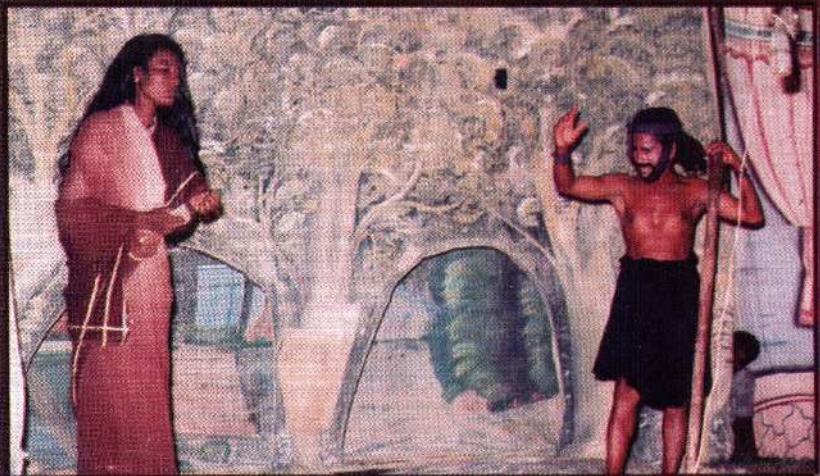
0770570206

அரிச்சந்திரா நாட்டுக்கூத்தில் விஸ்வாயித்திரர் வேடத்தில்

வடக்கு மாகாணப் பஸ்பாட்டு யெநவீழா 2014ல்
நூலாசிரியருக்கு மதகமைச்சர் விருது வழங்கும் கொவைத்தின் போது

அரிச்சந்திரா கீரை நாடகத்தில் அரிச்சந்திரனாக

நாலாசிரியர் தவது குமேபத்தினருடன்

பண்டார வன்னியின் நாட்டுக்கூத்தில் குமார வன்னியனாக

**பதுகவயர் சனசமுக நிதையம் புளரமைத்து திறந்து வைக்க போது
கலைஞர் கொவைப்பில்**

வாழ்த்துச் செய்தி

திரு.அருட்பிரகாசம் எனும் முத்த கலைஞரின் “பண்டாரவன்னியன்” என்னும் காவியம் வடக்குமாகாண சபையின் கலாசாரத் தினைக்களத்தின் பங்களிப்புடன் வெளிவருவதையிட்டு மகிழ்வடைகின்றேன்.

சமுத்தமிழ்கள் வீரத்தைப் பறைசாற்றி நின்ற மாவீரர்களின் பண்டாரவன்னியனும் ஒருவன் தமிழன் வீரத்திலும், மானம் காப்பதிலும் சளைத்தவன் அல்ல என்பதனை உலகிற்கு படமிட்டுக் காட்டிய வீரன். மாவீரன் பண்டாரவன்னியனின் சரித்திரம் வடபுலத்து தமிழ்பேசும் மக்கள் ஒவ்வொருவராலும் தெரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டியதோன்றாகும். இன்றைய காலத் தில் இக்காவியத்தைப் படிப்பதில் இளைஞர்களுக்கு சிறமம் இருக்கலாம். பெரியவர்கள் இதனை நுகர்ந்து அச்சுவையை இளைஞர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வது பண்டாரவன்னியனின் வீரம் செறிந்த வரலாற்றை அனைவர் மனங்களிலும் இளையோடச் செய்வதற்கு வழிவகுக்கும். மாவீரின் வரலாற்றை காவியமாக படைப்பதற்கு முன்வந்துள்ள இக்கலைஞரின் ஆர்வத்தை இச்சந்தரப்பத்தில் நிச்சயம் பாராட்டியே ஆகவேண்டும்.

முத்த கலைஞன் அருட்பிரகாசம் அவர்களது இக்காவியம் அழியாச் சொத்தாக நிலைத்திருக்க வேண்டும் எனவும் இக்காவியம் சிறந்த வண்ணம் வெளிவரவும் வாழ்த்துகிறேன்.

திரு.த.குருகுலராசா
கெளரவா.கல்வி பண்பாட்டுவல்கள் விகாஸயாட்டுத்துறை
மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சர்,
வடக்கு மாகாண சபை.

முன்னுரை

பண்டாரவன்னியன் காவியம் என்ற வரலாற்று நூலின் படைப்பாளியான “தமிழியல் விருது”, “யாழ் ரத்னா விருது”, “முதலமைச்சர் விருது” போன்ற பல விருதுகளைப் பெற்ற கலாசூசனைம் அன்னாவியார் திரு முடியப்பு அருட்பிரகாசம் அவர்களின் பல்வேறு நூலாக்கங்களில்

ஒன்றான இந்நூலிற்கு முன்னுரை ஒன்றை வரைவதில் நான் பெருமையடைகிறேன். வன்னி மண்ணின் மாவீரன் “குலசேகரம் வைரமுத்து பண்டாரவன்னியன்” 1785 காலத் தில் பிறந்தவராவர் இலங்கைத் தீவின் வடபுலத்திலுள்ள வன்னி இராட்சசியத்தை ஆண்ட மிக வலிமை மிக்க அரசனாக விளங்கிய இவர் வரலாற்று ரீதியாகவும் புவியல் ரீதியாகவும் பலம் பொருந்திய ஒரு தலைவனாக விளங்கினான் வன்னி இராட்சியம் என்பதனுள் மன்னார், வவுனியா, திருகோணமலை, பொலநறுவை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை, மற்றும் புத்தளம் ஆகியன கரையோரத்தில் சற்று அன்மித்த இடங்களான முற்று முழுதாக சூழவுள்ள பிரதேசங்களாக வரலாற்று ஏடுகள் விபரிக்கின்றன.

வன்னி என்ற சொல் சமஸ்கிருதத்தில் இருந்து தோன்றியதாகவும் அது தமிழில் வனம் காடு என்ற பதம் அல்லது நெருப்பு என்றும் அர்த்தப்படுகின்றது 2000 ஆண்டுகளிற்கு முன்னரான இருப்பினை உடையதான் வன்னியர் வரலாறு கோணேசர் கல்வெட்டுகளின் மூலம் வையா பாடல்கள் மூலம் 60 வன்னியர்கள் தென்னிந்தியாவின் மதுரையிலிருந்து வருகை தந்து நோயல் பாலத்தினுடாக அநூராதபுர இராட்சியத்தில் கிழு முதலாம் நூற்றாண்டில் இணைந்தார்கள் என சொல்லப்படுகின்றது.

யாழ்ப்பான் இராட்சியம் 1621ல் போர்த்துக்கேயர் வசம் வீழ்ந்த போது வன்னியன் பறங்கிச் செட்டிக்குளம் அவர்களுடைய முன் னைய கோட்டையாக திகழ்ந்திருந்தது.பின் 1782ல் ஒல்லாந்தரான் ஆளுகைக்குட்பட்ட பின்னர் மரிய செம்பட்டே சிறைப் பிடிக் கப்பட்டு கொழும்பு கோட்டையில் அடைக்கப்பட்டார். காவியநாயகன் குலசேகரன் வைரமுத்து பண்டாரவன்னியன் வெள்ளையருடன் வன்னி மண்ணின் பெருமை காக்கப் போராடி தோற்கடிக்க முடியாத பண்டார வன்னியனை சதிவலை தீட்டி சிறைபிடிக்க காக்கை வன்னியன் என்ற இந்த துரோகியை இங்கண்டு 31 அக்டோபர் 1803ல் லெப்ரினன் வொண்ட்டிபேக் அவர்களால் கற்சிலை மடு எனும்இடத்தில் சிறைபிடிக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்டார்.

இந்த வரலாற்று காவியத்தை உருவாக்கி வன்னி மண்ணின் பெருமையையும் மாலீரனுடைய வீர வரலாற்றையும் எழுத்துருவாக்கப் பொக்கிசமாக்கிய கலாபூசணம் அண்ணாவியர் திரு முடியப்பு அருட்பிரகாசம் அவர்களுடைய பண்டார வன்னியன் காவியம் வரலாற்றுப் பொக்கிசம் என்றால் அது மிகையாகது.

**வீரம் கிழ்றேல் விடுதலை கிள்கல
தியாகம் கிழ்றேல் தாயகம் கிள்கல**

கௌரவ. இம்மானுவல் ஆனல்ட்
மகாணசபை உறுப்பினர்
வடமாகாணம்
அன்புடன்
கி.ஆனல்ட்.

சிறப்புரை

மன்மானம் தன்மானம் பண்பாடு தனைக் கொண்ட மாவீரன் பண்டார மன்னவன் போர்களத்தில் தன்னாட்சி உரிமைதனைத் தான் பறிக்க நான் விடவோ! தலை கொடுத்தும் தரணி காப்பேன்! தமிழர் நெஞ்சை நிமிர வைப்பேன். தமிழ் மானங்காத்து அந்நியருடன் சமரசம் செய்யாது தமிழர்களின் தன்மானம் காத்த வன்னி மன்னின் வரலாற்று நாயகன் பண்டார வன்னியனின் வீரவரலாற்றை பண்டாரவன்னியன் காவியமாக படைத்துள்ள அண்ணாவியர் கலாழுசணம் மு. அருட்கபிரகாசம் அவர்களின் கைவண்ணம் நாலுருப் பெறுவதனையிட்டு பேருவகை அடைகின்றேன்.

பாசெய்யும் ஊர் என்ற நாமம் பூண்ட யாழ்பாடியின் பாட்டிற்குப்பரிசாய் வழங்கப்பட்ட பிரதேசம் என்ற ஜதீகத்தினை உறுதி செய்யும் பாசையூர் கிராமத்தின் படைப்பு வரிசையில் இக்காவியமும் சேர்த்து கொள்ளுகின்றது. நாற்றுக்கு மேற்பட்ட கூத்துக்களையும், நாடகங்களையும், சிற்றிலக்கியங்களையும் படைத்துள்ள பாசையூர்கிராமத்தின் கவிமரபுக்கு சான்றாகவும் அம்மரபின் தொடர்பறாபடைப்பு நீட்சியின் சாட்சியாகவும் விளங்குகின்ற இந்நால் ஒரு வரலாற்று ஆவணமாகப் பேணப்படுவது உறுதி.

ஒரு சமுகம் கடந்த கால வரலாற்றுக் குள்ளிருந்தே தனக்கான உயிர்ப்பினைப் பெறுகின்றது. சமகால வாழ்வுக்குரிய படிப்பினைகளையும், பண்புகளையும் வரலாற்றுவேரில் இருந்து பெற்றுக்கொள்ளும்போதே அது தனது மன் னுக்குரிய தனித் துவத் தையும், உறுதிப்பாட்டினையும் நிலைத்து நிற்கச் செய்யும் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். அந்தவகையில் ஈழத்தமிழர்களின் மேல் வரிச்சட்டங்களாக நிற்கும் மன்னர் பெருமக்களின் பண்டாரவன்னியனும் ஒருவனாவான் அவனது வீரவரலாற்றினை காவியமாக்கிய அண்ணாவியார்

மு.அருட்பிரகாசத்தின் முயற்சியை தமிழ்க்கூறும் நல்லுலகம் பாராட்டும் என்று நினைக்கின்றேன்.

பண்டார வன்னியன் வரலாறு ஏற்கனவே காவலுார் கவிஞர் ஞ.மா.செல்வராஜா, அரியான் பொய்கை போன்ற பலராலும் நாட்டுக்கூத்தாக பாடப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்டது. மூல்லைமணி அவர்களால் உரைநடை நாடகமாக்கப்பட்டு படைக்கப்பட்டது.கலைஞர் கருணாநிதியினால் நாவலாக எழுதப்பட்டது காப்பியக்கோ ஜின்னா செருபுதீனால் காவியமாகப் படைக்கப்பட்டது. இத்தனைக்கும் மேலதிகமாக மு.அருட்பிரகாசம் அவர்கள் முன்பு கூத்தாக பாடியவர் தன்விருப்பத்துடன் இப்போது இக்காவியத்தினைப் படைத்துள்ளார்.

ஓரேவரலாற்றினை பலரும் படைக்கும் வழக்கம் மேற்குலகில் காணப்படுகின்றது. ஏன் இராமாயணம் முதலாக வான்மிகி வசிட்டர் போதாயனர் கம்பர் என பலராலும் படைக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தகைய படைப்புகள் ஒவ்வொன்றும் எழுதப்படும் காலம் கருதியும் அதற்கு வழங்கப்பெறும் வியக்கியானம் கருதியும் தனித்துவங்களைப் பெறுகின்றன. அவ்வாறே சங்க காலத்தில் இருந்தே “புறப்பொருள்” வெளிப்பட பொதுவாழ்வையும் போரையும், வீரத்தையும் படைத்து வந்த தமிழர்தாம் பாரம்பரிய நீட்சியில் மூன்று தசாப்தகால யுத்தம் முடிவைவைப் பெற்றுத்தராது முடிந்துவிட்ட குழலில் “தோற்றாபோனோம்” என்றதொனி ஈழத்தமிழர் தம இதயங்களில் தனும்பாய் நீறு பூத்திருக்கும் சூழ்நிலையில் அடங்காத தமிழன் பண்டாரவன்னியன் முன்னிறுத்தி நாம் துவண்டுபோகவோ, தன்மானம் இழந்துபோகவோ கூடாது என்ற கருத்தினை அண்ணாவியார் மு.அருட்பிரகாசம் வலிமை முன்வைக்கின்றார்.

“மன்மானம் தன்மானம் பண்பாடு தனைக் கொண்ட மாவீரன் பண்டாரமன் னவன் போர் களத் தில் தன்னாட்சியறிமைதனைக் தான் பறிக்கநான் விடவோ தலைகொடுத்தும் தரணிகாப்பேன் தமிழர் நெஞ்சை நிமிரவைப்பேன்”]

என்ற அவரது கவிவரிகள் அவரது கருத்துக்குச் சான்று தருகின்றன. பாசையூர் கிராமத்தில் பிறந்து எட்டு வயதில் களரிபுகுந்து கூத்தாடத் தொடங்கிய அண்ணாவியார் மு.அருட்பிரகாசம் அவர்கள் அன்று தொட்டு இன்று வரை அவரது இயலாமை நிலையிலும் இயங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார். பல கூத்துக்களையும், இசைநாடகங்களையும், உரைநடை நாடகங்களையும் இயற்றி, மேடையேற்றிய இவர் எழுத தாளனாக, நடிகனாக, நெறியாளனாக, தயாரிப்பாளனாக, பன்முக ஆற்றல்களுடன் அரங்கில் வலம் வந்தவர் தற்போது காவியம் பாடும் கடின பணியையும் விருப்புடன் ஏற்றிருக்கின்றார்.

கடந்தவருடத்தில் அந்தோனியார் காவியத்தினைப் படைத்தவர் இந்த வருடத்தில் பண்டாரவன்னியன் காவியத்தினை முன்வைத்திருக்கின்றார். படைப்பாளி தொடர்ந்து இயங்கிக் கொண்டிருக்கும்போதே பண்பாடும் உயிர்ப்புடன் இருக்கும் அதற்கு நல்லதொரு சாட்சியாகத் திகழும் இவர் மண்ணின் மைந்தர்கள் கூத்தினுாடாக ஸ்ரீவிக்ரமமிராஜசிங்கன் மொழிப்பற்றினையும், மாவீரன் சங்கிலியன் ஊடாக மண்பற்றினையும், விடுதலைப்பயணம் ஊடாக விடுதலை உணர்வையும் வெளிப்படுத்தி காலத்தோடு இயைந்து நின்று பேசியவர் இன்று பண்டாரவன்னியன் காவியத்தினுாடாக சமரசம் செய்து கொள்ள முடியாத எமது இருப்புக்குச் சாட்சியும் தந்து இப்படைப்பினை முன்னிறுத்தியுள்ளார். அதனால் இக்காவியம் அதிக முக்கியத்துவத்தினைக் கொண்டு விளங்குகின்றது.

மரபுவழியாக காவியம் பாடுவதற்கு சில இலக்கணங்கள் வழக்கில் இருந்தாலும் அண்ணாவியார் அவற்றினை முழுமையாக பின்பற்றாது பதினெட்டுப் படலங்களில் பண்டாரவன்னியன் வரலாற்றினை கூறுகின்றார். நாட்டுச்சிறப்புடன் காவியத்தினை ஆரம்பித்து பின்னர் வன்னிதேசத்தினை அறிமுகம் செய்து அதன் வரலாற்றினை முன்னுரைத்து அதன் பின்னரே பண்டாரவன்னியனின் பிறப்பு அறவிக்கின்றார். தொடர்ந்து ஆங்கிலேயரின் வருகை, பண்டாரவன்னியன் அரசனாதல் என தொடர்ந்து ஆங்கிலேயருக்கிடையான முரண்போர், பண்டாரவன்னியனின் இறப்பு என படிமுறையான வளர்ச்சியைப் பின்பற்றுகின்றார்.

அதற்கிடையே பண்டாரனின் சகோதரியின் காதல், திருமணம், காக்கைவன்னியனின் துரோகம், என பல்சுவைகளையும் வரலாற்றோடு இணைத்துக் கூறி வீரத்தினை முதன்மைப்படுத்தி காவியத்தினைப் பாடியுள்ளார். அண்ணாவியார் நாடகக் கலைஞராக இருக்கின்ற காரணத் தால் காவியத் தில் நாடகப் பாங்கு இளையோடுகின்றது. நாடகத்தினை ஒத்தவகையான ஆரம்பம், வளர்ச்சி, முரண், சிக்கல், உச்சம், முடிவு என்று கூறுத்தக்கதான் வெளித்தெரியாக கதைப்பின்னலை அடித்தளமாகக் கொண்டு இக்காவியத்தினைப் பாடியுள்ளார்.

எளிமையான அவரது மொழி நடையும் ஆடம்பரமற்ற சொல்லாடுகையும் எவரும் எளிதிலே வாசித்து உணர்த்தக்க வகையில் அமைந்துள்ளது. இத்தகைய சிறப்புக்களுடன் படைக்கப்பட்ட இக்காவியம் தமிழன்னையின் அணிகலமாய் துலங்கும் என்பதில் மாற்றுக் கருத்திருக்கமுடியாது பராட்டுவதுடன் கனதிமிக்க இப்படைப்பை வெளிக் கொணரும் வடக்கு மாகாண சபையும் கடந்த அரை நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலாக கலையை தனது சுவாசமாகக் கொண்டு வாழும் அண்ணாவியார் கலாழுஷ்னம்

மு.அருட்பிரகாசம் அவர்களின் இப்பெருமுயற்சியை பாராட்டுவதுடன் மேலும் அவர் பணியாற்றும் உடல், உள் பலத்தினை இறைவன் அருள் வேண்டும் என்றும் ஆசித்து நிற்கின்றேன்.

ஸ்ரோ.யோன்சன் ராஜ்குமார்
பிரதி கியக்குனர்
திருமறைக்கலாமன்றம்.

அனிந்துரை

அண்ணாவியார் முடியப்பு அருள்பிரகாசம் பாரம்பரியக் கலைகள் மலிந்த யாழ்ப்பாணத்துப் பாலையூர் மண்ணில் கருவற்றார். கருவற்ற நாள் முதலாய் கலை பயிலும், பெருவாய்பைப் பெற்றதனால் கலைச்செல்வன், கலாபூஷணம், மரபுக் கலைச்சுடர், சுத்திசைப் பாவலன் என விருதுகள் பலவும் அவரைத் தேடி

வந்திருக்கின்றன. விருதுகள் பலவும் பெற்ற பாவலன் வன்னியின் காவலனாய் நின்று தமிழர் தம் தன்மானங் காத்த மறுத் தமிழுன் மாவீரன் பாண்டாரவன்னியன் மீது கொண்ட காதலின் விளைவுதான் இக் காவியம்.

இலங்கைத் தீவில் யாழ்ப்பாண இராச்சியமும் பிரித்தானியர்களின் அதிகாரத்திற்கு கட்டுப்பட்டு நின்றவேளையில் அந்திய ஏகாதிபத்தி யத்திற்கு அடிப்பிய மறுத்து வன்னி மண்ணைக் காத்து நின்ற மாவீரன் பண்டாரவன்னியன் தாய்மானம் காப்பதற்காய்த் தம்மையே தந்து நிற்கும் தன்மானத் தமிழர்கள் வாழ்கின்ற வன்னி மண் அடங்காப் பற்றென்றே அன்னியராலும் அழைக்கப்பட்டது. தன் இறுதி முச்ச வரை அன்னியருக்கு அடங்க மறுத்த பண்டாரவன்னியனும் மண்ணாசையும் பதவி மேகமும் கொண்ட ஈனத் தமிழன் ஒருவனாலாயே காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டான் என்பது தமிழர்கள் அனைவரும் வெட்கித் தலைகுனிய வேண்டிய வரலாற்று நிகழ்வு தான். பண்டாரவன்னியன் வரலாறு அன்றோடு முடிந்துபோன ஒரு கதையாக இருந்திருந்தால் இக் காவியம் எழுதுவதற்கான தேவையே இருந்திருக்காது. பட்டம் பதவிகளுக்கும் சொத்து சுகங்களுக்கும் தன் சொந்தங்களையே காட்டிக் கொடுக்கின்ற சோதரர்கள் மத்தியிலே இன்று நாம் வாழ்ந்து வருகின்ற வாழ்வு தான் இந்த வரலாற்றின் தேவையையும் எமக்கு கொடுத்திருக்கின்றது.

முல்லைத்தீவில் கற்சிலைமடுவின் காடுகளுக்குள் மறைந்து கிடந்த பண்டாரவன்னியனின் நினைவைக் குறித்த கல்லொன்று 1960களில் ஆரம்பத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டது வெறும் தற்செயல் நிகழ்வு. அந்த நிகழ்வுகளின் ஆரம்பமே பாண்டாரவன்னியனின் நினைவைக் குறித்த வரலாற்றுச் சான்றுகளைத் தேடும் பணியை ஆர்வமுள்ள பலருக்கு

வழங்கியிருந்தது. மூல்லைமணி வே.கப்பிரமணியம், அருணா செல்லத்துரை முதலிய ஒரு சிலரின் தீவிரமான முயற்சியினால் கொழும்பில் அரும்பொருட் காட்சியகத்தில் அகப்பட்டிருந்த வரலாற்று ஆவணங்கள் சில வெளிச்சத்திற்கு வந்தன. மூல்லை மணி பண்டாரவன்னியனின் வரலாற்றைக் கற்பனை கலந்து மேடை நாடகமாக்கி அதனை வீரகேசரியின் துணையுடன் வெளி யுலகத்திற்கு தெரியப்படுத்தினார். தமிழ்த் தேசிய உணர்வு தலை விரித்தாடிய சூழலில் தன்மானம் காத்த வீரனின் வரலாற்று நாடகம் மூல்லை மணியின் மாணவர்களால் வடக்கின் பல இடங்களிலும் அமோக வரவேற்புடன் மேடையேற்றப்பட்டது. பண்டார வன்னியனின் நினைவு தினம் ஆண்டு தோறும் வன்னியில் பெருவிழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டது.

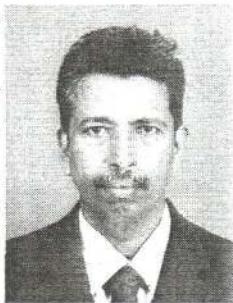
வன்னியில் ஆரம்பித்த எழுச்சி தமிழர்கள் அனைவரையும் வெகுவிரைவாகவே தன்வசப்படுத்தியிருந்தது. இதனால் பாவலர்கள் பலருக்கும் பண்டாரவன்னியனின் பாடு பொருளாகியிருந்தான். தெளிவான வரலாற்றுச் சான்றுகள் இல்லாத காரணத்தால் பலரும் தத்தமது கற்பனைக் கேற்றவாறு பண்டாரவன்னியனின் வரலாற்றை இலக்கியப் பொருளாக்கிக் கொண்டார். இக் காவியத்தில் இவ்வாறான தன்மையினையே காணக் கூடியதாகவுள்ளது. எவ்வாறாயினும் இலங்கைத் தீவில் வன்னிப் பிரதேசமே இறுதி வரை அந்நியருக்கு அடிப்படைய மறுத்தலாலேயே அது அடங்காப்பற்றையும் அந்நியனுக்கு காட்டிக் கொடுத்தவனும் ஒரு தமிழனே என்பதும் ஒரு வரலாற்றின் அடிப்படைகளாகி நிற்பதைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது.

இறுதியாக, வடமொழியும் தமிழும் கற்று காப்பியத்தின் இலக்கணத்தைக் கேட்டும் பாவலர்க்கும் தொல்காப்பியமும் காரிகையும் கற்றுத் தேர்ந்த யாப்பறி புலவனுக்கும் இக்காவியத்தின் கதவுகள் அடைக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் நாட்டார் கலை மரபில் நாடகத்தின் விந்தைகளை நன்றாய் அறிந்தவர்கள் இக்காவியத்தைக் கைகொட்டி வரவேற்பதில் தடைகள் எதுவும் இருக்காது என்பதே எனது எதிர்பார்ப்பு. எதிர்பார்ப்போடு ஆசிரியரின் இலக்கிய முயற்சி தளர்வின்றித் தொடர எனது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

**பேராசிரியர் கலாநிதி ம.ரௌகுநாதன்,
தமிழ்த்துறை,
யாழ்ப்பானப் பல்கலைக்கழகம்.**

பதிப்புகர

அண்ணாவியார் மு.அருள்பிரகாசம் அவர் களின் பண் டாரவன் னியன் காவியத்திற்கான அணிந்துரையினை வழங்குவதற்கு எனக்கு அளவிலா மகிழ்வைத் தருகின்றது. கனிவான பார்வை, புன்சிரிப்டு, அடக்கமானபேச்சு .இவை அவரின் வெளிப்பாடு. அவரினுள் உறைந்திருக்கும் அருள்பிரகாசம்

இலக்கியப்புலமை தரமான உள்ளீடு இவை இரண்டும் கலந்த முழுமையே அண்ணாவியார் என்னும் ஆளுமை. இவரது ஆளுமைப்புலத்திலே கவரப்பட்டவர்களுள் நானும் ஒருவன். அண்ணாவியாரின் படைப்புகளை ரசித்து சுவைத்து அனுபவிப்பவன் என்ற வகையில் இந்த வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்துள்ளது.

ஒரு ஆற்றுகைக் கலைஞராக தான் சார்ந்த அரங்கியல் தளத்தில் நின்று இவர் படைத்த நாட்டுக் கூத்துகள் இசைநாடகங்கள் என்பன அருள்பிரகாசம் அவர்களை ஒரு இலக்கிய கர்த்தாவாக வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

இவரது எழுத்துக்கள் யதார்த்தமாக சம்பவங்களை எடுத்துச் சொல்வதாக அமையும். அரங்க நிலைப்பட்ட இவரது படையல்கள் வாசித்து சுவைக்கவும், நாடகங்களாக நடிக்கவும் ஏற்றவை. தான் எழுதிய நாட்டுக்கூத்துகளை தானே நெறிப்படுத்தி தானும் ஒரு நடிகனாக அரங்கிலே ஆற்றுகைகள் செய்துள்ளார். முழுநேர நாட்டுக்கூத்துக் கலைஞராகவே இவர் இன்றும் உயிர்ப்புடன் உலா வருகின்றார்.

அருள்பிரகாசம் அவர்களின் உள்ளத்தில் பொங்கி வீரியத்துடன் வீறு கொண்டு மேலெழும் ஊற்றாகவே அவர்

தற்போது உருவாக்கிய காவியத்தைப்பார்க்கின்றேன். “பொங்கும் புலமை ஏக்கம் தணிக்க பொலியும் அருளோ சூரக்கும் தாயே” என்று அவரே சரஸ்வதி துதியில் வெளிப்படையாகத் தெரிவிக்கின்றார். இவரால் படைக்கப்பட்ட காவியங்கள் பிறிதோரு தளத்திற்கான அசைவியக்கமாகும். இக் காவியம் இலக்கியவாதீகளினால் விதந்துரைக்கவல்லன. தமிழ்ப்புலமையாளர்கள் எனிதில் துணியாத இந்தக்காரியத்தில் துணிச்சலுடன் இறங்கி வெற்றிபெற்றுள்ளார் அண்ணாவியார் அருட்பிரகாசம் அவர்கள். இதுவே இவரது தனித்துவமான ஆளுமை. தன்னிடம் இருந்த சொல்லாட்சி, பொருளாட்சி, சந்த ஆட்சி போன்ற திறமைகளை ஒன்றிணைத்து சுவையாக இக் காவியத்தைத் தந்துள்ளார்.

தமிழ்நூல்களின் மேல் வைத்துள்ள பற்றினை தனது பாடல்களின் மூலம் வெளிபடுத்தும் இலாவகம் மிகுந்த சிறப்புக்குரியது. பண்டாரவன்னியனின் தங்கை நளாயினி கல்வி பயிலும் சேதியை சொல்லும் நான்கு பாடல்களில் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் அனைத்தையும் அழகாக அடக்கியுள்ளார். ஒவ்வொரு நூல் கருக்கும் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அடைமொழிகள் மிகவும் பொருத்தமானவை. அற்புதமானவை நெஞ்சுநக்கும் திருவாசகம் அகத்துறையும், திருமந்திரம் என சைவநூல்களை இவர் சிறப்பித்துள்ள விதம் கிறிஸ்தவ சமய தளத்தில் இருந்து சைவத்தை எத்துணை ஆழமாகப் பார்த்துள்ளார் என்பதையும் புலப்படுகின்றது. இந்த விடயமானது திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்த போப் அடிகளாரை நினைவுப்படுத்துகின்றது.

இவரது பண்டாரவன்னியனின் காவியத்தின் சிறப்பினை விளங்கிக்கொள்ள மேலே சொன்ன உதாரணங்களே போதும் என்று நினைக்கின்றேன். காவியத்தை முழுதும் படிப்பவர் கள் பல்வேறு சுகானுபவங்களைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்பது உண்மை.

அண்ணாவியாரின் தமிழ்ப்புலமையினையும் அதனை அவர் இவ்வாறான நூல்கள் மூலம் வெளிக்கொண்டும் ஆர்வத்தினையும் போற்றுக்கிறேன், வாழ்த்துக்கிறேன். அவரது கவிதை ஆழ்றல் எமது தமிழ்ப்பரம்பரைக்கு இன்னும் பல அரிய பொக்கிளங்களை வழங்கவேண்டும். அதற்கு அண்ணாவியருக்கு நல்ல உடல், உள் ஆரோக்கியத்தை வழங்கவேண்டும் என்று வல்ல இறைவனை வேண்டி எனது அனிந்துரையியை நிறைவு செய்துள்ளேன்.

வாழ்க தமிழ்

நா.விமலநாதன்
யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி.

கணிப்பீட்டுகரை

முதற்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்க காலங்களிலும் அதற்கு முற்பட்ட பூராண இந்காசங்களிலும் காவியம் என வழங்கப்படும் செய்யுள் வடிவமே காணப்படுகின்றது. எம் தமிழின் ஆரம்ப வடிவமான காவியத்தை நாம் புறக்கணிக்கலாகாது. இன்று ஒரு சில புலவர்கள், கவிஞர் களே இக்காவிய வடிவில் இலக்கிய படைப்புக் களாக விளங்குகிறார்கள். தமிழர்கள் மட்டுமல்லாது முஸ்லீம் சோதரர்களும் காவியம் படைப்பதில் ஆற்றல்கொண்டவர்களாக இருக்கின்றார்கள். படித்துப் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களோடு, படிக்காத தமிழ்ப் பற்று மிக்கவர்களும், மரபு வழியில் கவித்துவம் மிக்கவர்களாக இருப்பது எம் மண்ணில் இன்று நேற்றல்ல காவியம் வளர்க்காலம் தொட்டு இடம்பெற்று வரும் நிகழ்வாகும். அவ்வாறானவர்களை நாம் ‘வரகவி’ என்கின்றோம். சாதாரண நாட்டுக்கூத்து நடிகளாக பரம்பரை வழிவந்த பாலைப்புரைச் சேர்ந்த கலாபூஷணம் முடியப்பு அருள் பிரகாசம் அவர்கள் பின்னர் நாட்டுக் கூத்துதினைப் பயிற்றுவிக்கும் அண்ணாவியாராக பலகூத்துக் கலைஞர்களை உருவாக்கிய பெருமைக்குரியவர் மண்ணின் மெந்தன் (கண்டியரசன்), சங்கிலியன், விடுதலைப் பயணம் ஆகிய நாட்டுக் கூத்துக்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். “புனித அந்தோனியாரின்” வரலாற்றினை காவியமாக வெளியிட்டு கிறீஸ்துவ மக்கள் உள்ளத்தில் நிலையான இடத்தினைப் பிடித்துள்ளார்.

என்னால் ‘விஜய்’ வாரப் பத்திரிகையில் தொடர் நவீனமாக எழுதப் பெற்ற பண்டார வன்னியனின் வீரவரலாற்றினை காவியமாக எழுதுவதற்கு முன்னந்த இவர் இக்காவியத்தை எழுத ஆரம்பிக்கும் போது நோய்வாய்ப்பட்டு யாழ்ப்பாணம் போதனா வைத்தியசாலையில் இருந்தார். சுகமடைந்து வீடுவந்த அவர் தன் முயற்சியைக் கைவிடாமல் தொடர்ந்து எழுதியமையால் பண்டார வன்னியன் காவிய நூல் எமக்குக் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளது. படிப்பின் வாசனை நன்கு தெரிந்திராத இவர் மரபு வழி கவித்துவத்தை தனது இக்காவியத்தில் வெளிப்படித்தி இருப்பதன் மூலம் இவரையும் ஒரு “வரகவி” என்றே நாம் அழைக்கலாம். என்சீர் விருத்தத்தை தனது “பண்டாரவன்னியன்” காவியம் முழுவதும் பிரயோகித்திருக்கும் இவரின் கற்பனை வளம் மிகவும் அதியானது.

அவரின் கற்பனை வளம் நிறைந்த கவிதை முத்துக்கள் சிலவற்றை இங்கு நோக்குவோம்.

பொங்கும் வங்கக் கடல்நீர் கிழக்கே
 புனித மாந்தைத் துறைநீர் மேற்கே
 பங்குத் ப்பு வினையும் ஆணை
 யிறவுப் பரவைக் கடல்நீர் வடக்கே
 கங்கை நூவர் கலா வெவ
 கடுகிச் செல்லும் எல்லை தெற்கே
 தங்கத் தமிழர் பூமி வன்னி
 தனியே அரசி யற்று வன்னி! என வரும்

இக் கவிதையானது வன்னி நிலப்பரப்பின் எல்லைகளை கூறி நிற்கிறது. இக்கவிதை பக்கம் 07ல் காணப்படுகிறது.

வளம் நிறை வன்னி நாடு வினைந்த சாயவே ரூடனே
 விலைகொள் யானைத் தந்தமும் விவசாயத் பண்டமும்
 ஒளியுமிழும் மணியும் முத்தும் ஓங்கி வளர் முதிரை தேக்கு
 ஒப்பரிய செல்வம் கண்டு உலகமது வியந்து நிற்க

அன்னியரான போத்தர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் ஆகியோர் வன்னி மண்ணைச் சுரண்ட வந்தார்கள் என விளம்பும் இவரின் இக்கவிச் சிறப்பை பக்கம் 23ல் பார்க்கலாம். இன்னும் பல கவிதைகள் அவரின் காவியச் சிறப்பை எடுத்திப்பம்பும் வடிவோ வாசிப்போர் உள்ளத்தைக் கொள்ள கொள்ளக் கூடியவனாக அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றில் எல்லாவற்றையும் குறிப்பிட்டு கூற முடியாத போதும் என்னைக் கவர்ந்த சில கவிதைச் சரங்களை இங்கு கூற வேண்டியது அவசியமாகின்றது. அவற்றின் முதலடி களையும், பக்களையும் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன்.

- (1) உள்ளுர்தன் வளம் விடுத்து வினை பொருள்கள்... பக்கம் - 52
- (2) பழம் நழுவிப் பாலில் வீழ அது நழுவி வாயில் வீழ்ந்த...பக்கம் - 54
- (3) நித்திலம் தெறித்து நிற்கும் நீடுபெருங் கடலும் தொகும்.. பக்கம் - 70

இவை மட்டுமல்லாது நீண்டு செல்லும் காவியத்தின் கவிதைகள் அனைத்தும் கலாபூஷணம் முடியப்பு அருள்ப பிரகாசத்தின் சிந்தனையில் எழுந்தவையா? என உங்களை என்னிலிடத் தோன்றும் அத்தனையிலும் அவர் அருள் மிஞ்சும் பிரகாசமாகவே தோற்றுமளிக்கிறார். ஈற்றிலே வரும் வாழ்த்துரையில் தனக்கும் நலம் வேண்டி இறைவனை வேண்டுவது “எல்லாம் அவன் செயலன்றி வேறொன்றுமில்லை” என்னைச் சொல்லாமல் சொல்லி நிற்பது நோக்கற்பாலது.

கலாபூஷணம் அரியாகவையர் கி.சிவதாசன்
 (இலங்கை இகைப்பியப் பேரவைச் செயலாளர்)

என்னுரை

இலங்கையிலே போர்த்துக்கேயர் ஓல்லாந்தரால் கைப்பற்று முடியாத மறத்தமிழர் நிலமான வன்னியரசை இறுதியாக கனரக போராடுதங்களுடனும் பதவிமோகங்கொண்ட கயவராலும் காட்டிகொடுக்கப்பட்டு ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்குட்படும் வரை குன்றிடாத வீரத்துடன் தமிழர்தம் தனியரசாய் நிலைத்திருந்தது வன்னி மண்ணே.

புறநானுாற்றுக் காலத் திலே வீரஞ் செறிந் த தமிழகத்தின் முவேந்தர்களான சேர, சோழ, பாண்டியர்கட்கு ஈடான பராக்கிரமத்துடன் தங்கள் நிலத்தைக் காக்க வன்னியர்கள் போராடியிருக்கிறார்கள் என்பது மிகத் தெளிவான உண்மையாகும். வன்னி மண்ணில் மறைந்து கிடந்த மண்ணின் மைந்தன் பண்டாரவன்னியனின் வரலாற்றுச் சான்றுகள் பல ஆய்வுகள் மூலம் வெளிக்கொணரப்படுகின்றன . ஒரு இனத்தின் எழுச்சிக்கு எவ்வாறு வீரம் காரணமாகின்றதோ அவ்வாறே அவ்வினத்தின் வீழ் ச் சிக்குத் துரோகமும் துணைபோகின்றது ஒற்றுமையின்மையே மூல முழுசக்காரணமாகின்றது.

கலைஞரைக் கண்ணாகவும் அறிஞரைத் தெய்வமாகவும் வீரனைத் தலைவனாகவும் போற்றி வாழ்ந்த தமிழினம் தமக்குள் ஏற்பட்ட ஏற்றத்தாழ்வுகள் வேற்றுமைகள் அன்னியரின் குட்சிகள் இனத்தினுள் இருந்த சதிகாரர் காட்டிக் கொடுப்பவரால் பின்னடைவைச் சந்திக்க நேர்ந்தது வரலாறு அன்னியர்க்கு அடி பணியாது தான் பிறந்தமண்ணின் சுதந்திரத்தைக் காத்திட அடங்காப்பற்றுடன் இறுதி வரை உறுதியுடன் போராடிய வன்னியின் கடைசி மன்னன் பண்டாரவன்னியன் வீரவரலாற்றை முதலில் நாட்டுக்கூத்தாக இயற்றியிருந்தேன் அதற்கு வாய்மொழி மூலமான கதையையே பயன்படுத்தியிருந்தேன். சரியான வரலாறு தெரிந்திருக்கவில்லை. அக்கத்து பல இடங்களிலும் பாடசாலைகளிலும் மேடையேற்றப்பட்டு பாராட்டைப் பெற்றது.

பின்னர் அரியாலையூர் கவிஞர் கலாபூசணம் திரு.சி.சிவதாசன் அவர்களால் வரலாற்று ஆய்வுகளுடன்

கூடியதாக விஜய் பத்திரிகையில் தொடராக எழுதிவந்த மாமன் னன் பண்டாரவன் னியன் நவீனத் தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு இக் காவியத் தினைப் படைத்துள்ளேன். இதற்கு கலாபூசணம் திரு.மெற்றாஸ்மயில் அவர்களின் “ஆனையை அடக்கிய அரியாத்தை” நூலின் தரவுகளும் துணை புரிந்தன.

காவியம் எனப்படும் இலக்கிய வடிவத்தினைத் தெளிந்து சுவைத்திடுவோர் மிகவும் அரிதாகவேயுள்ளனர். பாரமக்கள் மட்டுமன்றி படித்தறிவுள்ளோரும் கூட காவியம் என்றால் என்னவென்று புரிதலின்றி இருப்பது வியப்பாயிருக்கிறது. தொல்காப்பியமும், இராமாயணமும், ஐம்பெரும் காப்பியங்களும், பாரதியின் பாஞ்சாலிசபதமும், கண்ணதாசனின் யேக்காவியமும், ஈழத்தில் எழுந்த காரைக்கந்தரம் பிள்ளையின் சங்கிலியம் கவிஞர்-ஜி.ஜி.தேவதாசனின் காத்தவன் காவியம், கிழக்கில் முகிழ்ந்த விபுலானந்தர் காவியம் மற்றும் காப்பியக்கோடாக்டர்.ஜி.னாஜ் சரிப்புத்தீன் அவர்களின் திருநபி காவியம், தீரீன் திப்புகல்தான் காவியம், எல்லாள காவியம், எனது அந்தோனியார் காவியம் போன்ற காவியநூல்கள் வெளிவந்தும் இந்நிலை தொடர்வது விந்தையாகவுள்ளது.

பூராண இதிகாச கற்பனைக் கதைகளை கூத்துகளாக இசை நாடகங்களாக காவியங்களாக வடிப்பதிலும் எமது மண்ணின் மணங்கமமும் வீரவரலாறுகளை மக்கள் எழிதில் விளங்கிக்கொள்ளக்கூடியதாக எனிய தமிழில் அதேநேரம் இலக் கணவழுவில் லாது காவியம் படைப்பது பாரமக்களிடமும் எமது பாடல்கள் கருத்துக்கள் போய்ச் சேர்ந்து பயன்விளைவிக்க வல்லது. இதற்கு மகாகவியின் பாடல்கள் சிறந்ததோர் உதாரணம்.

இந்த பண்டாரவன்னியன் காவியநூல் சிறப்புடன் வெளிவருவதற்கு பங்களிப்பு நல் கியதோடு வாழ்த்துச்செய்தியும் வழங்கிய வடமாகாண கல்வி பண்பாட்டு அலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை இளைஞர் விவகார அமைச்சர் மேன்மைதாங்கிய திரு.த.குருகுலராசா ஜயா அவர்களுக்கும், கல்வி பண்பாட்டலுவல் கள்

தினைக்களத்திற்கும் நன்றிகள். இந்நால் வெளிவருவதற்கு முன்னின்று உழைத்ததுடன் முன்னுரையும் வழங்கிய வடமாகாணசபை உறுப்பினர் கௌரவ இம்மானுவல் ஆனல்ட் அவர்களுக்கும் என்னெஞ்சம் நிறைந்த நன்றிகள். பலவித வேலைக்கைகளின் மத்தியிலும் சிறப்புரையினை தந்துதவிய திருமறைக்கலாமன்றம் பிரதிஇயக்குனர், ஆசிரியர், கவிஞர் திரு.யே.யோன்சன் ராஜ்குமார் அவர்களுக்கும் என்மனம் நிறைந்த நன்றிகள். சிரமத்தைப்பாராது அனிந்துரைதனை அள்ளித்தந்த யாழ் இந்துக்கல்லூரி ஆசிரியர்.நா.விமலநாதன் அவர்களுக்கும் என இதயம் நெகிழ்ந்த நன்றிகள்.

எனது இலக்கியப் பணிகளுக்கு பேருதவியாக விளங்கி வருபவரும் இக்காவியத்தினாடு வரும் குறைகளை நிறை செய்தவருமான இலங்கை இலக்கியப் பேரவைச் செயலாளர், கலைஞரானச் சுடர், அரியாலையூர் கவிஞர் திரு.சி.சிவதாசன் அவர்களுக்கு என் நெஞ்சார்ந்த நன்றிகள். மிகுந்த சிரமத்தின் மத்தியிலும் சிரத்தையுடன் நயப்புரையினை ஆக்கித்தந்த யாழ்.பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர். கலாநிதி.ம.ரகுநாதன் அவர்களுக்கு என் நெஞ்சார்ந்த நன்றிகள்.

எனது முந்தைய படைப்புக்களான மண்ணின் மைந்தர்கள், மாவீரன் சங்கிலியன், விடுதலைப் பயணம் ஆகிய நாட்டுக் கூத்துக்களையும் அந்தோனியார் காவியத்தினையும் அச்சுவாகனமேற்றி நாலுருவாக்கியதுடன் இந்தப் பண்டாரவன்னியன் காவியத்தினையும் சிறப்புடன் அச்சுப்பதிப்புச் செய்து நாலுருவாக்கித் தந்த ஓம் பிள்ளையார் அச்சகப் பொறுப்பாளர் திரு.இரவிச்சந்திரன் அவர்கட்டும் கணினி சார் வேலைகளை நல்ல முறையில் செய்து உதவிய செல்வன் இ.துவஷ்யந்தன் (துவி என்றிபிறைஸ்) அவர்கட்டும் என் இதயம் நெகிழ்ந்த நன்றிகள்.

கலாபூஷணம்
மு.அருப்பிரகாசம்.

பண்டார் வன்னியன் காவியம்

காப்பு

சீர்பூத்த பிரபஞ்ச மாமன் டலங்கள்
செஞ்சோதி பருதியதி ஒளிரு மீன்கள்
நீர்காத்த நிலங்காற்று நெருப் பாகாயம்
நிகழ்பஞ்ச பூதசெக்கந் தனை யாகட்டும்
ஒர்வார்த்தை தனில்படைத்தல் காத்தல் அழித்தல்
ஒதருமா நெறியில்வைத்த இறையைப் போற்றி
நேர்பூத்து நெடிதாண்ட பண்டாரன் காதை
நிலைபெற் றிலங்கச் செம் பொருளே காப்பு!

கலைவாணி துதி

சங்கப் புலவர் நாவில் உறைந்தவளே
சந்தப் பாவால் சிந்தை நிறைந்தவளே
கங்கை நதியாய் கவிதை மழையாய்
காசினி சிறக்கக் காவியம் படைக்கப்
பொங்கும் புலமை ஏக்கந் தணிக்கப்
பொலியும் அருளே சுரக்குந் தாயே
தங்கத் தமிழால் தரணியை உயர்த்தத்
தருணம் தயையே புரிவாய் அம்மா!

தமிழ்தாய் வணக்கம்

இயலிசை நாடகமாய் இலங்கும் முத்தமிழே

இறையனார் வழங்கிட அகத்தியன் வகுத்திட
கயல்புலி விற்கொடி மூவேந்தர் துதித்திட

கடல்துழ் காசினியில் காலத்தால் முதிர்ந்தும்
மயக்குசீரிழுமையொடு செம்மொழி யாய்நிலைத்த

மகிமைகொள் மாதரசி மாவீரன் பண்டாரன்
உயர்சரிதங் காவியமாய் சமைப்பதற் குன்னடியை

உச்சிதனி லேவைத்தேன் உனதருள் தருவாயே!

அவையாடக்கம்

வித்தாரப் புலவன்முன்னே விகடறியாய் பிள்ளைபோலே

விரிவெய்யோன் வெளிச்சம் முன்னே வீட்டுவிளக் கதன் சுடர்போல்
மெத்தியதீந் தமிழின் பற்றால் மேகமதைத் தொட்டுவிட

மென்மழலை தன்கரந்தான் நீட்டியழைத் திட்டவாறாய்
சித்தம்வைத்தேன் பண்டாரமா வன்னிமன்னன் காவியந்தான்

சீராயியற் றிடவிளைந்தேன் வித்தகந்தான் விளங்குகற்றோர்
சுத்தியந் தர்மம்நீதி சால்புதான் நிலைத்திடவே

சாரும்பிழை தனைத்தவிர்த்து தேருங்குணங் கொள்ளுவரே!

(1)

நாட்டுப் படலம்

சமுநாட்டுச் சிறப்பு

இந்துமா ஆழி துழும்
 சமமாம் எங்கள் நாடு
 முந்தையர் இயக்கர் நாகர்
 திராவிடர் வாழும் நாடு
 செந்தமிழ் ராவணன் தன்
 சொந்தங்கள் வாழும் நாடு
 இந்திய தேசத் தன்டை
 இலங்குநல் சம நாடு!

ஞாலந்தான் சிறக்கத் தவை
 ஞானியர் பிறந்த நாடு
 காலத்தால் மறைந்திடா நல்
 காவியம் படைத்த நாடு
 வேலவன் திருத் தலங்கள்
 விளங்கிடு வளங்கொள் நாடு
 நீல நெடுங் கடல் நடுவே
 நிலைத்திடு சமுநாடு!

கடல்வளம் கதித்த நாடு
 களனிநெல் துவித்த நாடு
 திடமலை ஒங்கும் நாடு
 திரவியந் தேங்கும் நாடு
 கொடிகொற்றங் கண்ட நாடு
 கோயில்கள் கொண்ட நாடு
 முடிமன்னர் ஆண்ட நாடு
 முத்தமிழ்ப்பன்டை நாடு!

மனலையை முடிப் படரும் பனி
 மடிதனிலே ஒளிரும் மணி
 அலைபுரள ஒடும் நதி
 அதுவிளைக்கும் வயலில் நிதி
 கலையினிரும் கல்விச்சோலை
 கவின் மிகுந்த கனிமச் சோலை
 இலைசங்கு மிடிமை யென்றே
 இலங்குமீழ நாடு என்றும்!

தேவாரப் பாடல் பெற்ற
 கோணேஸ் வரங் கிழக்கே
 தேவாதி தேவர் தொழும்
 கேதீஸ் வரம் மேற்கே
 பாவப் பினி யகற்றும்
 முன்னேஸ் வரந் தெற்கே
 பாவாயிரம் போற்றுந் தவ
 நகுலேஸ் வரம் வடக்கே!

முவுலகும் வென்ற வீரன்
 முக்கண்ணன் சிவனின் பக்தன்
 மேவுமா ரியர் நடுங்க
 மேதினியை ஆண்ட தீரன்
 தேவரும் மயங்க வீணைத்
 தேர்ச்சியில் மிகுந்த சித்தன்
 பாவலர் புகழ் இலங்
 கேஸ்வரன் ஆண்ட நாடு!

மாண்புடன் பெளத்தும் சைவார்
 மதித்திரு கண்க வென
 கொண்டிலகங்கை ஒர் கொடியில்
 கொண்டுநாற் பத்து நான்கு
 ஆண்டுகள்பே ரரச னாக
 அன்று மக்கள் உள்ளமதை
 ஆண்டிருந்த அரச னவன்
 எல்லாளன் வாழ்ந்த நாடு!

கீரிமுகங் கொண்ட தோரு
 குறைதீர்க்க நகுல முனி
 நீரேரி தனில் தோய்ந்து
 தீர்த்தமாடி அற்பு தமாய்
 கோரமுகங் குணம தாகி
 கோலமனித வதன மதாய்
 சீரேயான புனித நிலம்
 கீரிமலையெம் ஈழ நாடு!

ஆகிசைவர் வாழும் நாடு
 அருட்பாக்கள் பொலியும் நாடு
 போதிமா தவத்தோன் புத்தன்
 போதனைகள் பொங்கும் நாடு
 ஒதருமில் லாமே லோங்கும்
 ஒப்பரிய ஈழ நாடு
 நீதிநேறி கிறிஸ்த் தவந்தான்
 நிலைபெற்றிடு ஈழ நாடு!

ஆழிதனைக் கடந்து வந்தாள்
 மாழுகந்தான் கொண்ட மங்கை
 சோழியிழ வரசி யவள்
 மாருதப் புரவீக வல்லி
 ஆழிக்கரை கீரி மலைத்
 தீர்த்தமது ஆடி யவள்
 துழுபழி நீங்கி நின்ற
 மாவிட்ட புரம் ஈழம்!

நீழுநெடுங் கடற்கரைகள்
 நீரோடுமா நதித் திரைகள்
 தழவயல் நெற் களனி
 சுகந்தமிகு சனை குளங்கள்
 ஏழிசை கீதம் அரங்
 கேற்றங்கம் கல்லிச் சாலை
 நீழுவளர் தெங்கு பலை
 நிறைந்திலங்கும் ஈழ நாடு!

வேறு

குன்றதாம் சிகிரியா குகையோ வியங்கள்
 கண்ணையும் கருத்தையும் கவர்கா வியங்கள்
 கன்னலும் சென்னெலும் கதித்திங்கு தேங்கும்
 கவினுறு மலர்வனம் கண்டுளம் ஏங்கும்
 பொன்மணி ரெத்தினம் பொருள்வளம் சேர்க்கும்
 புதைபொருள் ஆய்வுகள் புவியோரை ஸ்ரக்கும்
 தொன்மைசேர் திராவிட்ட பின்னைய ஆரியர்
 சேர்ந்தொன்றாய் திகழ்கின்ற ஈழமணி நாடு!

குதித்தோடி வளமூட்டும் மாவலி கங்கை
 குடிமக்கள் குறைதீர்க்கும் கந்தனாய் நங்கை
 கதிர்காமந் தழுவியோடும் மாணிக்க கங்கை
 குடதிசையில் குலவிமகிழ் கின்றகஞ் கங்கை
 பதிகங்கள் பாடப்பெற்ற பரிசுத்த தலங்கள்
 பாவங்கள் களையப்பட்ட புனிதமா நிலங்கள்
 அதியுயர் மலைநீட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சி
 அகந்தனில் பதிந்திடும் ஈழத்தின் மாட்சி!

கடலோடு கப்பலது கட்டுபெருந் துறைகள்
 கலங்கரைமா விளக்கொளியில் கரைகாணுங் கலங்கள்
 திடமோடு ஏருஞ்சு செல்வம் பொலி பொறைகள்
 திரவியங்கள் சட்டிடுமா வணிகந்தரு வளங்கள்
 மடைபுரண் டோடுநதி அணையிடுபேர் குளங்கள்
 மருதம்முல்லை குறிஞ்சிநெய்தல் நால்வகைமா நிலங்கள்
 கொடைபொழியும் மன்னவர்கள் குலவியநல் நாடு
 குவலயத்தில் தொன்மையிகு குலங்கள் வாழும் நாடு!

ஆழியில்வென் முத்துசிப்பி அரியவலம் புரியின்சங்கு
 அழகொளிரும் பவளப்பாறை ஆம்பலோடு அலையின் மச்சம்
 நீழுவயல் விளைநிலங்கள் நீட்டமாய்க்கதிர் முற்றிச்சாயும்
 நிலங்குளிர்ந்து மாதுளையும் தோடைதேசி கனிகுலுங்கும்
 நீழல்தரு வேம்புபலா வாழையுடன் செங்கரும்பும்
 நீடுவளர் கழுகுதேக்கு கருநாவல் மாமரங்கள்
 நாளெல்லாம் உழைத்திடுதல் உளவருள்ளந் தான்குளிரும்
 நாவெல்லாம் இனித்திடுசெந் தேன்சொரியும் ஈழநாடு!

வாணிபஞ்செய் மரக்கலங்கள் வந்துறையும் மாந்தைத்துறை
 வலியகடல் தடுத்தனைகள் வழங்குமாவல் வெட்டித்துறை
 மீனவர்க்கு ஓளிகாட்டி வழிகாட்டுகாங் கேயன்துறை
 மிக்கவலு கொண்டுகலம் தக்கவைக்கும் பருத்தித்துறை
 சீனர்பட்டுத் துணிகொள்கப்பல் தரித்திடுஹர் காவற்றுறை
 யவனர்கலம் தங்குவீர மாணிக்கமா தேவன்துறை
 சோனகர ராபியர்கள் ரோமர்வரு கச்சாய்த்துறை
 சாவகங்க டாரத்தோரும் தேநூக தேவன்துறை!

(2)

வன்னி நாட்டுச் சிறப்பு

பொங்கும் வங்கக் கடல்நீர் கிழக்கே
 புனித மாந்தைத் துறைநீர் மேற்கே
 சங்கு உப்பு விளையும் ஆனை
 யிறவுப் பரவைக் கடல்நீர் வடக்கே
 கங்கை நுவர் கலா வெவ
 கடுகிச் செல்லும் எல்லை தெற்கே
 தங்கத் தமிழர் பூமி வன்னி
 தனியே அர சியற்று வன்னி!

வானுயர் மாமரக் காடுகளால் மழை
 வருஷிக்க வழிந்தோடி வருநீரைத் தேக்கி
 தானியம் விளைவிக்கத் தடுத்தனை கட்டி
 தக்கபடி தன்னீரைப் பாச்சிவயல் விளைத்து
 கோனுயர் கொற்றங் கொழித்திடக் குடிகள்
 குறையெலாம் நீங்கக் குவிசெல்வம் ஒங்க
 ஆனைகள் உலவும் கானகம் தழுவே
 ஆற்றுநீரோடைகள் அணிசெய் நாடுவன்னி!

அருள்மிகு வற்றாப் பளையம்மன் புளியம்
 பொக்கணை நாக தும்பிரான் உறையுந்
 திருத்தலஞ் சிறக்கும் தான்தோன்றிச் சுயம்பாய்
 திகழீஸ் வரமாம் ஓட்டிசுட்டான் நிலமும்
 திருக்கே தீஸ்வரம் அருள்புரி சிவனார்
 திவ்விய தரிசனம் தந்திடு மாந்தை
 இரண்மா மடுக்கன காம்பிகை வடிவும்
 இதயத்தில் நிறைந்திடும் வன்னி வளநாடு !

பெருக்கெடுத் தேயோடும் கனகரா யனாறு
 பேராறு நாயாறு கோடாலிக் கல்லாறு
 திருநாடு வளமாக்க வருதேரா வில்லாறு
 மனங்கவர் தனந்தரு மக்கரா யன்னாறு
 பிரபந்த னாறுமண்டைக் கல்லாறு பாலியாறு
 பொங்கிவரு பறங்கியாறு போற்றல்மிகு அருவியது
 திருவையா றுடனுளவர் உளமுறையும் பல்நாறு
 ஊர்தழுவி ஒடுபுனல் ஒங்குபுகழ் வன்னி நாடு!

மாவலிய யானைக்கூட்டம் மருள்விழிகொள் மான்கள் ஓட்டம்
 மடுநீரதனை மாந்தியுடல் களைநீங்கும் மரையின் நாட்டம்
 தாவிவரு மந்திகளும் தளிரிலையுன் பதிலேஹாட்டம்
 தகித்திடு வெயில்தனிலே தவித்திடு முயல்கள்வாட்டம்
 ஆவல்பொங்க இரையைத்தேடி உறுமிப்பாயும் சிறுத்தைக் காட்டம்
 அரண்டுபுரள் நாகமது அதனைச் சீண்டும் கீரிநீட்டம்
 காவனக் கரடிபன்றி கழுதைகள்கொண் டாட்டம்
 காணக்கண் கோடிவேண்டும் கவின்வன்னி கனிமத்தோட்டம்!

மாந்தளிர் மேல்வண்ணக் கிளிக்கூட்டம் கதைபேசும்
 மலர்வன மென்காற்றில் மகரந்த மணம்வீசும்
 காந்தவிழிக் கயலினங்கள் கார்மேகந் தொடத்துள்ளும்
 கனிந்தபழுச் சோலையினங் குயில்மொழிகள் நெஞ்சையள்ளும்
 நீந்துமன்ன மெழில்காண நாரையினம் நளினமிடும்
 நீலவானில் கொண்டல்கண்டு மயிலினங்கள் நடனமிடும்
 பாந்தள்மணிப் பல்வரிசைப் பாவையர்வாய் முத்துதிரும்
 பரந்தவயல் தனில்விளைந்து சாய்ந்துவிடும் நெற்கதிரும்!

வானமழை தான்பொழிய வற்றாத நுதியோடி

வருநீரைத் தேக்கிவைக்க வன்மைசேர் கல்லணைகள்
கானமெங்கும் கட்டிவைத்து கனநீரைப் பாய்ச்சிவயல்

கதித்துவிளை நெற்கதிரை கமந்தனிலே இட்டுவைத்து
ஆணைகட்டிப் போரடிக்கும் அழகான வன்னிமைகள்

அரசிறைக்குப் பெரும்பொருளை அளித்துமகிழ் தொன்னிமைகள்
கோனுயரக் குவிந்தசெல்வ வளம்பெருகக் குடியுரை

கூன்றிமிரக் கொற்றங்கண்டு கனிந்தசம் வன்னிநாடு!

அரசகுலத் தோர்வதியும் ஆடம்பர அரண்மனைகள்

அறநெறிகள் காட்டிநிற்கும் ஆலயங்கள் நூலகங்கள்
அரியகலை அரங்கேறு அழகுறுமா அரங்கங்கள்

அறிஞர்குழாம் ஆய்வுசெய்யும் அற்புதப்பேர் மண்டபங்கள்
உரமுறுகற் கோட்டைநெடுங் கொத்தளங்கள் கோபுரங்கள்

ஓப்பரிய உயர்கல்வி பயிற்றுமாட சூடங்களும்
பிரதானியர் செல்வந்தர்கள் கேளிக்கைசேர் மானிகைகள்

புதைபொருள் ஆய்வுதனில் புகழ்பெறும் ஆஞ்மைகள்!

கொம்பன்யானை பிடித்தடக்கும் பணிக்கர்குல நெடுபடைஞர்

கல்லைச்சிலை யாப்வடிக்கும் கருதரிய கைவினைஞர்
செம்புவெள்ளி தங்கத்தினால் செய்தகலைப் பொக்கிஷங்கள்

செருக்களத்தில் பேரோலியாய் முழக்கமிடும் வாத்தியங்கள்
வெம்பகையை வீழ்த்திவெற்றி வாகைதூடும் ஆயுதங்கள்

புரவியானை கட்டிநிற்கும் பரிகரிகள் மானிகைகள்
கம்புசிலம் பாட்டங்கற்று களிக்கும்வீர இளநெஞ்சங்கள்
காவல்தெய்வம் கண்ணகியாய் கனலெறியும் வீரப்பென்கள்!

உடுக்குதவில் நாதன்வரம் உன்னதமா கோலாட்டம்
 ஓமிலாட்டம் மயிலாட்டம் ஓப்பிலாப் புலியாட்டம்
 மிடுக்குணைய சிலம்பாட்டம் வேடராட்டம் பொம்மலாட்டம்
 மனங்கவர் மானாட்டம் கும்மியாட்டம் குதிரையாட்டம்
 அடுக்குடையில் கூத்தாட்டம் அபிந்யத்தில் பரதாஜுட்டம்
 கரங்கா வடியாட்டம் கருத்துடை காத்தானாட்டம்
 துடுக்குமிகு காமனாட்டம் கதைவழிக் கூத்தாட்டம்
 தினமரங் கேற்றமுறு கோவலனார் கூத்தாட்டம்!

(3)

வன்னியின் பூர்வீகம்

குளக்கோட்டன் வாகை

கங்கையும் காவிரியும் கடலோடு கலந்திடும்

கரையதில் பகைப்பா பூம்புகார்த் தூறைநின்று

திங்கள்பிறை மூன்றதனில் திடமரக் கலங்கள்பத்து

தீர்த்துடன் பாய்விரித்து திசையறிய விண்மீன் நோக்கி
வங்கக்கடலைக் கிளித்திலங்கைத் தீவைநாடி காற்றிலாடி

வருபுயலை எதிர்த்துநிற்கப் பெருந்துணிவு கொண்டதீரன்
துங்கன்மனு நீதிச்சோழன் வம்சம்வந்த பூபாலசிங்கன்

குளக்கோட்டன் எனஅன்பாய் அழைத்திடுவர் அவனைமக்கள்!

சிறிராம தேவன்மைந்தன் குளக்கோட்டன் கப்பல்சமக்

கீழ்க்கரை நிலந்தரிக்க மண்வணங்கிக் கண்ணில்லூற்றி
இறங்கிய இடத்தினின்று கடல் நடுவே நீண்டுநிற்கும்

முன்றுமலைத் தொடர்களது கொண்டத னாலதனைக்
குறித்திடத் திருகோணா மலையெனப் பெயருமிட்டு

கண்கவரும் வண்ணமேழில் நகரமது வாக்கியின்
அறந்திகழ் தாய்நாடாம் சோழதேசந் தனிலிருந்து

அலையென மக்கள் கூட்டந் தனையழைத்துக் குடியேற்றி

இறைவணக்கஞ் செய்திடத்தான் சிவன்கோயில் தனையமைத்து

திருக்கோணேஸ் வரமதென்றும் தீர்த்தக்கேணி தோற்றுவித்து
கறைநீக்கும் பாவநாசம் எனப்பெயரும் தூட்டுவித்து

குடிகள்வாழ்வு வளமதாக நெல்விளைத்து செழிப்பதாக
நிறைநீரைத் தேக்கிவைக்கும் கந்தளாய்க் குளத்தைக்கட்டி

நெடுவயல் தனில்பாய்ச்ச வாய்க்கால்கள் ஏற்படுத்தி
பொறைதிகழ் பொருள்பொலிய புனிதம் பொங்க மேற்றிசையில்
புகழ்விளங்க சிவம்வழாக்க எழுந்ததுமுன் னேஸ்வரமே!

சோழதேசந் தனிலிருந்து நிலகண்ட சிவாச்சாரி
 யாருடனே குடும்பத்தினர் உறவினரை அழைத்துவந்து
 நானும் ஆறு காலஷை ஆலயத்திருப் பணிகள் செய்து
 அரியதொண்டு புரிந்துபரி பாலித்திட ஆணையிட்டு
 ஈழத்திலே தொன்மையிகு சிவதலங்கள் சிறந்திலங்க
 இறைநெறியில் முன்னேள்வரப் பிரதேசந் திகழுவேண்டி
 சோழநாட்டுச் சந்ரகுல மன்னன்பூ பாலசிங்கன்
 தனையழைத்து மணிமுடியைச் சூட்டிமன மகிழ்ந்திருந்தான்!

மறத்தமிழ் மன்னவன் குளக்கோட்டன் அழைப்பினில்
 முந்தவந்து வன்னியன் முன்னேஸ் வரந்தன்னை
 அறுபத்தாறு கிராமங்கள் ஆக்கியந் நிலந்தன்னை
 ஆட்சிசெய்த பூபாலன் அரசன் அற வழிநின்றான்
 நிறைசெல்வம் நடுநீதி காதலின்பம் காவலுடன்
 நிலைபுகழ் கலைகல்வி பிணியின்மை அணிசெய்ய
 குறைவில்லா வளம்பொங்க குளக்கோட்டன் மனந்தங்க
 குலப்பெயரும் நிலவிடவே குலோத்துங்கன் பெயர்கொண்டான்!

திருகோண மலையிருந் தரசுசெய் குளக்கோட்டன்
 விறல்மிகு மாட்சியும் அருத்திறல் நீட்சியும்
 அரியதன் வம்சமாம் விஜயனின் வழிவந்த
 பாண்டுவச மன்னவன் பத்தினிகாழ்ப் புனர்ச்சியுற்று
 பெரும்படை தனையனுப்பி விரட்டிடவே ஆணையிட்டாள்
 பலம்மிகுந்த சேனையனி பாய்ந்துவந்த போதிலுந் தான்
 பெருவலிகொள் குளக்கோட்டன் பேசரிய ஆனுமையும்
 மறவீர் போர்த்திறனும் கண்டுமருள் கொண்டனளே!

குளக்கோட்ட மாமன்னன் துன்மைந்தன் இளவரசன்
 சிங்ககேது தனற்காய்மணப் பெண்ணைப் பாண்டி நாட்டினின்று
 அழைத்துவந்த வன்னியர்கள் அறுபதுபேர் தனிலொருவன்
 தெற்கெல்லை நுவரகலா வெவதன்னில் ஆண்டிடவும்
 நீழுவடக் கிருந்தவன்னி நிலத்தைப்பிரித் தைம்பத்தொன்ப
 தாக்கிப்பனங் காமந்தனை இராசதானி எனக்கொண்டனர்
 துழகலி தனில்தலைமைப் போட்டிவரப் போருதியறு
 பத்துழுன்று வன்னியர்கள் ஆவிபிரிந் திறந்தனரே!

மீதியாறு வன்னியரும் ஆறுபற்று வாக்கிவன்னி
 மூள்ளியமா வளையுடனே மடுக்கொள்கரிக் கட்டுழலை
 ஆதிபனங் காமமுடன் அரியகரைத் துறையின்பற்றும்
 அழகொளிரும் தென்னமர வடியும்கரு நாவல்பற்றும்
 மோதிவரும் அருவிகளும் முகில்தொட்டெழும் மாவனமும்
 ஒப்புவமை இல்லாவளங் கொழித்திலக்கு வன்னிநில
 நீதிசெய்பே ராசனாக தங்களுள் ஒருவனையே
 தேர்ந்திடவே நல்லரசு முகிழ்ந்தது தமிழரசு!

(4)

அடங்காப் பற்று

வடகெழுந்த அரசுகட்கும் தெற்கிருந்த ஆளுநர்க்கும்

வளைந்திடாத வன்னியர்கள் வலிமையுடன் வாழ்நிலத்தை
அடங்காப்பற் றெனவறைந்து மறத்தமிழர் சிறந்திலங்க

அஞ்சாத நெஞ்சரமும் ஆளுமையுங் கொண்டவீர
திடமுடைய தலைவர்களாய்த் திகழ்கயிலை வன்னியனார்

திகையெங்கும் புகழ்ந்தீர பெண்ணரசி நல்லநாச்சி
கொடிகொற்றப் கொண்டநல்ல மாப்பாண வன்னிமன்னன்
குலந்திகழ இலங்கைநா ராயனைன் விளங்கினான்!

நாடுகள்தான் பிடிக்கவன்று நன்னம்பிக்கை முனையையச் சுற்றி

நாடிவந்த போர்த்தர் கோட்டையாழ்ப் பாணமதை
தேடிச்சம ராடியேகைப் பற்றினார் வன்னியர்தும்

தீரங்கண்டு ஓரமாய்ப்பின் வாங்கினாரோல் லாந்தருந்தான்
காடுதுழும்வன்னி கடிதினிலடக்க வன்துணிவுகொண்டு வெஞ்சமரோபாட

ஆண்டாயிரத் தொழுநூற்றியென் பத்துரெண்டில் யுத்தம்
தொடங்கிடச் சுடுபடைகள் முழங்கிட டச்சர்கள்

தோனுயர்த்தி வாழ்ச்சுற்றும் வன்னியர்முன் தோற்றோடினர்!

ஆணையின்தந்தம் அரிதானசாய வேருடனுப்பும் ஏலங்கறுவாவும்

ஆழிவெண்முத்து அகழ்மனியாரம் வளமதுவிளங்கு வன்னிகைபற்ற
சேனை பீரங்கி சேர்வருடச்சர் திகைபட்டுடை பகைகெட்டுவாட

நாளும்போராட்டம் நடந்திட்டீர சாதனைசெய்து சமர்க்களமாடும்
மானமாமறவர் மன்தனைக்காக்க மகத்துவமுற்று மகிமையேபெற்ற
மனவலுவுள்ளோர் உலகிலொருவருள்ளரோ எனவொல்லாந்தர்

வியந்துநின்றாரே

கோனுற்றவன்னி குலந்திகழ்தீர மாமன்னர் வரிசை நிறைவூறவரக

பொருந்திவாட்சி புரிந்தனன்வீர பண்டாரவன்னி புகழுதுடவே!

(5)

பண்டார வன்னியன் பிறப்பு

சோதிப்பெரு மன்னராட்சி நிலவியபொற் காலமதில்
 சாம்புவரா யாரூடனே கிளியூர்மலைய மன்னவரும்
 வேழம்நிகர் பக்கலமா நாட்டுக்கங்கர் சிற்றரசர்
 வன்னிநாய கர்விருது பெற்றவீர முக்குலத்தோர்
 ஈழபதில் நிலைத்தவம்சந் தனிலுதித்த குலசேகரம்
 வைரமுத்து வன்னியர்க்கும் பனங்காமந் தனியரசாய்
 ஆளும்பென் அரசிபெரு வன்னிச்சி நல்லநாச்சி
 யாருக்கும் திருமகனாய் பிறப்பெடுத்தான் பண்டாரன்!

தோழியர்கள் பாங்கியர்கள் தொட்டிலிட்டுத் தாலாட்ட
 தொன்மைசேர் வன்னியர்கள் தொடர்ந்துவந்து பாராட்ட
 ஏழிசையில் பாணரெல்லாம் யாழிசைத்துப் பண்மீட்ட
 ஏருவாவர் நீர்வளத்தால் பயிர்வளர்த்து வளமூட்ட
 ஆழியதில் செம்படவர் முத்தெடுத்து மாலைதூட்ட
 அறமோங்கு அந்தணர்கள் மந்திரத்தால் வாழ்த்தாட்ட
 உழுழிகாலம் இளவலாக உன்னதமா அரசையாள
 உள்மதுதான் நெகிழ்ந்திடவே உற்றாரும் வாழ்த்தினரே!

வன்னிவானில் வளர்நிலவாய் வசந்தகால முகிழ்மலராய்
 வணங்காழி இளவெலன விளங்குமுக வசீகரமாய்
 மன்னர்குலம் மதிமயங்க மாற்றலர்கள் மனங்களோங்க
 மாதாதந்தை மக்கள் சுற்றம் மதிவினைஞர் மாபடைஞர்
 முன்னுரைக்கும் சோதிடர்கள் முக்காலஞ்சொல் முதறிஞர்
 முத்தமிழிலில் வித்தகங்கொள் முதுகவிஞர் சூத்தாடர்
 முன்வந்து முகமலர்ந்து முத்திசெய்து முறுவலித்து
 மூவுலகும் வணங்கமுடி துடியாழ்வாய் எனவாழ்த்தினரே!

இளங்குழலி பிறந்தாந்த இனியசேதி இயம்பவந்த
 தாதியர்க்கு முத்துஆரம் பரிசளித்த வைரமுத்து
 உள்ளதிலே உவகையுற்று உதயநிலா வதனமைந்தன்
 உச்சிதனை முகர்ந்துள்ள ஒங்கியபேர் கர்வமதில்
 தளிர்நடையில் தத்திவரும் தவமாகனின் தனித்தன்மையில்
 தரணிதனை ஆனும்பிறவு பொங்குவிழிப் பார்வைதனில்
 பழந்தமிழர் மாண்புடனே பகரிய பண்பதுவும்
 விளங்குதலைத் தன்மனையான் நல்லனாச்சிக் கோதிடுவான்!

வேல்விழியின் கூர்மையிலும் விரிபுருவ மெடுப்பினிலும்
 வீரங்கெறி நெற்றியிலும் விறல்மிகுந்த புஜங்களிலும்
 நூலறிவும் நிறைஞானமும் நிலவுநெஞ்சத் திடமதிலும்
 நிக்கெரதுவு மில்லாப்பெருந் தலைவன்பேர் பெற்றிலங்க
 சால்புநெறி தவறிடாது சரித்திரத்தில் நாயகனாய்
 சமநீதி சனநாயகம் நிலைத்திடுநல் ஆட்சிசெய்வான்
 நால்நிலமும் போற்றப்புகழ் மன்னாவான் நமதுமைந்தன்
 நல்கணவன் தான்புகல நல்லனாச்சி நவின்றிடுவான்!

அன்னியர்க்கு அடிபணியான் அறத்தின்வழி ஒழுகிடுவான்
 அண்டியோரை ஆதரிப்பான் அதர்மந்தனை அடக்கிடுவான்
 வன்னியர்தம் வலிமையோங்க வாகைதுடி வரலாற்றினில்
 தூய்மைவாய்மை நேர்மையெனும் நற்குணங்கள் பொலிந்திலங்க
 மன்காப்பான் மக்களைத்தன் கண்ணிமைபோல் காத்திடுவான்
 மனுதர்மந் தான்சிறகக் மாந்தர்மகிழ் வொலியதிர
 பெண்ணுரிமை தனைப்பேணி பெரியோர்தமைப் பணிந்துபோற்றி
 பேரெடுபான் மழலையிவன் எனப்பெற்றோ ருவகையுற்றார்!

(6)

பண்டார வன்னியன் இளமைப் பருவம்

கீழொலின் கதிரோளியாய் கிளர்ந்துளமூழ் வரிப்புலியாய்
 கூவியெழு கடலலையாய் கனலிலெழு பெருவலியாய்
 பாளையினஞ் சிரிப்பதனில் பணிமலையின் குளிர்ச்சியதாய்
 பழுகுமழலை மொழிபொலிந்து இளமையெழில் கூடிவர
 காளையினங் குமரனென கதித்தவிற்கு மார்பனாக
 காட்சிதரு பண்டாரன் தனற்குத்தம்பி கைலாயன்
 வாளைமடல் உடைத் தங்கை நளாயினி யுடன்பெரிய
 மெயினாரெனும் இளையதம்பி இளவலென விளங்கினரே!

தக்கதோர் தருணமதில் தரணிபோற்றும் குருவிடத்தில்
 தாழ்ப்பனிந்து தட்சணைகள் தந்துஉளாப் குளிர்ந்திடவே
 மிக்கதோர் போர்ப்பயிற்சி மிகுக்கதாய்ப் பெற்றிடவே
 மண்வணக்கம் குருவனைக்கம் மண்ணுக்காய் மறைந்தவீரர்
 அக்களிக்க அகவணக்கம் செய்துவில் வித்தையொடு
 அடையலர் நடுங்கத்தன்று கொண்டுபோர் பொருதுவித்தை
 உக்கிரவேல் வீச்சினொடு உறுதியடை மல்யுத்தமும்
 தேர்ச்சிபெறு அரசகுல இளவேங்கயர் இன்னுமின்னும்

வலியவாட் கழற்சியுடன் வகுத்திடுபோர் உத்திகளும்
 எதிரிநெஞ்சைப் பிளக்கும்ஸட்டி ஏறிமுறையும் நிறைவதாக
 சிலம்படியும் செய்மடையும் படைநடத்தும் திடமதுவும்
 சிகரமெழு எகிறித்தாவி பகையடக்கும் பயிற்சிகளும்
 புலியதுவாய்ப் பதுங்கிப் பாய்ந்து கரந்தடியில் தாக்குங்கலை
 பகரரிய அஸ்திரங்கள் பிரயோகிக்கும் சாஸ்திரங்கள்
 ஒலியெழுப்பி முரசறைந்து ஒப்பிலாப்போர் செயல்வகையும்
 ஊடறுத்துப் பொருதுயுத்த நுட்பத்திற் னோடுஇன்னும்

பெருப்படையை வெற்றிகொள்ள போர்முகத்தில் பொங்குகளை
 பொற்பதுவாய் பறந்ததிக்கும் புதியவகை சமர்முறையை
 பருதிவட்ட விழுக்கத்துடன் பழந்தமிழர் யுத்தவித்தை
 பசரரிய குதிரையேற்றம் பாய்ந்து ஏறும் யானையேற்றம்
 கருடவிழுக்கத் தூடனரசைக் காத்திடுசைக் கரவிழுக்கம்
 கடலினிலும் கரையினிலும் நடத்திடுச் சூடுகப்போர்
 செருக்களத்தில் பகையைச் சுற்றி வளைக்குஞ் சர்ப்பத் திறல்விழுக்கம்
 செம்மையுறப் பயிலும்சேயர் கண்டுமகிழ் கொண்டான்கோவும்

ஜம்பெரும் காப்பியமும் அவ்வையின் அறநெறியும்
 அருள்திரு முறைகளோடு அறிவுசால் நீதிநூல்கள்
 கம்பன்கா வியத்தினோடு கருதரிய சாத்திரங்கள்
 புராணங்கள் இதிகாசங்கள் புலவர்தன் புணக்கதைகள்
 அம்புவியில் அரசகுல அரியவர லாறுமற்றும்
 இலக்கிய இலக்கினங்கள் விளங்குபஞ்ச தந்திரங்கள்
 வெய்ப்பகையை வெல்லும்ராஜ தந்திரங்கள் தர்க்கமுறை
 பலதுறையும் கற்றுத்தேர்ந்து குலஞ்சிறக்க மிளர்ந்தனரே!

(7)

நூங்கிலேயர் வருகை

ஸ்ராமிரத் தேழ்பத் தொண்றாற் றைந்துஆன்டு

உலகத்தின் கால்பங்கு நிலங்களது கலங்கிடவே

போராயுதங் கொண்டெழுந்து ஒப்பற்ற பேரரசாய்

உலவுபிரித் தானியர்கள் ஓங்கிவளர் காலமதில்

பாராமிரம் பற்றவேன்று பாயுங்கடல் தனைப்பிளந்து

மூன்றுமலை அருண்வழிங்கு திருகோண மலைத்துறையை

ஸ்ராகவே தாக்கிவெற்றி ஈட்டிடவே வந்தவேளை

நெடுங்காலம் அரசியற்றோல் லாந்தருந்தான் மிரண்டனரே!

கிழக்கிலொல் ஸாந்தராட்சி நிலவியமட்ட டக்களப்பு

கடல்வழியாய் பருத்தித்துறை யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பம்

தளம்நிறை மன்னாருடன் புத்தளம் நீர்கொழும்பும்

தமதாக்கிக் கொண்டவெள்ளை ஆங்கிலர்கள் அதையடுத்து களனிகங்கை தனையுந்தான்டி கரையோரமாய் டச்சர்களின்

காவல்மிகு தலைமையகம் கடலலைகள் மறுவளமாம் கொழும்புமா நகரத்தையும் கைப்பற்றி இலங்கையிலே

ஒருநூற்றுமுப்பத் தெட்டான்டி வொல்லாந்த ராட்சிமுடிய

வாக்கினரே!

அலையெனப் படையிருந்தும் ஆயுதங்கள் பலமிருந்தும்

அடுக்கதாய் போர்தொடுத்தும் அடங்கிட மடல்விடுத்தும் மலைநூடாம் கண்டிமண்ணும் மறவீர்ர் உலவுவன்னிப்

பெருநிலமும் அடிபணியாத் தனியரசாய் மிரிர்ந்தனவே விலையெதுவும் கொடுத்தும்வன்னி வீழ்த்தும்வகை கான்பதற்கு

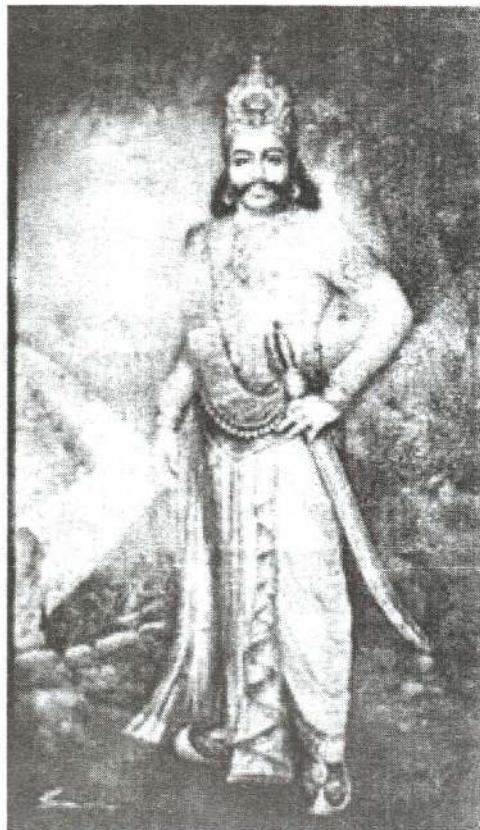
விரிவாகத் திட்டமிட்டு விரைவாகச் செயவிளைந்தார் தொலைதூரத் திருகோணாக் கொட்டியாரந் தனிலிருந்து

தமிழ்த்தேசந் தனையினைத்து நெடும்பாதை தனையமைத்தார்!

அடுத்துநெடு வீதிபனங் காமத்துடன் மன்னாரையும்

இணைத்திடவே யாழ்ப்பாணந் தனையடையைத் தனிவழியும்
கடபடைக் கலங்களோடு திடங்கொண்ட தார்த்துபாதையும்

நேர்த்தியதாய் போடுவித்து நெடிதாய்ந்த மாடவிட்டு
தடங்கல் ஏதுமின்றி தமிழர்வன்னி எங்கும் வெள்ளத்
துருப்புகள் குவிக்கப்பட துரோகிகள் சுதிக்கப்பட
கடுகிவரு மிடரறிய முன்னம்முல்லைத் தீவுதனில்
கற்கோட்டை தனைக்கட்டி கடுங்காவல் இட்டனரே

(8)

பண்டாரவன்சியன் அரசனாதல்

மன்பற்றும் மொழிப்பற்றும் இனப்பற்றும் இணைந்துவர
 மறவீரப் பெண்ணரசி நல்லநாச்சி வன்னி நாட்டை
 கண்ணெப் பேணிக்காத்து கருத்துடன் ஆட்சி செய்து
 கடமையை ஆற்றி மனச் சாந்தியில் நிறைந்திறந்தாள்!

பாசமுள்ள கணவனர் வைரமுத்து வன்னியனார்
 பத்தினியாள் பிரிவைத்தாங்கா பரதவித் துயிரவிட்டார்
 சசனடி இணைந்துவிட்ட இனியபெற்றோர் தனைநினைந்து
 அனலில்வீழ் மெழுகெனவே உருகிநொந்தார் மைந்தர்களும்!

நேர்மையுடன் வாய்மையுடன் நெடிதாண்ட பெண்ணரசி
 நெஞ்சமதில் வஞ்சமில்லா நெறியாளன் வைரமுத்து
 சருடலும் ஒருயிராய் வாழ்ந்திருந்து இறப்பினிலும்
 இணைபிரியா சென்றமையை ஏங்கிமக்கள் கதறினரே!

வன்னிநிலம் எங்கும்துக்க சாகரத்தில் மூழ்கி நிற்க
 வருங்காலந் தனைநினைந்து வருந்துமா ஞானிகளும்
 நன்னெறி சொல் அமைச்சர்களும் நலம்விரும்பும் பெரியோர்களும்
 நாட்டிற்கொரு கேடுநேரா நல்லதோர் முடிவெடுத்தார்!

அரசகுல மைந்தர்களுள் ஆட்சியுரி மையுடைத்தோன்
 அடுத்தர சாள்திறலோன் அடையல்றை அடக்குந் தீரன்
 இரவிமுகச் சுந்தரபண் டாரன்முடி துடிஆள்கள்
 இயற்கைநெறி இறைவன்சித்தம் வாழ்த்தியர சேற்றிவைப்போம்!

கற்றோருடன் மற்றோர்களும் கவிஞருடன் கலைஞர்களும்
 கருத்துறைக்கக் காலமது கனிந்துவர வன்னிநாடு
 உற்றதுயர் நீங்கிமகிழ் ஒலியதிரப் பண்டாரனும்
 உரிமையுடன் அரசை ஆள குதூகலமே கொண்டார் மக்கள்!

வீதியெங்கும் வாழைநாட்டி மடலெடுத்த கயிறுமாட்டி

தோரணங்ஸ் தொங்கவிட்டு வன்னமய கோலமிட்டு
சோதிவடி வாகவாண வேடிகைகள் கேளிக்கைகள்

சொர்க்கமது வன்னி மண்ணில் தோற்றியதோ எனவியக்க

அலங்கார வளைவமைத்து அலையின்வென் முத்திளைத்த

சித்திரத் திரையும்விட்டு நர்த்தன நடனமிட்டு
இலங்குசீர் கொடிகளேற்றி செம்மலர் மாலைசாற்றி
இல்லமெங்கும் இனிக்குங்சேதி பரவிமக்கள் மனம் மகிழு

கன்னியருங் கானையரும் கனிமழலைக் குழந்தைகளும்
கனந்தங்கு பெரியோரும் களிகூர்ந்து உளம்நெகிழு
இன்னிசை கானமுடன் இயற்றமிழும் இணைந்திடவே
முத்தமிழ் அரங்கமெங்கும் நர்த்தனம் புரிந்திடவே

அரண்மனை முற்றந்தனை அலங்கரித் தழகுசெய்து
மஞ்சள்நீர் தெளித்துழனிர் மாவிளக் கேற்றிநிறை
பூரண கும்பம்வைத்து புனிதமாய்ப் புதிர்பரப்பி
சந்தனங் குங்குமங்கள் மங்கலங்கள் நிறைந்திலங்க

தவில்நாதஸ் வரமொடுபரதம் சலங்கையோ டிசைமுழங்க
தெங்கதன்பாளைச் சிரிப்பதுவாக பாவையர் வாய்சிவக்க
கவிகளும்பாட அரிவையர் ஆட சங்கமம் விளங்கிடவே
கம்பளம்மீது கரிபரிதழ முடிதூடிப்பன் டாரனும்வந்தான்

வேதியர்மந்திர மோதிடமங்கல மாய்மணியோசைகள் எங்குமொலித்திட
வானவர்போற்றிட வன்னிநாடேற்றிட வாசமலர்மணி மாலை
சோதியொளிர்பிர காசமிலங்கிட சந்தரமாழுடி தூடிபண்டாரனும்
சுபவேளைதனிலரி யனையேறிவன்னி சுதந்திரவீரமா
அரசனுமாயினன்

நீதிநெறி வழுவிடாது நியமங்கள் நழுவிடாது
 நித்தியமும் சத்தியத்தின் தத்துவங்கள் தவறிடாது
 வேதியர்கள் பொறபினுக்கும் மாதர்தம் கற்பினுக்கும்
 வெஞ்சமரில் பகையினுக்கும் நேரவழியில் நிலைத்துநிற்க

தக்கதுணை யாய்த்தனது தம்பிபெரிய மெயினார்தனைத்
 தஸபதியாய் ஏற்றிவைத்து முத்ததம்பி கைலாயனை
 மிக்கபுகழ் மந்திரியாய் நியமித்து மற்றுமுள
 முதலியார் அடப்பனார் தலையாரி எனவரும்

முறையதாய் பண்டாரம் பிள்ளைகளை காணிஇன்னும்
 முரசறை கட்டியரும் முடிமன்னர் முன்னின்று
 இறையரசைக் காத்துயிரைக் தத்தம்செய் மறவீர
 வேலைக்கா ரப்படையும் அமைத்துஅர சேபுரிய

கொம்பன்யானை பிடிக்கவல்ல பணிக்கரோடு புரவிப்படை
 காவற்படை யானைப்படைவேற்படையும் வாட்படையும்
 அம்புவிடு விற்படையும் அரணமைக்கப் போர்ப் பயிற்சி
 அளித்துபண் டாரவேந்தன் அறநெறியில் ஆட்சிசெய்தான்!

கல்விகலை மகத்துவந்தான் கருதிப்பன் டாரன்தின்னைக்
 கல்விகற்பித் திடப்பண்டிதர் வித்துவான்சட் டம்பியர்கள்
 இல்லங்கல்விக் கூடமாக இலங்கநிந்த கம்வழங்கி
 நல்வகைப்பல் நூல்களெலாம் நயமாய்த்தேடி கொடுத்தனனே!

துதுவாது பொய்களவு கொள்ளைகொலை வன்புணர்வு
 ஏதுமில்லா வல்லகாவல் பேதமில்லா நல்லகாதல்
 ஒதுமொழி உன்மையல்லால் ஓர்குறைவு தானுமில்லா
 நீதிநெறி தவறிடாது நிகழ்த்தினன் பண்டாரனாட்சி!

**மூல்லைத்தீவில் ஒல்லாந்தர் கோட்டை மீது
பண்டாரவன்னியன் தாக்குதல்**

வளங்கத்தித் தவன்னிநாடு விளைத்தசாய வேருடனே

விலைகொள்யானைத் தந்தமுப்பு விவசாயநல் பண்டங்களும்
ஓனியுமிழும் மணியும்முத்தும் ஓங்கிவளர் முதிரைதேக்கு
ஓப்பரிய செல்வங்கன்டு உலகமது வியந்துநிற்க

பொங்குகடல் தாண்டிவந்து போர்த்தற்பின் னொல்லாந்தர்களும்

பேராசையே கொண்டுவன்னிப் பொருண்மியத்தைக் கொள்ளையிட
பொங்குவீரத் தோடமரே புரிந்தவன்னி மன்னரோடு
புதிதப்போரில் இணைந்துமக்கள் பிறந்தமன்னின் வளங்கள்
காத்தார்!

அன்னைபெரு வன்னிச்சியார் ஆண்டகாலந் தொட்டுஅந்த

அன்னியர் டாவடிகள் நெருக்குவாரங் கண்டுநெஞ்சில்
வன்மமது கொண்டிருந்த மன்னன்பண் டாரன்முன்னால்

தன்துணிவு கொண்டொல்லாந்த தூதன்வந்து தாள்பணிந்தான்!

அடிபணிந்த தூதனைப்பண் டாரமன்னன் அருகழூழத்து

அவன்வந்த காரலாத்தை எடுத்துரைக்க ஆணையிட்டான்
கெடிகொண்டு நின்றதூதன் மன்னவனின் பார்வைதாங்கா
மன்பார்த்து வெடவெடத்து விக்கித்து உளறவுற்றான்!

மன்னவரே முன்னம்னன்னை மன்னித்திட வேண்டுகின்றேன்

மாவலிய ஒல்லாந்தர்கள் விடுத்தசேதி விளம்புகின்றேன்
வன்னியதன் நிறமுட்டுநல் சாயவேர்கள் பிடுங்கிச்சேர்த்து
தம்மிடம் கொடுத்திடவே வேண்டுமென் றதற்குத்தக்க

அரசபனி ஆற்றுபவர் ஊழியஞ்செய் வோர்கள்தமை
 கொடுப்பனவு ஏதுமின்றி குறிப்பிட்டாக் கடமைதுணை
 அரசாணை தனைவிடுத்து நடத்தித்தும்மோ டொத்துளைக்க
 அதுநட்பாய் நிலைத்துவிடும் தமக்கும்மேன்மை ஆகுமென்றான்!

தாதுவந்தோன் உரைத்திடவும் வெகுண்டெழுந்த மன்னவனும்
 கண்சிவக்கக் கனல்தெறிக்க உரைத்ததூதன் உளம்ஹறைக்க
 ஏதுசொன்னாய் தாதுவனே ஒல்லாந்தரோ எயது மன்னில்
 என்னஉரிமை தனைக்கொண்டார் எந்தனுக்கு ஆணைவைக்க

கல்லுடைத் தாரோ அலை கடலிலுளைத் தாரோவயல்
 களனியமைத் தாரோநாற்று நட்டுவைத் தாரோமுத்தாய்
 நெல்விளைத் தாரோபாடர் கனையெடுத் தாரோநல்ல
 நீர்பாச்சி னாரோஅமக் கண்ணன்தம்பி மச்சானாரோ

எங்கிருந்தோ வந்தவர்கள் எமக்கணை யிட்டிடவோ
 எமதுவளம் என்னசொந்தம் வந்தவர்க்கு
 தங்கத்துமிழர் வன்னிநிலம் தலைசாயாது விலைபோகாது
 தன்மானந்தான் காத்துநிற்கும் காற்றுவாயுன் தலைமைகட்கு

மன்னவன் பேச்சின்வீச்சில் சீற்றத்தில் தாதுவனும்
 முன்னிற்க முடியாப்புற முதுகிடவே ஓடினனே
 அன்னியர் ஆணவத்தை அடக்கிநொடி அழித்திடவே
 அவையிருந் தோர்கருத்தை அறியமன்னன் விளைந்தனனே!

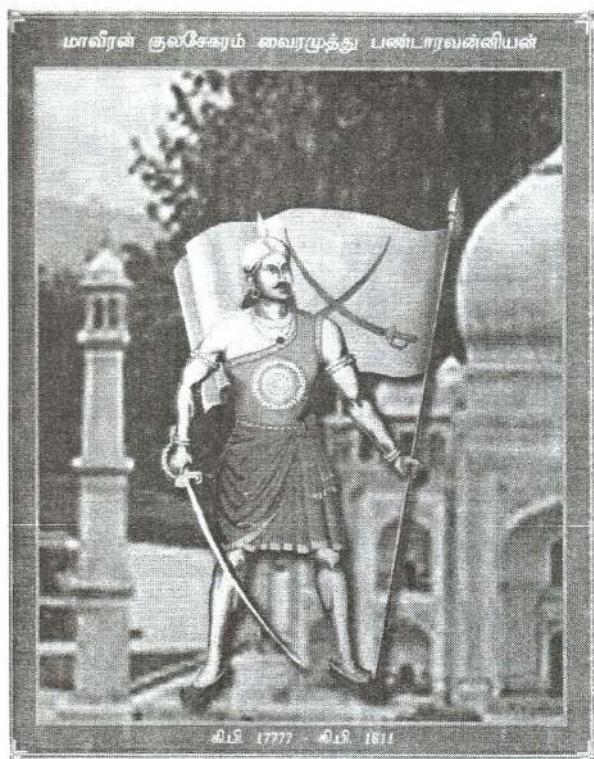
வரும்பொருள் உரைவல்லோன் அமைச்சன்கை ஸாயவன்னி
 வசந்தமது தவழ்ந்துலவும் எம்முல்லை மன்னதனில்
 பெருவலிகொள் ஒல்லாந்தர் கோட்டைகொத் தளமைத்து
 பெருமெடுப்பில் வன்னிமீது போர்தொடுக்க என்னியுள்ளார்!

அண்ணனார் அமைச்சரவை புகல்சேதி கேட்டதம்பி

பெரியமெயினார் எம்மன்னில் அன்னியர்கள் கோட்டையதோ
திண்ணமதை உடைத்திடுவோம் இன்றேபடை நடத்திடுவோம்
என்றேமுந்த தளபதியின் மனவறுதி கண்டுமன்னன்

மனவலி உண்டுளங்கள் மானிலம் காப்பதற்கு

படைவலி சிறிதேயதனால் பக்கத்துணை நமக்குவேண்டும்
இனத்தவன் மைத்துனன்நம் நுவரகலா வெவவன்னி
மன்னவன் துணையினைத்து உற்றவெற்றி பெற்றிடுவோம்!

(10)

நுவர வன்னியன்

வன்னிநிலத் தெற்கெல்லை எனத்திகளும் மகாவன்னி

நுவரகலா வெவவையாளும் நுவரவன்னி யன்பண்டார
வன்னியர்க்கு மைத்துனனயாய் வாய்த்தனால் அவன்துணைக்கு

வந்திடுக எனவழைப்பு வந்ததுதான் வேங்கையாகி
அன்னியரின் கோட்டைத்தனை அழித்தொழிக்க அனலெனவே

இன்னுயிர் தனையுமீந்து இடர்களைந் திடவெனவே
தன்சிறிய படையனியும் தொடர்ந்துவரப் பனங்காமந்
தனையடைந்து பண்டாரன் சே நனயோ டினைந்தனனோ!

மைத்துனன்தன் வரவுகண்டு மனமகிழ்ப்பன் டாரமன்னன்

மார்போடனைத்து குதூகலித்து விருந்தளித்துக் களைப்பாற்றி
நித்திலமும் கடலலைகள் முத்தமிடும் மூல்லை மன்னில்

நிலையெடுத்து வன்னிமுற்றும் கைப்பற்றிடவோல் லாந்தர்களும்
மைத்திய துணிவுடனே கட்டியகொத் தளங்கள் கோட்டை

முற்றுமழித் தொழித்திடவே முன்நடந்து பின்தொடர
கத்தமற வீரத்தமிழ் சேனையனிக் காணையிட்டு

துமுகான கங்கடந்து சுறுக்காய்மூல்லைத் தீவடைந்தார்!

கோட்டைத்தனைக் காவல்செய்த ஓல்லாந்தப்போர் வீரர்களும்

கொஞ்சமுந்தான் நினைந்திடாத மூன்றாம்சாம இருளதனில்
தீட்டியதோர் திட்டப்படி வாட்படையும் வேற்படையும்

புரவியானை நாற்படையும் பொங்குகடல் அலையெனவே
காட்டமதாய் தாக்கிடவே கலங்கியவோல் லாந்தசேனை

கண்டபடி பீரங்கிகள் கொண்டெதிர்த்து நின்றனரே
வேட்டொலிக்கு வீரபுயம் காட்டியெதி ராடுதீறல்

வேங்கையென பாய்ந்தபண் டாரன்சன்ட மாருதமாய்!

வான்கழற்றும் வேகமதில் வன்னிவீரக் கனல்தெறிக்க

வகைதொகை யின்றிவெள்ளை ஓல்லாந்தரும் மாய்ந்துபோக
வீழ்ந்தபகை வீரருடல் செங்குருதி பீற்பாய

விரைவெறியும் வேல்கள்பாய்ந்து பிளந்தநெஞ்சம் பினமதாக
முழுநெருப் பாகவரு பீரங்கிகள் ஏறிகணைகள்

ஏச்சறைந்து முழுக்கமிடும் தமிழர்சேனை உயிரைச்சாய்க்க
வேழப்படை முட்டிமோதி வீழ்ந்திடுமொல் லாந்தர்கோட்டை

வீரவேந்தன் பண்டாரன்முன் தோற்றுஷ்டும் மாற்றார்ப்படை!

வடதிசையின் வாயிற்பக்கம் வல்லபன் டாரன்சேனை

வகுத்தபோர் வியூகத்துடன் புரவிப்படை பொருத்திற்க
குடதிசையில் நுவரவன்னி மன்னன்னி ஓல்லாந்தரை

முறியடித்து முன்னெறி கோட்டையதன் மேற்களத்தில்
திடமுடைய சடுகலங்கள் திசையெங்கும் கூழன்றுதீர்க்கும்

குண்டுமாரி எனமுழுங்க குறிவைத்திடு சிப்பாய்களை
உடல்துண்டம் துண்டமாக குருதிநெடுங் குளமதாக

உக்கிரச்சம ராடிநிற்க உறுதியிழந் தொல்லாந்தர்ப்படை

கட்டியகற் கோட்டைவிட்டு கனரகபோர்க் கருவிவிட்டு

கண்டமது கடந்துவந்த கனவுதுகை நமுவவிட்டு
அட்டியின்றித் தலைதெறிக்க ஈறிகோல் புறமிடவே

அலைகடலில் கலமெடுத்து ஆவியுடல் பினைந்திடவே
பட்டினமாம் பருத்தித்துறை முகத்தைதோக்கிப் பாய்விரித்து

பாயும்புலி பண்டாரமா வன்னிமன்னன் போர்த்திறக்கை
வெட்டுவாளின் வீச்சதனை வீகவேலின் பாச்சலினை

வியந்துவைம்பி அவமானந்தான் அடைந்துபொருமிச் செங்றனரே!

இடியெனவே முழக்கிவரு குண்டுமழை நடுவினிலும்

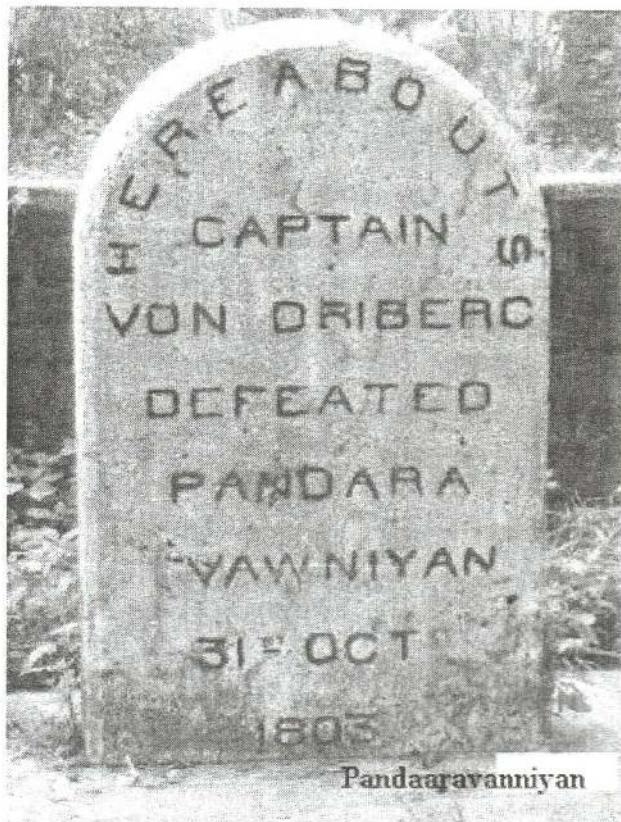
இருளதனில் ஒளிர்வாளின் வேகமதில் தாகமதில்
அடிமைசெய்ய வந்தோர்தலை படப்படென்று புரண்டுவீழு

அறுக்கப்பட்ட கரஞ்சிரங்கள் அந்தரத்தில் உந்தியேழு

கொடிகொண்ட கோட்டையொடு கொத்தனங்கள் முற்றுஞ்சாய்

கொக்கரித்த ஒல்லாந்தரின் கொடுமைக்கோர் முடிவதாக
விடிகாலைப் பொழுதினிலே விறல்மேவுபண் டாரன்படை

விண்ணதிர முரசொலிக்க வெற்றியைக்கை பற்றினரே!

(11)

படைகள் புறப்பட்டன

மறத்தமிழ்ப் படையணி புறப்பட்டு விட்டது
 மன்மானம் காத்திடவே - மன
 உறத்துடன் எழுவீர் உயிரதும் துச்சமாம்
 உறுமிடும் சிறுத்தையானார் - தமிழர்க்
 உறவெனில் கைதொடும் உறுவரின் பொருபடும்
 உச்சவெயில் ஊக்கிரமாய் - ஆட்சி
 இறைகண்ட எம்மண்ணில் பகைகொண்ட கோட்டையெனில்
 இமயத்தைப் புரட்டிடுவோம்!

புரவிப்படை முன்செல்ல புஞ்சித்திரள் விண்செல்ல
 புறத்தினைப் போர்வியக்க - வான
 இரவிச்சுட ரெனமின்னும் மறவீர் விழிகளில்
 இனப்பற்று அனை துவாய் - தகித்திட
 உரம்பொங்கு புஜங்கொண்டு ஊர்வந்த பகைவெல்ல
 உறுதிகொண் டுலவினரே - துது
 கரவுகொள் பகையெங்கே கட்டியகோ டையெங்கே
 கொழுத்திட விரைந்தனரே!

அரனவர் திருப்பெருங் கணங்களோ எனப்பகை
 அஞ்சிட ஆர்ப்பரித்தார் - தமிழ்
 மரபதன் மாண்பதை மாற்றார் அறிந்திட
 மார்புதட்டிக் குதித்தார் - எங்கள்
 திருநாட்டில் திரையோடி வருவோர்தள மிடுவரோ
 தீயிடத் திடமெடுத்தார் - அவர்
 சிரமொடு திமிரதும் சிதறிடப் பதறிட
 சீற்றங்கொண் டேநடந்தார்!

விண்ணதில் தாவியே குதித்தெழு வீரர்கள்
 விறல்கொண்ட பிரசண்டமாய் - எங்கள்
 கண்ணொத்த மன்னதில் கரவுடை காதகர்
 கொடிகோட்டை முடித்திடுவோம் - உல
 என்றிசை எதிரினை ஏரிதழ லாக்குவோம்
 எனதழுந் தேவிரத்தார் - ஈது
 திண்ணம் இனித்தாரம் இல்லைச் சத்துருக்களைச்
 சங்காரம் செய்திடுவோம்!

கொல்லர்கள் உலையெறி படைக்கலம் ஓளிர்ந்திட
 கொட்டுமா முரசொலிக்க - எங்கள்
 எல்லையில் மூல்லையில் எவண்டா கால்வைத்தான்
 எட்டாபோர் வாளதனை - நாங்கள்
 அல்லும்பக லாயப்பினுகி அளைந்துவிளை யாடுபூமி
 அன்னியர் கைப்படவோ- திட்டமாய்
 வல்லமை எமக்குண்டு வந்திடுவீர் போர்க்கின்று
 வெம்பகை வீழ்த்திடுவோம்!

ஆயிர மாயிரம் ஆண்டுகள் அன்னையர்
 தந்தையர் வாழ்நிலத்தை - கொடிய
 தீயவர் மிதித்தடி பதித்திடப் பொறுப்போமோ
 திமிரடக் கிடவெழுந்தார் - எங்கள்
 தாயகந் தளைப்பத் தடுத்தமராடிட
 தமிழ்ச்சேணை திரண்டதுவே - ஆங்கே
 தூயசெந் தமிழர் சேற்றிடத் தடைவரின்
 நுகழ்துக ளாக்கிடுவோம்!

கல்லும் கார்தொடும் மலையுந் தாண்டினர்
 காற்றின் விரைவதுவாய் - பசும்
 புல்லின் வெளிகளும் புதர்களும் கொடிகளும்
 புனல்களும் கண்டனரே - செந்
 நெல்லின் கதிர்முற்றிச் சாயுங் களனிகள்
 நீள நெடுஞ்சாலைகள் - எங்கும்
 வெல்லும் மறத்தமிழுப் படையணி பாய்ந்திடும்
 வீரம் விளங்கிடவே!

பாறைகள் பற்றைகள் பாயுநீ ரோடைகள்
 பாய்ந்து கடற்துவிட்டார் - பொங்கும்
 ஆறையும் அனல்மிகு மனல்மேடு பள்ளங்கள்
 அனைத்தையும் மேவிவந்தார் - எந்த
 ஊறையும் உடைத்தெழு வீரியம் போரிட
 உறுதியுடன் நடந்தார் - பெருஞ்
 துறைமா காற்றென சூழலுவாள் வீச்சென
 சுறுக்கது வாய்நடந்தார்!

மலர்வனச் சோலைகள் மாமரக் காடுகள்
 மருவிட வேவிரைந்தார் - கொடும்
 விலங்கினம் கெடிகொண்டு தறிகெட்டுச் சிதறிட
 வீறுட ணேநடந்தார் - தெய்வத்
 தலங்கள் துலங்கிடத் தலைதாழ்த்தி விடைகொண்டு
 தாவிக் குதித்தெழுந்தார் - தமிழுப்
 புலமைகள் வாழ்த்துடிட நிலமது மீட்டிட
 புகுந்திட்டார் போர்க்களத்தே!

உயர்மரக் காவனம் ஊரோடு கிராமங்கள்
 உறுதியுடன் கடந்தார் - எங்கள்
 உயிரதாம் நிலங்கொண்ட உலுத்தரின் தலையது
 கொய்திட வென்றந்தார் - தன்
 மயிர்நீபின் கவரிமான் உயிர்நீக்கும் திண்ணைமே
 மண்ணதன் மைந்தர்களும் மறவீரர்
 துயிலெழுந் திட்டனர் தூரம் இனியில்லைந்
 துலங்கிடும் விடியலதே!

(12)
துமாரவன்னியம்

வன்னி நூட்டின் வளமதனை
 வானம் போய்யா வளமையினை
 கன்னல் கதித்த கானகத்தைக்
 - கவர்ந்து களிக்கக் கடல்கடந்து -
 இன்னல் விளைத்த அன்னியரை
 இல்லா தொழிக்க அல்லும்பகல்
 முன்னம் நின்று போராடிடும்
 பண்டார மன்னவர்க் குதவிடவே!

தல்மகன் தலையே தானனுப்பி
 தக்கநல் யுக்தியே தான்புகன்று
 மன்னவன் பண்டாரன் மாளிகையில்
 மதிமிகு புலவனாய் மாற்றுடையில்
 இன்தமிழ் பாக்களால் வாழ்த்தியே
 புவியழகன் பெயர் பெற்றுமே
 நன்னருந் தந்தையர் நுவரகலாவெ
 வன்னியன் மைந்தனுக் காணைசெய்தான்!

அரசவைப் புலவனாய் ஆனபுவி
 அழகனும் அவையிருந் தோர்புகழு
 அரியநற் கருத்துள பாக்கள் செய்தே
 அகமகிழ் தேயிருக்க அரசனுந்தன்
 அரியபாசத் தங்கைநாளா யினிக்கு
 ஆசானு மாகித்தமிழ் இலக்கியங்கள்
 பரிவாகக் கற்பித்திட வேண்டிநிற்க
 பற்றுத் லாகினன் புலவனுமே!

வேறு

விசயதசமி நாள்தனிலே விடிகாலையின் பொழுதினிலே
ஏடுமெழுத் தானியுங்கை ஏந்தியிறை வணக்கமுடன்
ஆசான்பாதந் தொழுதெழுந்து அரியகல்வி கலைபயில
அரசன்தங்கை நளாயினி அரண்மனைப்பூங் காவதனில்
இசையுடனே இளிமையது இணைந்தவாறாய் புவியழகன்
இயல்பதுவாய் இலக்கியங்கள் இலக்கிணங்கள் கற்றுத்தர
அசைந்துவரு அன்னமென அழகுமிளிர் இளவரசி
ஆர்வமுடன் பயின்றுவர ஆராக்காதல் கொண்டனனே!

கம்பனது இராமாயணம் காளிதாசன் சாகுந்தலம்
கன்னல்நேர் சிலம்பதுவும் கருத்துடைதோல் காப்பியமும்
அம்புவியில் வாழ்வியல்சொல் வள்ளுவனார் திருக்குறளும்
அகத்தியம் ஆத்திதூடி வாக்குண்டாம் நல்வழியும்
செம்மொழியில் மணிமேகலை சீவகசிந் தாமணியும்
குண்டலகே சியுடன் வளையாபதி காப்பியங்கள்
வெம்பகையை வெல்லும்புற நானுரூறுடன் பத்துப்பாடல்
சேரமன்னர் புகழ்பொறித்த எட்டுத்தொகை யோடுஇன்னும்

நிகண்டுகள் திவாகரம் பிங்கலந்தை தூளாமணி
நளவெண்பா நாலடியார் திரிகடுகம் திருமுறைகள்
நிகரில்லா சிறுபஞ்ச மூலம்நான் மணிக்கடிகை
நெஞ்சுருகும் திருவாசகம் தேவாரம் திருவிசைப்பா
அகத்துறையும் திருமந்திரம் திருமுகப்பா சுரங்களுடன்
மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் மேவுசக்தி கொண்ட மங்கை
பாகன்புகழ் ஒதுதிருப் பல்லாண்டுடன் திருக்கோவை
ஆதிவேதம் இருக்குயர்கர் சாமம் அதர்வம் அவற்றுடனனே

கவிதைக்கு யாப்பிலக் கணம்வென்பா வஞ்சிப்பா
 கலிப்பா பரிபாடல்பா ஆசிரியப்பா விருத்தப்பா
 புவியிலுயர் மதுரகவி புதுமைமிகு விகடகவி
 பகரிய சித்திரக் கவியாசு கவிமுறையும்
 சிவனருள் பெறுபதி கம்பத்துப் பாவகையும்
 சதகம்பாடல் புனைவடிவம் அந்தாதி பிரபந்தம்
 உவமானம் உணர்த்திடு கருத்துக்கள் விளக்கங்கள்
 உவப்பதாய் உளங்கொள்ள ஒன்றினைந் திட்டனரே!

யோகசித்தர் பதினெண்மர் சித்தாந்தம் பதினான்கு
 சாணக்கியம் தருமர்த்த சாத்திரத்தி னர்த்தமதும்
 ஏகாஇறை தத்துவங்கள் புராணங்கள் பதினெட்டும்
 கீதையுப தேசமுடன் வியாசர்மகா பாரதமும்
 ஆகமங்கள் இருபத்து எட்டுடனே முச்சங்கப்
 புலவர்பெரு வரிசைகளும் சமுத்தமிழ் வீரமன்னர்
 புகழுசொல் சரித்திரமும் முத்தமிழ்மன் பெருமைகளும்
 மூவேந்தரின் எழுச்சிகளும் முழுதாய்ப்புரிந் தினைந்தனரே!

(13)

காக்கை வன்னியன்

கன்னித் தமிழ் மன்னில்
 படிந்த கறை யவன்
 கன்னல் தனில் விழுந்த
 கருநாக விஷம் அவன்
 வன்னி வயல் இடையே
 வளர்ந்த கணை யவன்
 இன்னல் தனை விளைத்த
 அன்னி யர்க் குறவவன்!

அன்னைமன் தனையும் விற்பான்
 அரியமனை யானை விற்பான்
 தன்னலத்தான் தாயை விற்பான்
 தன்மானந் தனையும் விற்பான்
 இன்னல் வரின் மறுதலிப்பான்
 பேதைகளைக் தான் வதைப்பான்
 அன்னியரைக் காக்கா பிடிப்பான்
 கதிர்காமன் காக்கை வன்னியனான்!

வெண்மையில் ஓர் கரும்புள்ளி
 விடுதலைப் பாதையில் தடைமுள்ளி
 உண்மையில் ஊறு பொய்மை
 உளமதில் கொள்வான் கயமை
 பெண்மையை இகழும் பேடி
 பகைவரை இரப்பான் தேடி
 வண்மைசெய் எதிரிக்காய் சொந்த
 மக்களை வதைப்பான் முந்த

கரிக்கட்டு மூலையின் காவலன்
 கதிர்காம நாயகன் தீயவன்
 உரிமையை இழந்தேனும் பதவியை
 உகப்பதாய் பெற்றிட உதவியை
 தரியலர் வழங்குவர் திண்ணமாய்
 தாவுவேன் என்மன எண்ணமாய்
 துரிதமாய் துரோகியும் வயப்பட்டான்
 துட்டன் பகையாளி கைப்பட்டான்!

வன்னியின் மாபெரும் மன்னனாய்
 வந்திட அரசன் பண்டாரனின்
 இன்னுயிர்த் தங்கை நளாயினி
 இணைவரு மணமது புரிந்திட
 தன்னதி காரிதூ தாகிட
 மன்னன் பண்டாரன் மறுத்திட
 வன்மனந் தான்கொண்டு பழிவாங்க
 வஞ்சகன் பழிபார்த்து நடந்திட்டான்!

தன்மனக் குதிரை பறந்திட
 தானே சென்றிள வரசியை
 கன்னி மாடந்தன்னில் காணவே
 கபடமாய் காவல் கடந்துமே
 உன்னியே உள்ளிட்ட வேளையே
 உல்லாசப் பூவன மெழிலுற
 இஸ்பமாய் இணைவரு புலவனும்
 நளாயினி யுங்கண்டு பொருமனான்!

சூழுக்குப் பாடிடும் புலவனோ
 குலமகளின் காதல் தலைவனோ
 வாளது சூழற்றிட வல்லனோ
 வள்ளியாள் சிறையூடை மன்னனோ
 காழ்ப்புனர் மேவிட கதிர்காமன்
 கொடியசொல் கொண்டெதி ராடிட
 சமுத்தின் புவி அழகனும்
 இடியென முழக்கமிட தேபுகல்வான்!

புலவனை இகழும் புல்லகேள்
 புவியானு மன்னனவன் தன்னொரு
 நிலமது விட்டிடல் பாமில்லை
 நித்திலம் புலவனின் கவிவெல்லும்
 குலமது கூறியே பிரிவதுசெய்
 குதர்க்கமே விட்டுடன் பொருதிடவா
 உலகதன் நியதியே உரைத்தனன்
 உரமுறு போரினைத் தொடுத்தனர்!

கதிர்காமன் அறைகூவல் விடுத்தனன்
 கவிவாணன் அடல்வாளை எடுத்தனன்
 புதிரான சூழல்புயல் வீச்சென
 பொருதிடும் புலவன்முன் துரும்பென
 எதிராளி தடுமாறிப் புறமிட
 எடுத்திடு மறுவேடம் களைந்திட
 அதிசய மேயங்கு நிகழ்ந்தது
 அரசினங் குமரனாய் ஆயினான்!

நடந்தவை நல்லவை எனத்தெளிந்து
 நாட்டின்மா தலைவனும் வெளியேவந்து
 திடமோங்கு வீரன்புவி அழகனை
 இளவலாய்க் கண்டுமெய் சூர்ந்துமே
 வேடமது புனைந்திடக் காரணம்
 வினவவே தந்தையின் ஆணையை
 உடனேற்று வந்தேனே துணைக்கென
 குமாரவன் னியனைந்தன் நாமமே!

மைத்துனன் நுவரச லாமன்னன்
 மைந்தனா நீரெந்தன் தங்கைக்கு
 மெத்தவும் பொருத்தமே மகிழ்வது
 உற்றேனே வருகப தினமதில்
 பத்தினிப் தெய்வம் வற்றாப்பளை
 கண்ணகி அம்மனின் சன்னிதி
 மித்திரர் சுற்றக்தார் புடைதழு
 மணமது நிகழ்ந்திட வருகவே!

(14)

திருகோணமலையின் கொட்டியாரத்தின் மீது
பண்பார வன்னியின் நாக்குதல்

திருகோணா மலையதன் கொட்டியாரத்
தலைமையிடந் தனிலிருந்து வன்னிமற்றும்
பெருவீதி வழியாய்யாழ் தீபகற்பம்
பொருந்திட ஆங்கிலர் வெடிபடையால்
நெருங்கிவரு கிண்றபகை மிரண்டிடவே
நெஞ்சுறுதி யோடுமொர் துளன்வலியும்
வெருவலியாய் விளங்கப் பண்டாரமன்னன்
புறப்பட்டான் விடிகாலைப் பொழுதெனவே!

வீறுகொள் விரிவன்னி மண்மகிழு
விளைந்திடு மறவீரர் திறங்காட்ட
ஊறுகொள் உறுபகை அறுபட
உலையெறி அனலென ஒளிரிட
ஆறுகள் மடைகடந் திட்டனவாய்
அலைகடல் கரையுடை பான்மையதாய்
ஏறுகள் எகிறிப்பாய் காட்டமதாய்
எமனையும் வெவ்வேமென் ஹேயேழுந்தார்!

வேங்கைநேர் வீரர்கள் வெகுண்டெழு
விண்தாவி குதித்தெங்கே பகையென
ஒங்கிய மண்பற்று ஒளிர்விட
உயிரிந்தும் தாயகங் காத்திட
ஆங்கிலர் தளங்களை அழித்திட
அனிவகுத் தேநிலம் அதிர்ந்திட
ஒங்காரங் கொண்டெழுந் திட்டனர்
ஒர்கொடி தனிலினைந் திட்டனர்!

பொங்கிடு கடலை யொப்பவே
 புரவிப்படை வீரரினை செப்பவே
 செங்களம் எங்கெனப் பாய்ந்திட
 செருவிலில் வெள்ளையர் மாய்ந்திட
 சங்கொலி பேரிகை முழங்கிட
 செய்மல்லால் சாவெள உறுமிட
 துங்கன்பன் டாரன்முன் சென்றிட
 தாசிப்படை தொடரின்முன் அணிசெய்ய

மன்னவன் இன்னுயிர் காத்திட
 மருள்வரின் மானமே காத்திட
 தன்னாவி தானிந்து மகிழ்ந்திட
 வெள்ளைக்கா ரப்படை போரிட
 அன்னியர் ஆணவம் அடக்கிட
 அடலுறு போரினைத் தொடக்கிட
 மின்னென ஓளிர்வாள்கை பற்றிட
 மிடுக்கதாம் படையணி பாய்ந்ததே!

(15)

கொட்டியாறுப் போர்

வெள்ளையரின் கொட்டியாறுத் தளமதனைத் தகர்ந்திடவே

விறல்மேவு பண்டாரன்படை விழுகமதை வகுத்துடனே

நள்ளிரவு வேளைதனில் நகருறங்கும் நேரமதில்

நாட்டிலைவத்த கோட்டைசுற்றி நான்குதிசை தலிலிருந்தும்

பள்ளம்பாயும் வெள்ளமென பதுங்கித்தாவும் வேங்கையென

படரிருளைக் கிளித்தொளிரும் பரிதிச்சுடர் ஓளியென

துள்ளிவரும் வேற்படையும் தொடரின்முன்னே தூசிப்படை

தொடங்கிலிட்ட போரதனில் பொருதுவாட்கள் பேரோவியும்

ஊரடங்கும் நேரமதில் உறுதிகொண்ட தமிழர்சேனை

உரம்படைத்த முன்னரனை உடைத்திடத்தான் பொருதிடவே
காரடங்கும் இடியெனவே வெள்ளனப்படை வெடிமுழங்க

கடலலையாய் திடமலையாய் கரிநிகர்த்த புஜக்தில்தாங்கி
நீரடங்கும் தரைசரிய நிமிர்ந்தமான மறவரிவர்

நிகழ்த்துபோரைக் கண்டுஏங்கி நடுநடுங்கி வெள்ளைச்சேனை
பாடரங்க வென்று நின்றோம் பண்டாரனை இன்றே கொல்வோம்
என்றேயெதி ராடுகின்றார் எம்மவர்சம ராடுகின்றார்!

பாயும்புலி பண்டாரனின் பளிறிடுவாட் போதரனில்

பறங்கியரின் தலைகள்பல பொலபொலலென்று உதிர்ந்திடவே
வாயுவதன் வேகமொப்ப வன்னிமன்னன் வாட்சூலின்

வலிமையதில் வகையதுவாய் வெட்டுண்டுமண் வீழ்ந்திறந்தோர்
சாயும்வெள்ளை வீரர்ரத்தச் சகதிதனி லேயுறைந்தார்

சிற்றமுறு மன்னன்முன்னால் சிற்றெறும்பாய் ஆனார் மாற்றார்
ஓயுதலே யின்றிமன்னன் உரம்பொங்கு கரங்கள் வேலை
ஓங்கார மாயெறிய ஓட்டமெடுந் தார்பகைவர்!

மறத்துமிழர் மனவலியை மரபெழுந்த போர்வலியை

மலையனைய தோள்வலியை பெருவலியைக் கண்டுவெள்ளைப்
பறங்கிவீரர் பதறலுற்றார் பரபரத் ததிசயித்தார்

பேராயுதத் தாக்குதலை முறியடித்து முன்னேறும்
திறங்கொண்ட தமிழர்ப்படை திட்டமதாய் கோட்டையினுள்

தீர்த்துடன் உட்புகவே திகில்சமர் மூண்டதுவே
விறல்மேவு பண்டாரன் வீரவாள் வெள்ளையரின்

விதிமுடித்துத் தளமதுகைப் பற்றவெற்றி பெற்றதுவே!

கோட்டைவெளி கொத்தளமுள் அரங்கமொடு சுரங்கமதும்

கோரயுத்தம் தொடர்ந்திடவே குஞ்சிவெள்ளம் பெருகிடவே
தூட்டுப்படைக் கலம்முடங்க சிதறுவெள்ளைப் படைகலங்க

சுத்தமறக் தமிழர்ப்படை சுற்றிவர வெற்றிக்கொடி
நாட்டிடவே நடந்திடுபோர் கண்டவரும் விண்டுநிற்க

நடுநிசி தொடங்கலாக விடிகாலைப் பொழுதுவரை
நீட்டமதாய் நிகழ்யுத்தம் நிலம்வெளிக்க வெள்ளைப்படை

நிலையிழந்து கொட்டியாரம் விட்டுப்பின் வாங்கினரே!

ஆங்கிலரும் அகன்றிடவே அவ்விடம்பண் டாரமன்னன்

நிலையெடுத்து நெடும்பாதை தடுத்துப்படை நிறுத்திவைத்து
தூங்கிடாவல் காவலிட்டு துல்லியமாய் எதிரிகளின்

தொல்லைதரு வன்மையெலாம் தொடங்கிடாது முடங்கிவிட
வேங்கைநேர் வீரத்துமிழ் மறவர்ப்படை திறமோங்கிட

வெள்ளையரின் கொட்டங்கள் நடமாட்டம் ஒடுங்கிவிட
ஒங்கிவளர் வன்னிதேசம் வளங்கள் பொங்க வாகைதூட

ஒத்ரிய சீருடனே அரசுசெய்தான் பண்டாரமன்னன்!

(16)

பண்டாரவன்னியன் தங்கையின் திருமணம்

பூரண குடும்பம் வைத்த
 பொலிவறு பவளப் பந்தல்
 தோரண வாயில் எங்கும்
 தேசறு மாலை மின்னும்
 காரிகை பரத மாடும்
 கவின்மிகு காட்சி சித்ர
 தூரிகை யால் வரைந்த
 திரைகளால் தொங்க விட்டும்

ஆரிய அந்த னர்கள்
 அமரமந் திரஞ் செபிக்க
 துரிய வணக்கங் செய்தே
 சுட்ரேற்றி ஒளி யுமிழு
 சீரிய தவில் முழங்க
 நாதஸ் வரம் இசைக்க
 நாரியர் நடன முடன்
 நறுமலர் மாலை தூட

குத்து விளக்கு ஏற்றி
 கொடிமலர் மாலை சாற்றி
 பத்தினித் தெய்வம் போற்றி
 புதுமண மகளை வாழ்த்தி
 முத்து மண மேடையிலே
 முகமலர் பூத் திருக்க
 சித்தம் மகிழ்ந்து உற்றோர்
 சிந்தைகளி சூர்ந் திருக்க

மன்னன் தங்கை நளாயினி
 மாலை துடும் வேளையிலே
 வன்னி நாடே அக்களிக்க
 மங்கலங்கள் சங்க மிக்க
 ரண்ணஞ் சிவக்க கால் நோக்க
 கண்கள் நாடும் மணமகனார்
 அன்பின் குமார வன்னியனார்
 திருமாங் கல்யாம் கட்டினரே!

இனிய காதல் இல்லறத்தில்
 இணைந் திடவே நல்லறத்தில்
 கனிந்த வாழ்வு கண்ணலுடன்
 கலந்த பாகாய்ச் சுவைத்திடவே
 கணமும் இணையே பிரிந்தறியா
 கருத்தோர் மித்த வாழ்வதனில்
 கணவே வாழ்வு என உணர்ந்த
 கடிதாய் வந்த கட்டனதான்!

(வேறு)

கடலை தாலாட்டும் களமுல்லை மன்னதனில்
 கலமேறி வந்தவெள்ளை அன்னியர்கள் அத்துமீறி
 அடல்பொங்கு படைதங்கு கோட்டையது கட்டிவைத்து
 ஆதிக்கங்கு செலுத்தியெமை அடியெசெய்ய வேழுனனந்தார்
 விடயமறிந் திட்டமின்னும் விட்டிடவோ திட்டமதாய்
 விரைந்தவரைத் தூரத்திடவே விடுதலைப்போர் தொடுத்திடவே
 டடனேமுந்து தடைகளைந்து படைத்தலைமைப் பொறுப்பெடுத்து
 உறுதியுடன் தந்திடுவீர் உவப்புடனே வந்திடுவீர்!

அரசரவர் ஆணைதனை அறிந்துமிக மகிழ்வடைந்து

அரிநிகர்த்த பெருவரின் சூமாரவன்னி குதித்தேழுந்து

இரவதனின் நிசப்பத்திலும் இனியமனை யானைநோக்கி

அக்களிப்பு மிகுந்திடவே ஆண்மையடன் செப்பலுற்றான்
உரங்கொண்ட கரங்களிற்கு உற்றவாள் வேலிலுக்கு

உறுதியடை நெஞ்சினிற்கு உகந்தவேலை வந்திருக்கு
அரணமைத்து எமது மன்னில் அன்னியர்கள் ஆதிக்கமாம்

அகந்தையகை அடக்கிநோடி முடித்துவாறேன் விடைகொடுப்பாய்!

போரென்றால் பொங்கியெழும் பண்டாரன் தங்கையர்க்கு

போரென்றும் புதிதல்ல பலிமானம் பெரிதென்று
போராடிப் புறம்பாடும் புகழ்வன்னி மங்கையவள்

புதுஜீவன் மயினாடிப் பிறந்திடத்தான் துடித்திருக்க
நேரமிது போர்க்களத்தே மாறனிவர் சென்றுவிட்டால்

நெஞ்சமது நெகிழவரு கனிமழலை முகம்பார்த்து
ஆராரோ பாடிடவே அருகிருக்க மாட்டாரோ

அலைபாயும் நினைவுகளால் அல்லலது பட்டபோதும்!

துரியயர் தளமிடத் தாயகம் தளைப்படத்

தடுத்தம் ராடிடா விடுத்துநாம் இருந்தென்ன
அரிதான நிலம்பறி போனபின் அழுதென்ன

அடிமையாய் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்தென்ன
உரிமையோ டோர்நோடி வாழ்ந்திறந் திட்டாலென்ன

உறுதியது குலைந்திடாது உணர்வதுதான் குன்றிடாது
துரிதமாய் எதிரிகளைத் துகழ்ப்படவே நொருக்கிடவே

திடங்கொண்டு திலகமிட்டேன் தீராநீர் போய்வருக!

(17)

பாய்ந்தன படைகள்

பொங்குகடல் பொருதுமுல்லைப் போர்க்களம் தேடித்துமிழப்

பெருவீரர் திரண்டிடவே பாரதிர்ந்து மருண்டிடவே
சங்கொலிகள் முழங்கிடவே சரித்திரங்கள் படைத்திடவே

செருவென்று செற்றலர்கள் சிரங்கொய்து வந்திடவே
திங்கள்முக மங்கையர்கள் மனைவியவர் கொடுத்தவிடை

திட்டமதாய் உளத்திலெழுதீர்பெருங் சூட்டமது
எங்கேபகை எட்டாவாளை எனவெழுந்து எகிறிபாய்ந்து
எட்டுத்திக்கும் எதிரொலிக்க எக்காளமிட் தேநடந்தார்!

எப்படித் துணிவுகொண்டான் எமதுமண்ணில் கால்பதிக்க
எத்தனை தலைகளாடா எதிரியவன் எங்கேயடா

ஓப்புதலின்றி எவ்கள் ஓப்பற்ற மனபற்றகை
ஒங்கிவளர் மாண்பதனை ஒருசிறிதும் உணர்ந்திடாதார்
அப்பனாத் தாளோஅவர் மச்சான்மாம னாரோஇவர்
அற்பமதாய் எமைதிக்க அத்தனை கெறுவமதோ
தப்பிடத்தான் தான்விடவோ தரியலரை கெறுவமதோ நெருங்கிடவே
தாவியெழுந் தேநடந்தார் தமிழ்மறவர் தடைகடைந்தார்!

மார்த்தடி மதங்கொண்ட மதகரிகள் போலானோர்
மண்தொட்டு மகிழ்வுண்டு மதகளித் தொர்கள்சிலர்
கூர்கொண்ட வேலதுகை ஏந்திப்பகை பிளப்போமேன

குறிபார்த்துக் குத்தீட்டி ஏறிந்தெத்திரி ஒழிப்போமேன
கார்தொட்டு முழக்கமிடும் பேரிடியாய்க் கார்ச்சிப்போரும்
கரத்தெடுத்த ஆயுதங்கள் பொருதுகிறல் பயிற்சிகளும்
ஊர்தொட்டு உறுதியது எடுத்துறுமும் சிறுத்தைகளாய்
நெருப்பெழுந்த விழிகளோடு நேர்பொருத விரைந்தனரே!

பண்ணைத் தமிழ்வீரம் நெஞ்சில் உரங்கொள்ள
 படரினுள் கிளித்துழளிர் பருதியதன் பொறியதுவாய்
 சண்ணைக் களங்கள்தேடி சமராடி முடிப்பேமென
 சென்றவரை வெற்றிகொண்டு செருக்கழித்துச் சாய்ப்போமென
 மண்பற்றும் மொழிப்பற்றும் இனப்பற்றும் ஒங்கிவர
 மடைகொண்ட கடலதுவாய் மனவைரம் கொண்டெழுந்து
 கண்டமது கடத்துவந்தோர் சண்டித்தனம் துண்டுபட
 கண்டமது அரிந்துடலம் துண்டுசெய்வோம் என நடந்தார்!

நீழுவயல் நிலங்களோடு நெடியகான கங்கடந்தார்
 நீரருவி புனல்களுடு நீண்டவீதி யும்நடந்தார்
 ஏழுகண்டம் எதிர்வரினும் எடுத்தபோர் முடித்திடவே
 எமணையும் வெல்லுந்திடம் பொங்கிடப் பொருதவென
 துழுபகை நடுநடுங்க துறைகாற்றும் நொடிஓடுங்க
 செற்றலர்கள் முற்றிலுமே அற்றிடவே பற்றுடனே
 ஆள்திறல் பண்டாரன் ஆட்பெரும் படையணிகள்
 அலையெனப் பாய்ந்திடவே அதிர்ந்தது நிலமதுவே!

(18)

**மூல்லைத்தீவில் ஆழங்கிலேயெரின் கோட்டை மீது
பண்டார வன்னியன் படைகள் தாக்குதல்**

வன்னிமுற்றும் ஆங்கிலர்தம் ஆளுகைக்குள் அடக்கவென
வகுத்ததோர் திட்டமதன் முன்படியாய் மூல்லையன்னில்
உன்னியேதான் உரமுறுகற் கோட்டைகொத் தளங்களிட்டு
உருங்காவல் தனையுமிட்டு ஹர்பிடிக்கத் திட்டமிட்டு
இன்தமிழர் நிலமிருந்து இடரதுசெய் சதிகள் கேட்டு
இறைமைகொண்ட பண்டாரனும் இடியெனவே முழக்கமிட்டு
தன்னினிய மைத்துனனின் தலையையிலே தமிழர்படை
தனையனுப்பத் தக்கநேரம் தாக்குதலைத் தொடக்கவென

முறையாயிடத் தளங்களிட்டு முகிலைமுட்டக் கோட்டைகட்டி
முன்னணியில் காவலரன் முற்றுஞ்சுற்றி அகழிகளும்
மறைவாய்ப்புத் ரிடைசுரங்கப் பாதைகளும் கண்ணிகளும்
வெர்துணிவா ரெமையெதிர்க்க எனயமதை கொண்டிருக்க
பறைமுழங்கப் பண்டாரனின் சேணைபாயத் திகைத்தவெள்ளைப்
படைகள்தமை மிளமைத்து பீரங்கிகள் துப்பாக்கியால்
குறைந்தளவு வீரர்கொண்ட மறத்தமிழர் மார்பதனை
துளைத்திடவே துவம்சயுத்தம் தொடங்கச்சம ராடுகின்றார்!

மூல்லைக்கோட்டை தன்னைச்சுற்றி முற்றுகைதா னிட்டுவைத்து
முன்னின்று முரசறைந்து மூளைநெருப் பாய்வரும்
பல்குழல் பீரங்கிகள் ஏறிகணைகள் இடைபுகுந்து
பகர்யிய சமர்புரியும் பண்டாரன் மைத்துனனின்
வல்லமையைக் கண்டுமாற்றார் வெக்கித்து வெலவெலத்து
இவனைவீழ்த் தாதுவிட்டால் வீழ்ந்துவிடும் கோட்டையென்று
கொல்லவழி தேடிக்கூடிக் கொடியசகித் திட்டமிட்டு
கோட்டைமேலே ஏறவிட்டுக் குண்டுமழை பொழிந்து நின்றார்!

தமிழ்ப்படை தலைமையேற்ற நுவரவன் னி மன்னன் மெந்தன்
 புவியழக னாகவந்த குமாரவன் னி இளவரசன்
 குமரிமுளை தன்னையுன்று கடல்கள்தழுத் தடுத்தல்போல
 குவிந்தவெள்ளைப் படையைத்தனி யொருவனாக வாள்வில்லேந்தி
 சமரேயாடு திறலதனை உருஞும்வெள்ளைச் சிரங்கள்தனை
 சண்டைக்களம் எங்கும்பொங்கும் செங்குருதி ஆற்றிடையே
 இமயமதைக் குன்றுபல சேர்ந்தெதிர்த்து நின்றவேளை
 இருளிடையே ஒளிரும் விளைமீன் பிரகசித்து மறைந்ததுவோ!

பாரதப்போர் தன்னிலன்று வீரன் அபி மன்னன்தன்னை
 பாதகமாய்த் தனிப்படுத்தி படுகொலைதான் புரிந்தவாறாய்
 தீரன்கயி லாயவன்னி திடங்கொள்பெரிய மெயினாரையும்
 திட்டமதாய்ப் போர்க்களைத்து பக்கத்துனை கிட்டிடாது
 தூரவொரு செருக்களத்தைத் திறந்துசம ராடவைத்து
 கபடமதாய் குமாரவன்னி மைத்துனனைச் சுற்றிப்பெரு
 கோரவிழுக மேயமைத்து கூட்டமதாய்ச் சூழ்ந்துதாக்க
 கலங்கிடாத வீரநெஞ்சன் துறைக்காற்றாய்ச் சூழன்றெதிர்த்தான்!

தொகைதொகையாய் பகைவரினும் தோனுயர்த்தி நின்றதீரன்
 தொடரிடரைத் தூரத்திநாட்டை விடுத்திடவே எழுந்தவீரன்
 குகையைவிட்டு கிளம்பித்துமிழ் குலங்கள்காக்க விரைந்தவேங்கை
 சூரியவேல் மார்பில்தாங்கி குடிமக்கள் துயரம்நிங்க
 புகையைவிட்டுக் குழுறும்ஏரி மலையெனவே மறங்களோங்க
 கோட்டையிலே மாற்றார்கொடி பறந்திடவே மனங்களோங்க
 மிகைகொண்ட சத்துருக்கள் சிதறிப்புறங் காட்டியோட
 முற்றுங்கோட்டை துகழ்ப்படவே உயிரையீந்தான் குமாரவன்னி!

(19)

தூக்குமாத்தம்

மூல்லைக்கோட்டை மீதெழுந்த மூர்க்கச்சமர் தன்னில்புற
 முதுகிட்டோட நேர்ந்தபழி தீர்த்திடத்தான் தருணமதை
 அல்லும்பகலும் பார்த்திருந்து அதற்காய்க்காலம் வாய்த்திடவே
 அடுத்துமிகக் கெடுக்கவல்ல காட்டியேதான் கொடுப்பதிலே
 வல்லவனாம் கதிர்காம நாயகனார் காக்கவனன்னி
 வகையதுவாய் சிக்கிவிட விலையதுவே பேசிவேன்ற
 ஒல்லாந்தனாம் கெப்டன்றிபேக் ஒற்றறிந்த விடயங்களை
 உடனுக்குடன் வெள்ளையரின் தலைமைதனற் குரைத்து நின்றான்!

வன்னி மன்னின் வரைபடத்தை வளமைமிக்க வனப்பதனை
 வலியையற்ற படைத்தை வலுக்குறைந்த வழிப்புலத்தை
 தன்னலந்தான் கொண்டகதிர் காமன்பதவி மோகமதால்
 தேடித்தினாம் உளவறிந்து தேர்ந்தசேதி தெரிவித்திட
 அன்னியராம் ஆங்கிலரும் அதன்வழியாய் அதிவிரைவாய்
 அலையெனவே படையெடுக்க கெப்டன் எட்வர்ட் தலைமைதாங்க
 தொன்மைவாய்ந்த மூல்லைக்கோட்டை வெள்ளையர்க்கைப் பட்டதுடன்
 தடுத்தமரே பரிந்துநின்றோர் சிறையதுதான் பட்டுநின்றார்!

செருக்களத்தில் விழுப்புண்கள் உடலேற்றுத் துடித்துநின்றோர்
 சுற்றிவளைப் பதன்நடுவில் சிக்கிச்சிறைப் பட்டுநின்றோர்
 வருபகையை விரட்டிடவே வெஞ்சமரே யாடிநின்றோர்
 வேட்டெடுமுந்த குண்டுதொங்கி குற்றுயிராய்த் துடித்துநின்றோர்
 கருக்கொண்ட விடுதலையின் தாகமதால் பொருதிநின்றோர்
 கரமிழுந்தும் காலிழுந்தும் கலங்காச்சம ராடிநின்றோர்
 திருநாடென்றும் காத்திடத்தான் திடங்கொண்டெதி ராடிநின்றோர்
 திட்டமதாய்க் காட்டிக்கொடுத்திட்டோரினால்கெட்டுநின்றார்!

மூல்லைக்கோட்டை தன்னைவெற்றி கொண்டவெள்ளைப் பட்டாளங்கள்
 மூர்க்கமதாய் முன்னேவந்தால் முற்றுகைக்குள் சிக்கிவிடும்
 வில்லங்கத்தின் விளைவதனை விளங்கிமைன்னன் பண்டாரனும்
 விரைந்தராஜ தானிதன்னை யுத்தியதாய் ஒட்டுக்கூட்டான்
 எல்லையுள முள்ளியமா வளையிடையே தானமைத்து
 அல்லும்பகல் ஆங்கிலரின் அடல்படைகள் அசந்திடவே
 துல்லியமாய்த் தொடரரைகள் கலங்கிடவே அதிரடிகள்
 தொடுத்திடவே நிம்மதியைத் தொலைத்தனரே வெள்ளையர்கள்!

(20)

மந்திராலோசனை

பல்வீர் உயிர்தந்தும் பலமுல்லைக் கோட்டைவந்தும்

பலகாலம் நிலாவியேழு பனங்காமந் தனைமுந்தும்
வல்லமையால் வெள்ளையர்கள் வசயதாகி விட்டபின்னும்

வன்னிமன்னன் பண்டாரன்தான் வாகைதூம் வகையறியா
அல்லாடிய ஆங்கிலரின் ஆஸ்பதியாம் நோர்த்துரையும்

அடல்மிகுந்த தளபதிகள் உடன்வரவே ஆக்ரோசமாய்
செல்லுமிட மெல்லாமெங்கள் ஆங்கிலரின் தாள்பணிய

சிறுபடையோன் பண்டாரன் பெருவெற்றி யடைவதென்ன!

ஆனாநர் ஆத்திரத்தின் அர்த்தமதைப் புரிந்துகொண்ட

கெப்டன் நிபேக் பணிதெழுந்து துரையேயாழ்ப் பாணத்துடன்
கொழும்பதுவும் நம்வசமே கண்டிப்போரில் பின்னடையக்

காரணம்பண் டாரமன்னன் கண்டியர்க்குப் படையுதவி
வழங்கிநாங்கள் படுதோல்விதான் அடைந்திடவே அகமகிழ்ந்தான்
வன்னிமன்னில் ஆங்கிலர்க்கு கப்பங்கட்டு வோர்கள் மற்றும்
தளங்களுடு புதுந்தாக்கத் தகவல்தந்து உதவியோர்க்கும்
தக்கபடி தண்டனைகள் தந்தடக்கி விஞ்சகின்றான்!

பிரிவினைக்குத் தூபமிட்டுப் பேத ங்களைத் தூண்டிவிட்டு

பிரதானியர் குடிமக்கள் குழுக்களைப் பிளவுபட
அறியனைக்கு ஆசைகாட்டி அடிமைத்தனை தனிலேழுட்டி

அடக்கியான வன்னிமன்னன் பண்டாரனைப் பணியவைக்க
உரிமைதனை மறந்துமக்கள் மாக்களாகி மதியேகெட்டு

உடனிருந்து உயிர்பறிக்கும் கோடரியின் காம்புகளாய்
துரிதமதாய் உளவுதந்து துரோகமது செய்யவல்ல
தனக்கமையுடை கதிர்காமன் தனைவனைத்தல் தக்கதன்றோ!

வன்னிநிலச் சிற்றரசன் கரிக்கட்டு மூலை காவலனாம்
பதவிமோகங் கொண்டலைவோன் கதிர்காமயன்நம் வசமானால்
மன்னன்பண் டாரன்மேலாய் வன்மமது கொண்டவனும்
மதிமயங்கும் மாதுககம் மதுவெறிகள் ஏற்றிவிட்டால்
தன்வயமே தானிமுந்து தன்னினத்தைத் தானிகழ்ந்து
துறியதுதான் கெட்டலைந்து தாய்நிலத்தைத் தாரைவார்ப்பான்
வென்றிடுவோம் பண்டாரனை எனவிளம்பி நின்றான்றிபேக்
விரைந்துசெய லாற்றுவென விடைகொடுத்தான் நோர்த்துரையும்!

(21)

வன்னிமீது வெள்ளையரின் மும்முகனத் தாக்குதல்
பலமுறையும் முயன்றுயுத்தம் புரிந்துவிட்ட போதும் மன்னன்

பண்டாரனை வீழ்த்தும்வழி கண்டுகொள்ளா வெள்ளையர்கள்
உலகமெலாம் வென்றடக்க ஒற்றுமையைக் குலைத்துநின்றோம்

உறுதிகுன்றா மக்கள்பலம் உடைத்த மன்னன் அடிபணியான்
வலிமையுற்ற வள்ளிநில மூல்லைமன்னின் உட்பகுதி

வன்த்திடையே ஊடறுத்து மக்கள்குடி யிருப்புகளை
இலக்குவைத்துத் தாக்குதல்கள் தொடுத்தடக்க முற்படவே
இன்னலுற்ற துடிசனங்கள் ஈனர்கள்கைப் பட்டனரே!

கிராமப்புறம் புரங்களுர்கள் குடிகள்வாழ் விடங்களெலாம்
கனரகபோர் ஆயுதங்கள் கொண்டுமக்கள் அச்சப்பட
அராஜகம் புரிந்திடவே மக்கள்புலம் பெயர்த்திடவே

அடாவடிக்கு அஞ்சாகோரை வெஞ்சிறையில் தானடைத்து
நிராயுதமாய் நின்றோர்த்தமை நிட்டுரோமாய்ப் பிடித்துவைத்து

நீழல்தரு மரந்தறிக்க சாயவேர்கள் பிடிங்கிச்சேர்க்க
இராணுவத்தின் கெடுபிடிக்குள் சிக்கிவிட்டோர் தான்தவிக்க
இன்னலுற வதைப்படுத்தி மன்னவன்மேல் வெறுப்புவைக்க

பீரங்கிகள் வெடியதனால் பிடித்தவன்னி நிலமதினில்
பொறியதனில் சிக்கிவிட்ட பொதுமக்களும் போக்கற்றிட
ஹரதனைச் சுற்றிவளைத் திட்டவெள்ளைக் காரருடன்
ஒட்டிவிட்டார் சுட்டுவிரல் நீட்டக்குறி பட்டோர் ராஜத்
துரோகிப்பட்டஞ் துட்டப்பட்டோர் தூக்கிலடப் பட்டோர்சிலர்
தூரமதாய்க் கொண்டுசெல்லப் பட்டோர்காணாப் போகப்பட்டோர்
ஏராடிய வயல்ஏறித்து விளைவதனைத் தான்தடுத்து
எங்கும்பசி பஞ்சப்பட எல்லாருளாழும் அச்சப்பட

ஆலயங்கள் அறவிடத்து ஆதிசைவ மறைதடுத்து

ஆகமங்கள் தனைப்பழித்து அன்புநெறி தனைஇழித்து
காலனேரம் காரணங்கள் ஏதுமின்றிக் கானையரைக்

கடத்திவைத்துக் கொடுமையதன் கொடுமுடியாய்ச் கட்டுச்சாவின்
ஓலமதால் உறுதியது குலைந்துமனம் அச்சப்பட

ஒற்றுமையுங் கெட்டுமக்கள் ஓரணியும் விட்டிதற்கு
காலதுவாய் ஆனமன்னன் பண்டாரனே எனமயங்க
சதிகள்வெற்றி பெற்றிடவே கதியற்றனர் வன்னிமக்கள்!

உள்ளுரதன் வளம்விடுத்து வினைபொருள்கள் தனைத்தடுத்து

உற்பத்தித் திறன்கெடுத்து ஊரில்பஞ்சம் தலையெடுத்து
என்னும்பயறும் தினைசோளம் குருக்கன்வரகு சவ்வரசி

எட்டாக்கனி யாகிச்சீமைச் சாமான்சந்தை நிறைந்திடவே
மெள்ளமெள்ள மதுவும்போதைப் பொருளுந்தலைக் கேற்மக்கள்
மதியுங்கெட்டு மானம்விட்டு பண்பாடற்றுப் பாழாகிட
கள்ளங்கதிக்க காழுகர்கள் கயவர்கூடிக் கூத்துடிக்க
காவலில்லாத் தேசமதாய்க் காடையர்கைப் பட்டதுவே!

சந்தர்ப்பம் வெள்ளையர்க்குச் சாதகமாய் அமைந்திடவே

சரியானதோர் தநுணமதில் தாக்குதல்கள் தொடங்கவென
செந்தமிழ் வன்னிநோக்கி திருகோணா மலையிருந்து

ஜோன்யுவல் தலைமைதன்னில் பாரும்படைப் பிரிவுஒன்றும்
முந்தமன் னாரிருந்து கெப்டன்றிபேக் தலைமைதாங்க

முன்றாவது படைப்பிரிவு முனைப்படுனே முன்னேசெல்ல
உந்துகடல் முழங்குமல்லை மன்னினின்று பாய்ந்தசேனா
சைனியங்கள் ஓன்றினைந்து மாங்குளத்தில் முகாமிட்டன!

(22)

கெப்டன்றிபேக் கதிர்காமன் இரகசிய சந்திப்பு

ஊர்நிலங்கள் பற்றிவிட்டால் ஒற்றர்களை உலவவிட்டால்

ஒற்றுமையைச் சிதைத்துவிட்டால் உடமைதனை

முடக்கிவிட்டால்

ஒரமமதை நகக்கிவிட்டால் உண்மைதனைப் புதைத்துவிட்டதால்

உள்ளங்கள்னான் கொள்ளவைத்தால் உரிமைப்போரைத்

தடுத்துவைத்தால்

சூரமையது மழுங்கிமன்னின் பற்றதுவும் அற்றுவிடும்

கொற்றவனைத் தனிப்படுத்தி குறிவைத்திடுதல் இலகுவென்று

நேர்முறைகள் தனைவிடுத்து குறுக்குவழி சென்றும் மன்னன்

பண்டாரனை நெருங்கரலா வெள்ளையர்கள் திகைத்து நின்றார்!

கொடுமையது கெடுமுடியாய்க் கோலோச்சிய போதும்மக்கள்

காடுமேடாய்க் கந்துறைந்து கலங்கிநொந்து விட்டபோதும்

ஒடுக்குமுறை தன்னில்லாதைப் பட்டுமாச்சல் உற்றபோதும்

ஒப்பரிய சுதந்திரத்தின் உன்னதந்தான் உணர்குடிகள்

கொடுத்துநின்ற உதவேகத்தால் கொற்றவன்பன் டாரன்தன்னை

நெருங்கிடவோ அவனிருக்கும் இருப்பிடத்தைக் தெரிந்திடவோ

அடுத்தடி வைத்திடவோ அஞ்சிநின்ற கெப்டன்றிபேக்

உபாயமது உரைக்கவல்ல கதிர்காமனை வரவழைத்தான்!

நாயின்கீழாம் கடையனவன் நரியின்கேடாம் கயவனவன்

நாவில்நாக நஞ்சனன் நவிலில்நாச காலனவன்

தாயின்மேலாந் தாயகத்தைத் தருக்காரளத் தான்வாழ்

த நணமது வாய்த்திடவே காத்திருந்த கதிர்காமனும்

மாயகானல் நீரைத்தேடும் மானதுவாய் வெள்ளையரைத்

தேடித்தேடி விளக்கில்வீழும் விட்டிலதாய் விரைந்தனனே
தீயமனந் திடமற்றலை பாய்ந்திடவே றிபேக்கவனைத்

திட்டமிட்ட படியேமிக்க ரகசியமாய்ச் சந்தித்தனன்!

பழம்நமுவிப் பாலில்வீழ் அதுநமுவி வாயில்வீழந்த
 வளமையதாய்க் கதிர்காமனின் வரவின்வகை அமைந்திடவே
 உளம்மயங்க உடல்தியங்க மதுவும் தேன் கலந்திறைச்சி
 விருந்திடையே போதைதலைக் கேறிவரக் காக்கைவன்னி
 தளம்பியுடல் தடுமாறிட சமயமது பார்த்ததிருந்த
 கேப்டன்றிபேக் கபடமதாய் வன்னிமுற்றும் மன்னவனாய்
 விளங்கமுடி தூட்டிவைப்போம் வீரனுமைநாம் ஏற்றிவைப்போம்
 வணங்காமுடி பண்டாரவனை வகையதுவாய் நாம்பிடிப்போம்!

பண்டாரனின் இருப்பிடத்தைப் படைகள் தங்கும் தரிப்பிடத்தை
 பாதுகாப்பு அரண்தளத்தை படைவீரர்கள் என்கணக்கை
 கண்ணதனில் மண்ணைத்தூவி காடுதுமும் வன்னியினுள்
 கரவதாகப் புகுவதற்குக் கரந்துறைந்து தாக்குதற்கு
 திண்ணமதாய்ப் பாதைகாட்டித் திட்டமது தீட்டிமன்னன்
 தன்னைப்பற்றிப் பிடித்திடவே உபாயமது உரைப்பீரனில்
 மண்ணையாள மணிமுடியைச் சூட்டிமன்னன் னாக்கிடுவோம்
 மயக்குமொழி விட்டான்றிபேக் மதியேகெட்டான் காக்கைவன்னி!

மன்னவனை காட்டிவன்னி மண்ணையும் நான் காட்டிவைப்பேன்
 மகுடமது தூடவேன்டும் மதுவும் மாதுவும் கூடவேன்டும்
 அன்னவனை உறவுசொல்லி அவன்பாதம் தொழுதமுது
 மண்ணித்திட வேண்டிநின்று மாய்மாயங்கள் காட்டிவென்று
 அன்னியரை விரட்டிவே ஒன்றினைவோம் எனமருட்டி
 அவன்படை பலத்தினோடு பக்கத்துணை பதுங்குமிடம்
 உன்னியே உட்புகுவழிகள் உயர்தடைக்குள் ஊடுருவும்
 உயரியபல் நுட்பங்களும் உளவறிந்து உரைத்திடுவேன்!

(23)

பண்டார வன்னியன் ஆங்கிலேயரால் சிறைபிழக்கப்படல்

காதகன் கருவடை நெஞ்சகொள் வஞ்சகன்
 காலங் கருதி மிருந்தான்
 கத்ரிகாம முதலியான் கன்னித் துமிழ்மண்ணை
 காட்டியே கொடுத்து விட்டான்
 துது வாகவே மன்தனற் கேடது
 தழுவழி வகுத்து விட்டான்
 ஆதவ ணைக்கரு மேகங்கள் தழுந்ததாய்
 ஆங்கிலர் சுற்றி விட்டார்!

ஓராயிரத் தென்னூற்று மூன்றாமாண் டொக்டோபர்
 முப்பத் தொண்று தேதியன்று
 பேராயுத பீரங்கிகள் துப்பாக்கிகள் வெடிமுழங்க
 பொருது திற்ளகொள் ஆங்கிலரின்
 ஓராயிரஞ் சைனியங்கள் ஓரணியாய் மாங்குளத்தைக்
 கடந்து காட்டின் இடைபுகுந்து
 ஊராங்கறிப் பட்டமுறிப் பதனைநோக்கி பெருவிரைவாய்
 உளவுப்படை வழிகாட்டிட உடன்சென்றதுவே!

படையது பாலியாற்றை அடைந்துமுன் றணிகளாக்கி
 பிரிந்து மீண்டும் பொருந்தவென
 தடையின்றி தெற்கேமண வாளன்பட்ட முறிப்பின்வழி
 திடமதாகப் பாய்ந்திடவே வடத்தையில்
 இடையுனிறிப் பண்டாரனின் படைகளில்லாப் பகுதியூடாய்
 இருளின் மறைவில் இலக்கதனை
 அடைந்திடவே பனிக்குளத்தைக் கடந்துஒட்டு சுட்டான்நிலம்
 ஓர்மமதாய் ஆங்கிலரின் படையொன்றானதுவே!

நள்ளிரவு இருளதனில் நகரோட்டு சுட்டான்வந்து
 நிலையெடுத்து நின்றுவிட்ட நிலையிழந்த
 வெள்ளைப்படை தன்னைக்கண்ட பண்டாரனின் ஒற்றனவன்
 விரைவதுவாய் புரவிதாவிப் பறப்பெடுத்தான்
 பள்ளம்மேடு பார்த்திடாது பாய்ந்துசெல்லும் குதிரைமீது
 பயணித்திடு வீரனவன் பரபரப்பாய்
 வெள்ளமெனப் பாயுமன வேகமதாய்க் காவலரண்
 காவலரைத் திடப்பெடுத்திக் கடிகிச்சென்றான்!

புஞ்சிவாரி யெறிந்தபடி புயலாய்வந்த புரவிவீரன்
 பண்டாரமா வன்னிமன்னன் மாளிகைமுன்
 கிழக்குவாயில் முன்னிறங்கி காவலரின் விடையும்பெற்று
 வேந்தனிடம் கடுகியோடி விளம்பலுற்றான்
 தொழுதேன்மன்னா ஆபத்தெமக்கு ஆங்கிலேயர் படைப்பட்டாளம்
 இரவோடிரவாய் நெடுங்கேணி ஒட்டிசுட்டான்
 முழுவதும் நடமாடுகின்றார் முடியரசைத் தேடுகின்றார்
 மூர்க்கரவர் பிரங்கிகள் முழங்கிவாறார்

வேறு

ஒற்றன்சொல் கேட்டமன்னன் உக்கிரம மாயேழுந்து
 உடைவாளைக் கரத்தெடுத்து உத்தரவு தனைவிடுத்து
 கொற்றங்கொடி கொண்டதமிழ் வன்னிவெல்ல அன்னியரா
 கொட்டுமர சொலித்திடவே உறுமிமேளம் அடித்திடவே
 உற்றதள பதியுடனே உணர்வுபொங்க ஒடிவந்த
 உரம்பெற்ற படைவீரர் பின்தொடரப் புரவியேறி
 செற்றலராம் ஆங்கிலரச் செருமுனையில் பொருதவென
 செயமல்லால் சாவுன்றே சேர்ந்துவேங்கை நடைநடந்தார்!

பின்னிரவு வேளைதனில் தேய்நிலவின் பிரகாசமும்
 மின்னுகின்ற விண்மீனதும் ஓளியுங்கூடக் குன்றிவிட
 பின்னம்வரும் பேரிடரை உணர்ந்தவன் விலங்குகளும்
 பறவைகளும் பயங்கரமாய் ஓலியெழுப்ப பண்டாரமா
 மன்னன்படை ஒட்டுச்செட்டான் புதுக்குடி யிருப்புச்சாலை
 மருவிழுன் னேறிச்செல்ல மறுபக்கம் வெள்ளைப்பனை
 உன்னியெதிர் வந்திடவே உரசுமேகம் இடிமுழங்க
 நெருங்கிச்சம ராடிடவே நெடியயுத்தம் தொடங்கியதே

வன்னிமன் பிடிக்கவந்த வெள்ளையரை வேரருக்க
 வேங்கையென வந்தமன்னன் மிடுக்காயெதிர் படையணிக்குள்
 மின்னலெனப் பாய்ந்திடவே வெண்தலைகள் சாய்ந்திடவே
 மறத்தமிழர் திறங்கண்டு மாற்றார்ப்படை பின்னிடவே
 அன்னியர்கள் குருதிதோய்ந்து அன்னைமன் சிவந்திடவே
 அடல்பொருது ஆங்கிலர்கள் திடமிழுந்து கெப்டன் றிபேக்
 முன்வகுத்த திட்டப்படி பண்டாரனைச் சுற்றியொரு
 வளையமது அமைத்திடவே வன்னிமன்னன் தனியனானான்!

மன்னவர்க்கும் மறவருக்கும் மற்றொருவர் உதவிகிட்டா
 மறுவளமாய் பீரங்கிகள் ஜப்பாக்கிகள் முழக்கமிட
 தன்னந்தனி யாகப்பகை நடுவில்நின்று நாற்புறமும்
 தகதகக்கும் வாட்சூலில் தருக்கரவர் தலையுருள
 வன்னிவீர மன்னனெனதிர் மடைகடந்த வெள்ளமதில்
 உடைகுமிழின் பான்மையதாய் உடல்சிதறிப் பதறிடவே
 கன்னித்தமிழ் மன்னதனைக் காவுகொள்ள வந்தவெள்ளைக்
 காரச்சேனா சைனியங்கள் கலங்கிப்பின் வாங்கும்வேளை

எப்படியும் வன்னிநாடின் மன்னனாக எண்ணமிட்ட
 கதிர்மாயன் பண்டாரனைக் காட்டிச்சொன்ன யூகமதாய்
 கெப்டன்றிபேக் தன்படைகள் புறமிடல்போல் போக்குக்காட்டி
 கபடமதாய்க் களிறுதனைக் குழியில்வீழ்த்திப் பிழித்தல்போல
 செப்பமாய்ப்பன் டாரமன்னன் உடலைச்சுற்றிக் குறியேபார்த்து
 சுருக்குவிழு கயிறுதனை ஏற்நிதிமுத்துச் சிறைபிழித்தார்
 தெப்பத்தில் வந்தோரிந்தத் தேசம்போற்றும் நாயகனை
 தப்பதான போர்முறையில் தடுப்பாரில்லாக் கறைபடைத்தார்!

வேங்கைதனைக் கூண்டதனில் வீழ்த்திவிட்டால் வீரம்போமோ
 விற்லேகொண்ட பண்டாரனெந்தன் விடுதலையின் தாகம்போமோ
 ஆங்கிலனே அன்னியர்க்கு வன்னியென்றும் பணிந்திடாது
 அடிமைத்தளை உடைத்தெற்றிந்து அரசரிமை தனையெடுக்கும்
 தூங்கிவிடாது தமிழர்தேசம் துரோகிகளால் வந்தநாசம்
 துகளாகிவிடும் பகையொருநாள் துணிவிருந்தால் விலங்ககற்றி
 ஒங்குமறத் தமிழனென்னை ஒற்றைக்கொற்றை யாகநின்று
 ஒருகைதான் பார்த்திடுவோம் இருவரும்நாம் பொருத்துவோம்!

அரசனரை கூவல்விட அஞ்சிநிற்றல் இமுக்கதென்று
 ஆங்கிலமா தளபதியும் அதனையொப்ப லாமெனினும்
 மரபுயுத்தம் தனிலேமன்னன் பண்டாரனின் போர்த்திறனை
 பலமுறையும் பார்த்ததனால் சிலநொடிகள் சிந்தித்தனன்
 உரம்படைத்த மூல்லைக்கோட்டை தனிலேயன்று நிகழ்த்தபோரில்
 உயிரேதப்பித் தெப்பமேறி ஓடவழி விட்டமன்னன்
 இரக்ககூந் தனைநினைந்து இசைந்தேனிந்தப் போரில் தோற்றால்
 ஆங்கிலர்க்கு அடிபணிந்து திறைதந்தர சேபுரிவாய்!

எழுத்தானி பிடித்தயிமைச் சாசனங்தான் ஏற்றுள்ளு
 எனுபிடியாய்க் கொடிபிடித்து ஏற்றிப்போற்றி அன்னியரைத்
 தொழுவதுவாழ்தல் தனிலுந்தேகந் தொலைத்து நாட்டின் சரித்திரத்தை
 வழுவிடாது வஞ்சகர்கால் தழுவிடாது தன்துணிவாய்
 எழுதிடவே தான்விளைந்தேன் எதிர்த்தேதனிப் போரிடுவோம்
 எனவுரைத்த மன்னவனின் கட்டுக்கள்தான் விட்டகல்
 முழுவேகத் தூண்முரச முழங்கிடவே கிளர்ந்தெழுந்து
 மன்னவனும் கெப்டனுடன் மோதிசெய்க் கொண்டு நின்றான்!

காயப்பட்டு வீழ்ந்தவிட்ட கெப்டன்நிலை கண்டுவெள்ளைக்
 காரப்படை அவனைச்சுற்றி அரவமைத்துப் பண்டாரன்மேல்
 பாயவேதான் கெப்டனதை சைகைசெய்து தடுத்திடவே
 பண்டாரனும் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திப் புரவிதாவி
 ஆயத்த மாகிநின்ற தன்படைகள் பின்தொடர
 ஆங்கிலர்கள் வியந்துநிற்க அடர்வனத்தின் இடைபுகுந்து
 தாயகந்தான் துளைபாது தற்காத்திடல் தனைநினைத்து
 தக்கவிளை யாற்றிடவே மிக்கவிரை வதனிற் சென்றான்!

(24)

முல்லைத்தீவில் ஞங்கிலேயர் ஞதிக்கம்

மீளொழுச்சி காணவேண்டி மன்னவனும் மறைந்துவாழ

மெழுகது செந் தணவில் வீழ்ந்த பான்மையதாய் மக்களௌலாம்
மீளவொண்ணா ஆங்கிலரின் ஆளுகைக்குன் அல்லபட்டு

மதயானையின் காலடியில் மிதிபட்ட ஏறும்புகளாய்
ஈழவன்னி இடறுற்றிட இதயந்தாங்கா பண்டாரனும்

இயலுமான வழியிலெலாம் அன்னியரை அகற்றிடவே
ஏழு ஆண்டு காலமதாய் கலகமது விளைத்தெதிரி

நந்தேரமும் நிம்மதியை இழந்துநடு நடுங்கவைத்தான்!

ஞங்கிலேயப் படைப்பட்டாளம் அரசன்பண் டாரன்வாழ்ந்த

அரண்மனையை நெருப்பிலிட்டு அழித்தபின் அவ்விடத்தில்
ஒங்குவல்ல காவலிட்டுத் தமதுவாழ் விடமதாக

தேர்ந்தெடுத்த கெப்டன்றிபேக் பண்டாரணைத் தோற்கடித்த
நீங்கிடாத பெயர்நிலைக்க நினைவுக்கல்லை வெள்ளைக்கல்லில்

நாட்டுவித்த இடங்கற்சிலை மடுவதென்றும் பேணியதை
ஆங்குகிறீஸ்த் துவசமய கோவில்களும் தானமைத்து

தமதாட்சி வலுவடையத் தக்கடிக்கி தான்புரிந்தார்!

வன்னிப்பெரு நிலப்பரப்பைப் பதினாறு பற்றுக்களாய்ப்

பிரித்துவெள்ளைப் பறங்கியர்கள் பற்றுக்கள்ஓவ் வொன்றினிற்கும்
மன்னர்க்கீடாய் முதலியார்கள் அவர்கட்கீழாய் அடப்பனாரும்

பட்டங்கட்டி உடையார்விதானை ஏவலர்கள் எடுபிடிகள்
அன்னியரின் அடிபணிய ஆங்கிலர்முன் தலைகுனிய

ஆயிரத்தென் நூற்றுஞ்சாம் ஆண்டுகைச் சேரிமுறையை
தன்னிச்சையாய் ஆரம்பித்து ஜோர்ச்ரேனரை முகவராக்கி

கெப்டன்யுவல் கெப்டன்றிபேக் தன்னைப்பொறுப் பாக்கிநின்றார்!

அன்னியரை மண்ணிலின்று அகற்றிடவே உறுதிகொண்டு
 அடல்பொருது படையணிகள் கொடுத்துதவிப் பரிவுகொண்டு
 இன்னலுற்ற வேணாகளில் இடரகற்ற இணைந்துநின்று
 இவியநட்பின் அடையாளமாய் இலங்குகண்டி மன்னவனும்
 தஸ்மாவத் தமிழ்மறவன் பண்டாரமா வள்ளியனும்
 தாழிநுவர் ஒருவராக தாயகந்ததான் காத்துநின்றார்
 இன்தமிழ் மன்னவனாய் கண்ணுச்சாமி தனதெல்லைப்
 பகுதிகளில் பண்டாரனும் கரந்துறையக் காலமைத்தான்!

வியத்தகு முறையதனில் விடுதலையின் நாயகனாய்
 வீரச்சமராடித்தப்பி ஷட்விட்ட வேந்தனவன்
 முயற்சிதனை விட்டுவிடான் ஸுர்க்கமதாய்த் தாக்குதற்கே
 மறைந்தெங்கோ உலவுகின்றனன் மறுபடியும் பாய்வதற்கே
 செயற்திறன் மிக்கோனவன் மீண்டும்வள்ளி மீட்டிடுவான்
 சடுதியாய் வருமவனைத் தடுத்துநொடி மடக்கிடவே
 உயர்த்திறல் படைத்தலைவர் வாஸ்கொறீன் என்போர்க்களை
 உடனனுப்பிப் பாதுகாப்பைப் பலப்படுத்தி நின்றனரே!

பண்டாரன் வருவானென்ற பயமதனால் பறங்கியவர்கள்
 பீரங்கிகள் அதைஇயக்கும் வீரரிருபத் தெட்டுப்பேரும்
 என்னைற்ற ஏறிக்கணைகள் ஏழும்முறை காட்டிநிற்க
 ஏற்றுரெண்டு சார்ஜன்களும் அவர்களது வழியதனில்
 முன்னேற்றி முதலாமிரண்டாம் படையணிகள் கொழும்பிருந்து
 முழுவீச்சில் நகர்த்தவிவந்து முனைப்புடன் தமிழர்மன்னாம்
 வன்னியெல்லை எங்கும்நிலை நிறுத்திவைத்துப் பண்டாரனின்
 வரவையெதிர் பார்த்திருக்க விண்ணிடியாய் நேந்தவ்வந்தான்!

ஓராயிரத் தென்றுறவு ஓப்பத்தான்டு நள்ளிரவில்

ஒருமனதாய் விடுதலையின் வாஞ்சைகொண்ட நெஞ்சினராய்
ஆராக்காதல் மன்னதனில் அரசேபுரிந்த இனமதுவே

அன்னியர்கள் அடிப்படுத்த அதனைப் பார்த்திருக்க
தீராதெங்கள் கோபவெறி திசைகளைட்டும் திகைத்திடவே

திட்டமதாய்ப் பாய்ந்திடுவோம் திமிரடக்கச் சாய்த்திடுவோம்
நேரகாப்பண் டாரன்படை நெடியவெள்ளைச் சேனையிடை

நெருப்பாற்றில் இடியெனவே முழுக்கமிட்டுத் தாக்கியதே!

கண்ணித்திசாவை ஆசியுடன் கடந்த ஏழு ஆண்டுகளாய்

காட்டிடையே கரந்துறைந்தும் கஷ்டங்கள் பட்டுலைந்தும்
மன்னின்பற்று மங்கிடாது மனவறுதி குன்றிடாது

மக்களச்சம் நீங்கிடவே மாற்றார்ப்பயங் கொண்டிடவே
தின்னமதாய்ச் கிழக்குமூலைத் தென்பகுதி நெடுமாளிகை

விளான்குளம் புனியங்குளம் கஞக்கொண்ட மடுமாமடு
பண்டைப்புகழ் அரியான்குறி சுட்டகுளம் பிரப்பமடு

அரியதமிழ் நிலமிருந்த ஆங்கிலர்கள் தளஞ்சிதற

மன்னதைக் கைப்பற்ற முனைந்தோர்க்கும் நிலமதை

மீட்டிடவே உரிமைப்போர் தொடுத்திட எழுந்தோர்க்கும்
வின்னதிரும் குணுபை கொண்டபடைத் தளமிட்டோருக்கும்

விரைவெறியும் வேல்வாட்கள் விடுதலையின் வீச்செடுத்த
பண்டாரன் படையினர்க்கும் பாரதிலே பங்கைந்தைப்

பற்றிவிட்ட பறங்கியர்க்கும் பலப்பரீட்சை யாகிவிட்ட
சண்டையிலே எண்ணிறந்த வெள்ளையரும் இறந்துபட

சுடபடைக் கலங்களைலாம் சுக்குநூறாய்ப் பொடியேபட

குறைந்தனவு வீரருடன் குலமானம் பெரிதெனவே
குகைவிட்டெழு புலியெனவே புகைவிட்டெரி மலையெனவே
நிறைதியாக உணர்வுடனே நீங்காநிலப் பற்றுடனே
நிகரேயில்லாத் தமிழ்மறவர் நிகழ்த்துபோரில் எதிர்நின்றிடா
இறைமைதனைப் பறிக்கவந்தோர் இடறுகால்கள் பிடிப்பட
இட்டுவைத்த தளங்கள்விட்டு சுட்டுவீழ்த்தும் கலங்கள்கெட்டு
மறைவாயோடு மாற்றலர்கள் தோற்றுவராய் மமதைபட்டு
மேடுபள்ளம் மேவிடவே ஒடியெங்கோ ஒழித்தனரே!

(25)

வெள்ளையரின் குள்ளத்தனம்

நேருடை போரதில் பொருதியே புறமிட

நேர்ந்ததை நினைந்துமே நெஞ்சமே வெந்துமே
காருடை கயமையாய் காழ்ப்புணர் கொண்டுமே

கபடமாய்க் கருங்காலிக் கூட்டத்தை விட்டுமே
ஊரிடை குளப்பமே நேரிட வெள்ளையர்

குள்ளமாய்க் கொடுவிஷச் சேதிகள் பரப்பிட
சீருடை பண்டாரன் பேரது கறைபட

சிறுமையாய்க் குடிகளின் உறுதியைக் குலைத்தனர்!

நெல்லுழுடை யோடுணவுப் பண்டமெலாம் கொள்ளையிட்டான்

நெடியபடை யோடுலவிக் குடிகளையே கொன்றோழித்தான்
நல்லவராம் வெள்ளையரை நாடினின்றோர் தனையழித்தான்

நடுநிசியின் இருளதனில் நகர்புகுந்து நாசங்செய்தான்
வல்லவினை யோரைவளைத் தேகடத்தித் தானேசென்றான்

வலியயுத்தம் தான்தொடங்கி வறுமையிலே உழலவிட்டான்
அல்லும்பகல் அல்லாடியே அடர்வனத்தில் அலையவைத்தான்
அரசன்பன் டாரனவன் அமைதியெல் லாமோழித்தான்!

பலநூறு ஆயிரமாய் பாலகரைப் பலிகொடுத்தான்

பாரானுகின்ற ஆங்கிலரைப் பகைத்துமே பாழ்பட்டான்
கலவரங் களைவிளைத்து காடுமேடாய் ஓடவிட்டான்

கதித்திடு வளங்கொள்வன்னி காய்ந்திடக் கவலையற்றான்
நிலமது காக்கவென்று நித்தமுந்தான் யுத்தம் செய்தே

நிகழ்ந்திடு நன்மையெல்லாம் நீராகிப் போகச்செய்தான்
பலமிகு வெள்ளையரைப் பணிந்திடாப் பலனுங்கெட்டான்
பகரரிய பதவிவந்தும் பற்றிடா ஏற்றிவிட்டான்!

வஞ்சகர் வாய்மொழியில் வார்த்தைஜாலப் பகர்யழியில்
 வசியமதாய் வீழ்ந்துவிட்ட வஞ்சமில்லாக் குடிகள்கோனை
 நெஞ்சார நம்பவில்லை நேர்மையின் திருவுருவை
 நீருங்கன ஸாகிடுமோ நிசமாயிது நிகழ்ந்ததுவோ
 சஞ்சலமே கொண்ட மக்கள் சதிகாரரின் சாசகத்தில்
 சலனமது தான்டை ந்து செம்மையுடை மன்னவனை
 வெஞ்சோல் வாவிகழிந்து வேற்றுமையே பட்டயர்ந்து
 வேலியில்லாப் பயிரதுவாய் வெள்ளையர்க்கு இடமளித்தார்!

ஏகமுந்தான் வெள்ளையர்க்குச் சாதகமாய் ஆகிடவே
 ஏற்றதொரு தருணமதில் என்திசையும் அதிர்ந்திடவே
 வேகவேக மாகமன்னார் நகரிருந்தும் திரிகோணா
 கொட்டியாரத் தளத்திருந்தும் மூல்லைக்கோட்டை முகாமிருந்தும்
 சாகசமாய் யாழ்ப்பானத் தீபகற்பந் தனிலிருந்தும்
 சாரிசாரி யாகப்படை நகர்ந்திடவே நீழுகரு
 நாகமது சுற்றிவளை விழுகமதாய் வெள்ளையர்கள்
 நரியின்யுக்தி தன்னால்வன்னி வென்றடக்கப் பார்த்தனரே!

(26)

குருவிச்சி நாச்சியார்

போர்மேகம் தழந்திடவே புழுதிவாரி யெற்றிந்தபடி

புறப்பட்ட மறவீரர் புனிதயுத்தம் புரியவென்று

ஊர்நூறு காத்திடவே உறுதிகொண்ட உள்ளத்தோடு

உற்றுதுணை யாகத்திடங் கொண்டவீரர் சுற்றிவர

ஆர்த்தெழுந்து அமராடியே ஆங்கிலரை விரட்டிடவே

எமனுமஞ்சப் புயலைவிஞ்ச எதிரியெங்கே எனாறுமும்

தேர்வேந்தன் காதலியாள் குருவிச்சி நாச்சியாரும்

தேமதூர மொழிகழல் மன்னன்! னம் மயங்கிநின்றாள்!

பொங்குமறத் தமிழர்மன்னின் புகழ்மன்னன் பண்டாரன்

மலையனைய வீரபுயன் முன்னந்த மாதுஅவன்

ஏங்கிநின்றேன் இத்தனைநாள் என்னருமை நயினாரே

என்கழுத்தில் மாங்கலியம் தூட்டிமனை யாளேயாக்கி

வெங்களமே புறப்படுமுன் என்கையாலே அன்னழுட்டி

வீரவாளே எடுத்துவிரல் கிளித்துதிரத் திலகமிட்டு

பூங்குழல் முடித்துநெஞ்ச பூரித்திடப் புறம்பாடும்

போரினிலே வென்றுவர விடைதரவே விண்ணப்பித்தேன்!

மன்னாநீர் மறந்தீரோ மனையாளாய் ஏற்பீரோ

மாசிலாநற் காதலிலே மனமேயேங்கித் தவித்திடுதே

இன்னவிலே நானுழன்றேன் நின்தனைக்கா ணாதுநொந்தேன்

இத்தனைநாள் எங்குசென்றீர் இதயமதில் இடமில்லையோ

இன்னுயிரே இனிப்பிரிந்தால் எண்ணுடலில் உயிர்தரியா

இறவாப்புகழ் வேண்டுமையே மறத்தமிழர் வழக்கப்படி

கன்னியைனக் கடிமனந்தான் புரிந்துரிமைப் போரில்புகும்

கணவணுக்கென் கடமையாற்ற கருதிநின்றேன் கருணைசெய்வீர்!

வீரவானை என்கருந்தான் என்றுமே மறந்திடாது
 விழுப்புண்பெற நேர்ந்தபோதும் நெஞ்சமுனைத் துறந்திடாது
 மரணமே வந்தபோதும் மருள்வினைத் திட்டபோதும்
 மனமாலை தூட்டியுன்னை மனைவியாய் ஏற்பேன்நானே
 தரணிதான் காக்கவேணும் தயங்காது விடைதருவாய்
 தங்கமே பங்கமில்லா தாலிநான் கட்டுதற்கு
 தருணமே இதுவல்லவே தருக்கரின் செருக்கடக்கி
 செய்மதுவே பெற்றுவாறேன் சஞ்சலமே கொள்ளவேண்டாம்!

வாலைக் குமரியவள் வருந்தும் நிலைகண்ட
 வாஞ்சைசயுள்ள மன்னவன் வார்த்தை தனிலேயுள்ள
 சீலமதைக் தெளிந்ததால் சிந்தைநெகிழ்ந் தேயுருகி
 திருமணந்தான் நிகழ்ந்திடவே திடமதாக முடிவெடுத்து
 காலமதன் நிலைகருதி காதலியாள் கரம்பிடிக்க
 கணபதிகாள் தனைதொழுது காவல்செய்து கருத்துடனே
 மாலைமாற்றி மஞ்சள்பூசி மலர்க்கழுத்தில் மாங்கல்யம்
 மனம்மகிழ் தூட்டிவிடை பெற்றுயுத்தக் களமேகினான்!

(27)
இறுதிப் போர்

அடல்பெறுமா ஆங்கிலமும் அடிவருடி அற்பர்களும்
 அகந்தையாய் வன்னிதேசம் அகப்படுத் திடுவதென்று
 கடகடென்று கருமேகங்கள் பொழிமழையாய் பீரங்கிகள்
 கதித்தெறிய கனல்நெருப்பாய் கருகிநிலம் ஏரிதழலாய்
 உடமையெலாம் துடைத்தழித்து ஊர்கள்கூடு காடதாக்கி
 உதவியெதும் கிட்டிடாது உயர்தடைகள் இட்டுவைத்து
 இடர்விளைத்தே குடிமிரள் இறுதிப்போ நும் இதுவெனவே
 இரவுபகல் ஏறிகணைகள் வீசவென்னைப் படைநடுவே!

திடமேகாண்டவன்னிமன்னன் வீரபன் டாரன்சேனை
 திசையதிர முழக்கிமிட்டு திட்டமதாய்க் கிட்டிவந்து
 கடலேபொங்கு மடையெனவே சுடுபடைக் கலங்களிடை
 தூட்சும் மாய்ப்புகுந்து தூரமுடன் பொருதிடவே
 தொடங்கியவூர் உடையாவூர் தொடர்ந்திடுவூர் முறிகண்டியூர்
 தொலைதூரம் ஆங்கிலரைத் தூரத்தியேகால் பின்னிடவே
 இடறுபட நேர்ந்தவிதம் பகுத்தறியா ஆங்கிலரும்
 இக்கட்டில் சிக்குண்டு உதவிகோரி ஒலைவிட்டார்!

ஓலைதாங்கிக் தூதரிலே ஒருவன்மூல்லைத் தீவினையும்
 உயர்நிலமாம் திருகோண மலைக்குமற்றோர் ஏவலனும்
 மேலையிலே மன்னாருக்கு மேவுகாவல் தலைவன்செல்ல
 மேன்மையுறு யாழிப்பானத் தளமதற்குத் தகவல்சொல்ல
 காலைவேளை புரவியேறி காததூரம் கடந்துவாடி
 கதித்தபடை யெடுத்துவர தோல்விதனைத் தடுத்துவிட
 சாலைவழி சலித்திடாது சாருஞ்செய்தி சேர்ந்திடவே
 நாலுதிசை தனிலிருந்தும் நகர்ந்ததுவே உதவிப்படை!

உதவிப்படை முன்வரவும் உறுப்படைகள் பின்திரன
 உரகமேக இடிமுழங்கு பீரங்கிகள் பலவரவும்
 புதியபலம் இணைந்திடவும் உள்தளர்வு நீங்கிடவும்
 ஊக்கமது பெற்றுறுதி கொண்டுபுதுத் தெம்படைந்து
 சிதறுண்டும் சேணைகளை மீளாமைத்த கெப்டன்றிபேக
 சிறியபடைப் பிரிவைக் கொண்ட பண்டாரணைக் கொண்றிடவே
 அதிகநேரம் ஆவதில்லைத் தருணமிதை விடுவதில்லை
 அரசனையே அடக்கியீழும் ஆக்கிலர்தாள் வீழவைப்போம்!

எனவேமுத்த வெள்ளையரின் தளபதியும் யுக்தியதாய்
 விடக்கொடுக்கன் விழுகமது வேகமதாய் தானமைத்து
 அனல்பொழியும் பீரங்கிகள் துப்பாக்கிகள் முழுக்கிமிட
 அரசன்படை தன்னைநீழு சதுரவடி வதனில் சுற்றி
 வனவேங்கை எனவீரச் சமரேயாடு பண்டாரணை
 வஞ்சகமாய் வீழ்த்திடவே வழியதுவே தேடிநின்றான்
 இனமானங் காத்திடவே இடர்பலவும் பட்டுயிரை
 சந்தும்வெள்ளை அன்னியரை விரட்டிப்போ ரிட்டான்வேந்தன்!

போரின் நிலை மன்னர்க்குப் பாதகமாய் மாறல்கண்டு
 பொங்குவீர வெளக்காரப் படையணிதன் துணிவுகொண் ①
 மாரியெனப் பொழிந்திடுபேர் ஆயுதங்கள் கக்குங்குண்டு
 பாய்ந்துடலம் சாய்ந்துவீழு பறங்கியர்கை ஒங்கியேழு
 காரிருள்தான் கதிரவனைக் கவ்வியதாய் உலகிருள
 கயவர்காட்டிக் கொடுப்போருடன் காடையரும் கூடிநிற்க
 பேரிகைதான் ஓலித்திடவே பெரும்படையை எதிர்த்துநிற்கும்
 மறத்தமிழர் திறத்தைக்கண்டு மாற்றார்ப்படை மரத்துநிற்க

உயிர்போதல் ஒர்முறைதான் ஊர்காத்திடவது போகட்டும்
 ஒரடிநிலமும் ஒர்பிடிமன்னும் உயிர்தனற்கும் மேலாகட்கும்
 அயராது போரிடுவோம் ஆங்கிலர்க்கு அடங்கிவிடோம்
 அடாதுசெய் அன்னியரை விடாதுநாம் விரட்டிடுவோம்
 தயங்காதீர் தகித்தெழுவீர் தரியவரைத் தாக்கிடுவீர்
 தலைவனுரை தான்கேட்ட தமிழ்ப்படை தடையடைந்து
 புயவலிமை காட்டவென புதியபுறம் படைக்கவென
 புதுவேகத் தூடன்பொருத் போர்க்களாந்தான் சிவந்ததுவே!

கடுகதுவே சிறிதாயின் காரமது பெரிதெனவே
 கனல்வீரத் தமிழர் சேணை காரிஞ்சின் இடியெனவே
 தொடுத்திடுபோர் திறத்தினிலே தொகைதொகையாய்ப் பகைவருயிர்
 தொலைந்துடலம் சடலமாக தோணியேறி வந்தவெள்ளைத்
 துடுக்கடக்கத் துணிந்தமன்னன் துவம்சயத்தம் தான்புரிய
 தரியவரின் தலையுருள் தடுத்திடுவோர் தான்மிரள்
 விடுதலையின் வீச்செறிய விளங்குபன் டாரமன்னன்
 வித்தகத்தைக் கண்டுமாற்றார் மெத்தவுந்தான் வியந்துநின்றார்!

ஆழிகடல் துழுதல்போல் அரியைச்சுற்றி நரியதுவாய்
 ஆங்கிலமா படையணிகள் அரசனையே இலக்குவைத்து
 ஏழுக்கு அரணமைத்து ஏந்தலைத்தான் தனிப்படுத்தி
 எப்பக்கமும் தப்பவிடா ஏற்றபடி படைநகர்த்தி
 மீளவழி ஏதுமில்லா மன்னவன்மேல் முப்படையும்
 மூர்க்கமதாய்த் தாக்கிடவே மூரகபறை முழங்கிடவே
 தோழுயர்த்தி வாள்கழற்றும் தொன்மைபுகழ் தமிழரசன்
 தொடர்ந்துபோரே புரிந்தவாறாய் தானிறுக்கச் சித்தமானான்!

மன்மானம் தன்மானம் பண்பாடு தனைக்கொண்ட
 மாவீரன் பண்டார மன்னவன் போர்க்களத்தில்
 தன்னாட்சி உரிமைதனைத் தான்பறிக்க நான்விடவோ
 தலைகொடுத்தும் தரணிகாப்பேன் தமிழர்நெஞ்சை நிமிரவைப்பேன்
 அன்னியராம் ஆங்கிலேயர் அன்னைமன்னை அடிப்படுத்த
 அலையெனவே வந்தபகை நிலையதுவே குலைந்துவாட
 இன்னுமிரும் ஓர்பொருட்டோ இறைமையெங்கள் உரிமையன்றோ
 என்றேவெள்ளைத் தலைகள்கொய்தான் வேந்தன் வேல்வாள்
 வீசிநின்றான்!

தாயகத்தின் சுதந்திரமே தாகமதாய்க் கொண்டமன்னன்
 தன்னாவி சுந்தும்வன்னி தனியரசாய்த் திகழ்தல்னன்னி
 ஒயுதலோ உறக்கமதோ கொண்டறியாப் பண்டாரவன்னி
 உறுமியெழும் சிறுத்தையென ஓர்முறைதான் சாவுன
 ஆயுதம்போர் வலிமையிலும் அதிகரித்த சேனையிலும்
 ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த ஆங்கிலேயரை ஆக்ரோசமாய்
 வாயுவதன் வேகமதாய் வரிசைவரு வெள்ளையரை
 வெட்டிவீழ்த்தி வெஞ்சமரில் வீரவிழுப்புன் தானைடைந்தான்!

பறங்கியர்க் கெதிராகப் பண்டாரன் தொடுத்திட்ட
 பெருஞ்சம ரதனில்பதி ணெட்டாம்நாள் தனிலேயன்று
 இறப்பினும் எனதுநாடு இறைமைதனை இழந்திடாது
 இடர்பல சூழ்ந்திடினும் சனர்கை பற்றிடாது
 பிறந்தமன் தளர்ந்திடாது பீரங்கியின் குண்டுமார்ப்பைத்
 துளைத்திடவும் வேல்பலவும் தேகமெய்கும் தைத்திடவும்
 வீருடனே போராடும் விறல்மன்னன் பண்டாரன்நிலம்
 வீழ்ந்திடாது வக்காரப் படைகடத்திச் சென்றதுவே!

மன்னவன் தன்னுயிர் தற்காத்தல் தானென்னி
மாற்றலர்வாள் வீச்சடைந்து மாவேல்பாய்ச் சல்தடுத்து
வன்னிமற வேளக்காரப் படையணிகள் திடமெடுத்து
அச்சமதைத் துச்சமதாய் ஆங்கிலர்கள் அதிசயிக்க
மின்னலதன் விரைவதுவாய் மிக்கசா துர்யமதாய்
மார்பதனில் வேல்தாங்கி மயங்கிய பண்டாரனை
உன்னிய தூக்கிச்சென்று உயர்பளங் காமந்தனில்
உடன்சிகிச்சை அளித்துயிரைக் காத்திடவே தான்முனைந்தார்!

(28)

இறுதிக்கணங்கள்

நித்தவந் தெறித்துநிற்கும் நிடுபெருங் கடலுந்தொடும்

தீவானும் நிலவும்விம்மும் நேருந்துயர் நினைந்துருகும்
முத்துயனி இரத்தினங்கள் ஒளியிழந்து கலங்கிவிடும்

முன்னுரை பட்சிகளும் முகர்திறனால் விலங்கினமும்
நத்துஷடல் கணவியிழக்கும் கனியமுதம் கசப்புக்காட்டும்

காற்றுலையும் கனலாகிடி கங்கைகளும் காய்ந்துவிடும்
கத்தவர்ன் பண்டாரனைச் சூதுகவ்வும் காலமதை

கற்றிவரு இயற்கையெலாம் உற்றுணர்ந்து தான்வருந்தும்

வண்ணமர் சோலைகளும் வாடிவிட வற்றாத

வாவிகளும் வறண்டுவிட வானகந்தான் பொய்த்துவிட
எண் ணிறந்த கறுவைகளும் மிடகொடாது மயங்கிவிட

வறித்திடுப் பதிரவளின் கிரணங்களி மங்கிவிட
பண்ணோலியும் சுநுதியில்லா பாழ்ப்பட்டிசை சிதைந்துவிட

பூபாளம் முகாரியாகி புனிதமது இழந்துவிட
மண்ணதன் மைந்தனவன் மானமரண வேளையிலே
மதிப்புதி மகிதலமும் மெளனமாகி இரங்கியதே!

தலைவன்றிலை தானுணர்ந்த சடப்பொருளும் சகுனங்களும்

சஞ்சலமே தான்கொடுக்கத் தாயகமே தான்தவிக்க
தோலைந்துபோன கனவுகளாய் தோற்றமுறு இலட்சியங்கள்

துள்ளியோடி விளையாடிய துடுக்கடங்கிப் போய்விடுமோ
விலையேபோக்கி விடமுடியா வீரவேந்தன் பண்டாரவேள்

விடுதலையின் விததேயவன் வேள்வியெழு சித்தனவன்
தோலைத்திடுமோ விடியலது தோற்றமேலாம் தேற்றமில்லை
தேசாதன் நாயகனும் தாய்மௌன்மடி மீதுசாய்ந்தான்!

மன்மீட்புப் போரதவில் மாமன்னன் மடிந்தசேதி
 மாதரசி குருவிச்சி மனையாளவள் அறிந்தபோது
 மன்வீழ்ந்தாள் தலைவிரித்தாள் மாசிலாகாதலை நினைந்தமுதாள்
 மாமழையாய் பொழியும்விழி நீர்பெருகி நிலம்புனலாய்
 வண்ணமகள் வரிசைசொன்னாள் புரண்டமுதாள் புழுதிதோய்ந்தாள்
 வாஞ்சையுள்ள ராசாஇனி வாழுவேனோ உம்மைவிட்டு
 வண்ணமலர் வாடவில்லை புனிதமஞ்சன் காயவில்லை
 தூயதோர் மாங்கவியக் கயிறுநெஞ்சில் நீங்கவில்லை

மாலையிட்டு மஞ்சள் பூசி மனமகளாய் வாழவில்லை
 மானசீக மாகஉங்கள் மனையாளாய்நான் வாழ்ந்தவிட்டேன்
 சோலையிலே மலர்ந்தகாதல் சாதவிலே பிரிந்திடவோ
 தேகமது வேகுமுன்னம் தேடிவரும் எந்தனாவி
 பாலைவினள் விஷக் கார்த்திகை கிழங்கைக்கிண்டி எடுத்தரைத்தே
 குடித்துயிரே போக்கியெந்தன் அன்பருடன் சேர்க்கவென்றே
 காலைமாலை வேளையெலாம் கலந்தானந்தம் கொள்கவென்றே
 கருதியெந்தன் ராசாஉந்தன் உயிரோடுயிர் இனையவாரேன்!

மரணமே வாழ்வதன் முடிவால்ல வினைவழி
 மறுபடி பிறந்திடும் தொடர்ந்திடும் விதிவழி
 அரசன்பால் அன்பினில் ஆழ் நெஞ்சம் இனைந்திடும்
 அதர்மந்தான் அழிந்திட ஆசிகளே பெற்றிடும்
 இரவானால் பகலும் வரும் இழப்புக்கள் எழுச்சியுறும்
 இனமொன்றாய் சேர்ந்தவிடும் இலட்சியம் வென்றுவிடும்
 தரணியில் தமிழர்தம் தாயகம் தழைத்தெழும்
 தனிக்கொடி நாட்டும் தமிழர் சோச்சிடும்!

வாழ்த்து

வாழிய வண்டமிழ் வளர்கநற்கலைகளும்
வான்மதி ஓழிலதுவாய் வாழிய
ஆழியின் வலிமையும் அறமதன் தூய்மையும்
அனிபெறு ஈழநாடே வாழிய!

மாவீரன் பண்டாரன் காளியம் செப்பினேன்
மானமயவர் புகழ் ஒங்கவே
அவியுடல் பொருள் ஆனதும் மன்னூக்காய்
அர்ப்பணித் தோர்கீர்த்தி பொங்கவே!

நிலமதை இழந்திடர் பட்டுலைந் தோர்களும்
நீழ்நிறை தன்னிலடை பட்டோரும்
புலமது பெயர்ந்திட துயர்பல உற்றோரும்
மீழிணை ஈழமதில் வாழிய!

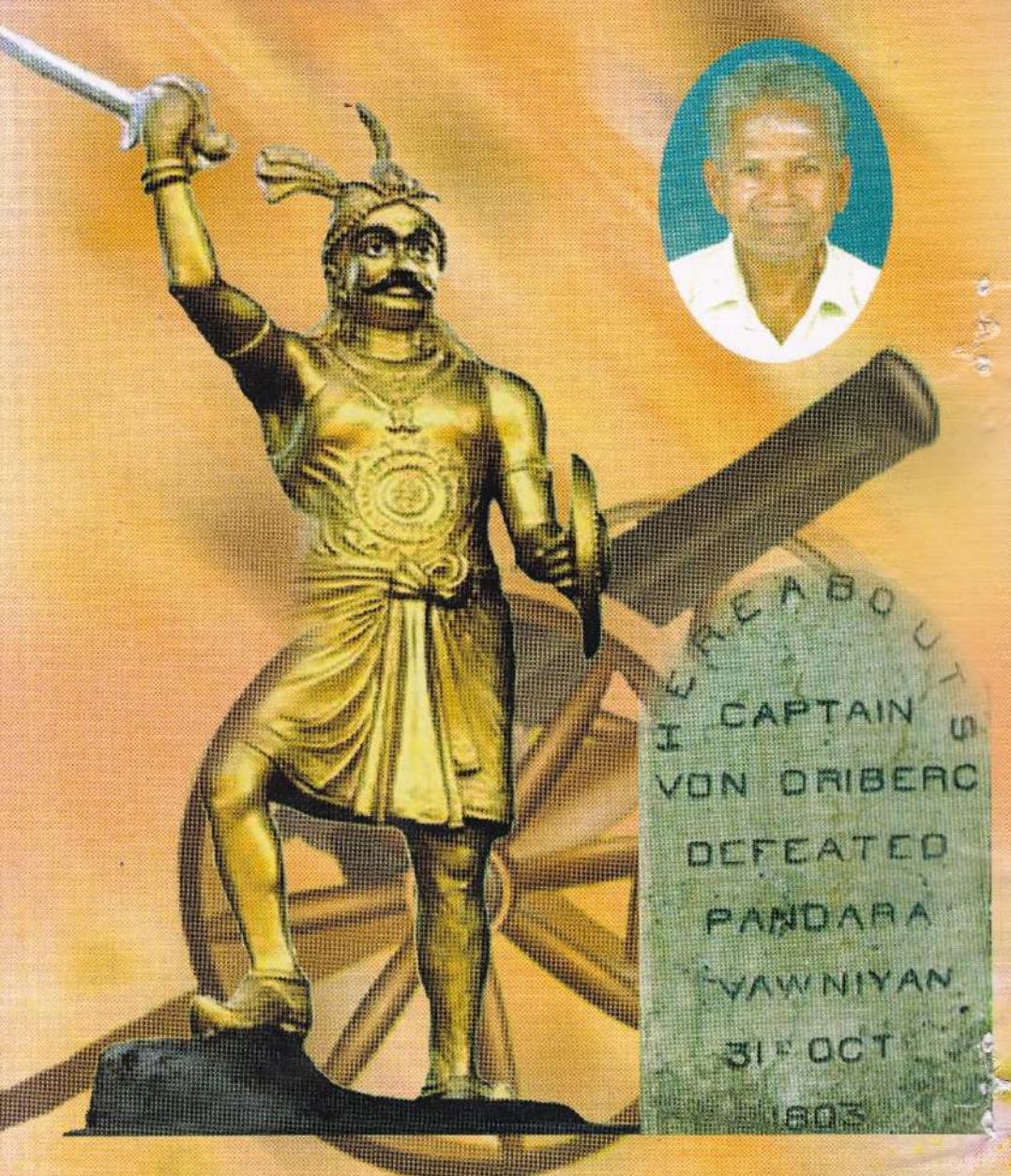
தடுக்கப் பட்டோருடன் கடத்தப் பட்டோர்களும்
விதைக்கப் பட்டோருடனே புதைபட்டோர்
கெடுத்திட வாழ்வதை முடித்திட முனைந்தோர்க்கும்
கனிந்திடும் வாழ்வுவரும் மீளவே!

வாழ்விழந் தோருடன் வருத்தப்பட டோர்களும்
ஒடுக்கப்பட் டோருடன் வதைபட்டோர்
தாழ்நிலைப் பட்டோரும் தரித்திர முற்றோரும்
மீழேழவே தாயகம் வாழிய!

அன்புநல் அறனுடன் அருள்பிர காசமும்
ஆதரை ஒளிர்ந்திடவே தேசுடன்
இன்பமும் காவலும் கல்வியும் செல்வமும்
பினியற்ற வாழ்வு எங்கும் ஒங்கவே!

அன்னையர் தந்தையர் அறிவுசால் நல்லாசான்
அவர்பதஞ் சிரஞ்சுடியே வாழிய
இன்னல்கள் நீங்கிட இசைகொண்டு இலங்கிட
சமூஹன் என்றென்றுமே வாழிய!

நிறைவ

வெளியீடு
 வடக்கு மாகாண கல்வி பண்பாட்டு அமைச்சின்
 கலாச்சாரத் திறனைக்களம்.

பிள்ளையார் அரசுகம், நல்லூர், T.P: 0774818305

Digitized by Noolamai Foundation
noolamai.org | aavanaiham.org